

Fikir Kırıntıları - 7

Bu kitap Derin Düşünce Fikir
Platformu'nun okurlarına
armağanıdır.

www.derindusunce.org

İçindekiler

Önsöz	5
4 başkan öldüren muz cumhuriyeti ABD'nin sindirim sistemi nasıl çalışır?	6
Sivil nükleer riskler.....	10
Rus derin devleti nedir ve nasıl çalışır?.....	12
F-35 savaş uçağına ve Amerika'ya ne kadar güvenebiliriz?	15
Sinemada siyasî propaganda nasıl yapılır?	17
Alman derin devleti neden Almanya'ya hizmet etmiyor?	19
Kore savaşı hakkında çok bilinen yalanlar ve az bilinen gerçekler.....	22
İsveç bir ileri demokrasi midir yoksa işgal altında bir sömürge mi?	27
Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı biyolojik silah laboratuvarının Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?	30
Putinizm, küresel sermaye ve Rus savunma refleksi.....	31
F-35 gerçekten hayalet mi? Görünmezlik nedir ve nasıl çalışır? "görünmez" denen uçak nasıl görüldü ve vuruldu?	34
Doğal gazı savaş sebebi haline getiren sebepler nelerdir?	36
2ci dünya savaşında temelleri atılan küresel sistem: Hitler, dolar ve altın	39
Amerika'nın virüsle sivillere saldırdığı gün.....	42
İngilizlerin Fransa yüzünden 9 gemi kaybettiği savaş	45
Silah Ticareti: Ambargo nasıl delinir? Kimyasal ve biyolojik silah nasıl el altından satılır? Soykırım yapan diktatörlere gizli yardım nasıl gönderilir?.....	49
Amerika'nın Fransızları laboratuvar faresi gibi öldürdüğü gün... ..	52
İtalyan mafyası Avrupa Birliği fonlarına nasıl el koydu?	55
Uluslararası silah ticareti nasıl çalışır?	57
İnsanları kullanan bencil manipülatörler kimdir?	61
ABD'de gerçekleşmiş bir darbe girişimi	62

Önsöz

Elinizdeki bu kitap, **Fikir Kırıntıları-7**, Derin Düşünce'nin sosyal medyada paylaştığı mesajları kitaplaştıran derlemelerin yedincisi. Gayemiz, dayatılan sahte gündemler ve iş hayatındaki uzmanlaşmadan kaynaklanan ufuk daralmasını engellemek, merak uyandırmak ve okurlarımızı araştırmaya teşvik etmek. Elbette, bahsettiğimiz konuları derinleştirmek isteyen okurlarımız, yine bu sayfalarda tavsiye edilen makale ve kitapları okumalı ve kendilerini geliştirmeliler. Fikir Kırıntıları-7'nin sorguladığı 21 konu şöyle:

1. 4 başkan öldüren muz cumhuriyeti ABD'nin sindirim sistemi nasıl çalışır?
2. Sivil nükleer riskler
3. Rus derin devleti nedir ve nasıl çalışır?
4. F-35 savaş uçağına ve Amerika'ya ne kadar güvenebiliriz?
5. Sinemada siyasî propaganda nasıl yapılır?
6. Alman derin devleti neden Almanya'ya hizmet etmiyor?
7. Kore savaşı hakkında çok bilinen yalanlar ve az bilinen gerçekler...
8. İsveç bir ileri demokrasi midir yoksa işgal altında bir sömürge mi?
9. Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı biyolojik silah laboratuvarının Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?
10. Putinizm, küresel sermaye ve Rus savunma refleksi
11. F-35 gerçekten hayalet mi? Görünmezlik nedir ve nasıl çalışır? "görünmez" denen uçak nasıl görüldü ve vuruldu?
12. Doğal gazı savaş sebebi haline getiren sebepler nelerdir?
13. 2ci dünya savaşında temelleri atılan küresel sistem: Hitler, dolar ve altın
14. Amerika'nın virüsle sivillere saldırdığı gün...
15. İngilizlerin Fransa yüzünden 9 gemi kaybettiği savaş
16. Silah Ticareti: Ambargo nasıl delinir? Kimyasal ve biyolojik silah nasıl el altından satılır? Soykırım yapan diktatörlere gizli yardım nasıl gönderilir?
17. Amerika'nın Fransızları laboratuvar faresi gibi öldürdüğü gün...
18. İtalyan mafyası Avrupa Birliği fonlarına nasıl el koydu?
19. Uluslararası silah ticareti nasıl çalışır?
20. İnsanları kullanan bencil manipülatörler kimdir?
21. ABD'de gerçekleşmiş bir darbe girişimi

4 başkan öldüren muz cumhuriyeti ABD'nin sindirim sistemi nasıl çalışır?

- 56 yıldır kapatılamayan bir cinayet dosyası. Sadece dünkü güç mücadelelerini değil gelecek savaşları da açıklıyor.
- Kennedy ABD'nin 35ci başkanıydı; başkanlığının 3cü yılında öldürüldü. Bu cinayeti anlamak, Türkiye'nin ve dünyanın yakın geçmişini anlamak olacak. Katili bulmak değil amacımız. Katilin bulunmasını engelleyenleri, sistemi tanımak. Çünkü bugün de sistem böyle işliyor... ABD'de ve Türkiye'de.
- Kennedy FED'i dizginlemeye çalıştı. 11110 nolu icra emri, FED kontrolündeki doları, gümüş sertifika ile değiştirme denemesiydi. Kennedy bunu başarsaydı FED'in gücü Amerika Birleşik Devletleri Hazine Müsteşarlığına geçecek yani ABD halkı, kendi parasını özgürce basabilecekti.
- Kennedy Domuzlar Körfezi Çıkarması'nda harekât noktasını değiştirdi ve ABD ordusunun doğrudan müdahalesini yasakladı. Harekât başarısız ve CIA rezil oldu: 118 ölü, 360 yaralı, 1,202 esir. Bu sebeple CIA ve Küba darbesinden rant bekleyen anti-Castro çetesini öfkeliendirdi.
- Kennedy, Domuzlar Körfezi Çıkarması rezaleti sebebiyle CIA başkanı ve olan Allen Dulles'i ve ekibini görevden aldı. Dulles Rockefeller'in adamıydı. Kennedy CIA ile FBI'ı birleştirip adalet bakanlığına bağlamayı planlıyordu. Adalet bakanı kardeşi Robert Kennedy idi.
- Kennedy Küba yenilgisinden sonra CIA'nin yurtdışı operasyonlarını sınırladı ve yetkilerini Pentagon'a devretti. Vietnam'da ve Küba'da şahinlerin sözünü dinlemiyor, diplomatik çözümler arıyordu. Nikita Kruşçev ile görüşerek CIA ve iş dünyasındaki şahinleri üzdü.
- Kennedy, Fidel Castro ile de gizli bir görüşme yapmak için araya gazetecileri koymaya başlamıştı. Kennedy'yi barış güvercini zannetmek yanlış olur. Ancak askerî harcamaları kısıtlayıp diplomasiye önem vermesi bankaları ve petrolcüleri kızdırdı. Neden?
- ABD'deki büyük bankalar normal bankalar gibi yatırım ve mevduattan kazanmaz. Onların geliri savaş, petrol ticareti ve kamu borcudur. Nasıl çalışır bu kazanç makinesi?
- Devlet sürekli borçlanır, bu borç dolar ile ödenir, artan emisyon hacmi ihracat şampiyonlarınca (Japonya, Almanya ve bugün Çin) emilir, petrol dolarla satılır, petrol üretilen ve taşınan bölgelerde savaş çıkartılarak petrol fiyatı yüksek tutulur. [Petrol kandan ağırdır](#) isimli kitapta anlattığımız gibi petro-dolar, bu sistemin birinci veçhesidir.
- Meselenin arka yüzü ise ve #Rimland yani Avrasya'nın kuşatılması. Bu kuşatma, Afrika ve Güney Amerika'ya kavram olarak genişletilebilir. Bu konuyu da "[Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır](#)" isimli kitapta haritalarla açıkladık.
- Kennedy, İsrail'in nükleer silah yapmasına da karşı çıkıyordu. Oysa İslâmistan'da gerginlik çıkması ve sürmesi, petrol fiyatını yükseltmek yani petro-dolar sisteminin devamı için gerekliydi.
- Aynı şey Vietnam savaşı için söylenebilir: ABD'nin kazanmasına gerek yoktu; sadece savaş uzun sürmeliydi. Satılacak silahlar da esas kazanca göre devde kulak. Asıl amaç ABD'nin kamu borcunu arttırmak ve Avrasya'nın güneydoğusunu kilitlemek yani Rimland'ın bekâsı...
- Cinayet kime yaradı? Biraz buna bakalım: Lyndon B. Johnson suikast günü yemin etti ve Kennedy'nin yerine 36. başkan oldu. ABD, Arap- İsrail savaşında açıkça Telaviv'in yanında yer aldı. Ulusal parayı FED esaretinden kurtaran 11110 nolu icra emrini iptal etti.

- İsrail'deki Dimona Santrali tamamlandı, nükleer silahlar üretildi. L.B. Johnson dolar basma yetkisini ve ayrıcalığını tekrar Rotschild'e verdi. Yani ABD halkı, bağımsız olma ihtimalini kaybetti.
- Pentagon Vietnam'da bataklığa saplandı ve devlet ağır borç altına girdi. İleride bir gün anlatırız; ABD'li generallerin bir kısmı bunun bir bataklık olacağını çok iyi bildikleri halde sustular.
- Tesadüf olmasa gerek, Amerika'da para basma yetkisini özel bankalardan alıp devlete vermek isteyen 4 başkan öldürüldü: Kennedy, Lincoln, Garfield, McKinley. Sonuncu cinayet yani Kennedy cinayeti üzerine de 1000'den fazla kitap yazılmış.
- Kennedy cinayetini ayrıntılarıyla incelemekte fayda var. Neden? Bir makine çalışırken anlaşılmaz. Ama bozulunca kapağı açılır ve içine bakılır. Kennedy cinayeti yani ABD iç güçlerinin başkana kurşun sıkması da böyle "faydalı" bir arızadır. Çünkü...
- Kennedy cinayeti, mafya, senato, CIA, Pentagon, FED, Senato ve FBI arasındaki #fetö benzeri paralel devlet ilişkilerinin görünmesini sağlamıştır. Neden? Çünkü Dallas polisi çakma katil Oswald'ı oracıkta öldürmeyi beceremedi. Kalabalık yüzünden tutuklamak zorunda kaldı.
- İşler uzayınca görgü tanıklarının sayısı arttı. Oswald'ı mahkemeye giderken vuracaklardı ama sakarlık ve yanlış anlaşılma sebebiyle peşpeşe gelen hatalara şahit olan bir sürü insan oldu. Cinayeti takip eden ilk 3 yılda 18 görgü tanığı öldürüldü bu muz cumhuriyetinde.
- Sonra görgü tanıklarını öldürmeye başlayan Dallas polisi, FBI ve CIA yeni izler bıraktılar. İşte bu izleri takip ederek az önce bahsettiğimiz "makinenin" nasıl işlediğini çok net göreceğiz.
- Kennedy'nin vurulmasından sonra neredeyse her hafta bir görgü tanığı camdan düşüyor, kutularca uyku hapi yutuyor, trafik kazaları(?) ve intiharlar(?) peşpeşe geliyor. Yıllar sonra dosyayı yeniden açmak isteyen savcı ve gazetecileri de sayarsak 60 kadar insan susturulmuş.
- Kennedy'nin bindiği arabada cinayetten sonra balistik inceleme yapılmamış; kaporta ve döşemeleri hemen değiştirilmiş. Polisin halktan topladığı fotoğraflar mahkemeden önce kaybolmuş. Kurşunla delinen bir yol tabelası yerinden sökülmiş ve kayıp.
- Evet, şimdi başa dönelim: Kennedy vurulacağı Dallas şehrine uçakla geldiğinde, tarih 22 Kasım 1963. Bu oldukça riskli bir geliş zira Texaslılar Kennedy'yi sevmiyordu. Neden?
- Federal devlete güvenmeyen ayrılıkçılar, aşırı sağcılar, ırkçılar ve fanatik Protestanların gözünde Katolik ve "ilerici" Kennedy bir tür "çirkin ördek"...
- Texaslı petrolcüler Kennedy yüzünden vergi ödemek zorundalar. Belki verdikleri paradan daha sıkıcı olan, üretim ve ticaretlerinin devlet tarafından denetlenmesi. Dallas sokaklarında dağıtılan el ilânları Kennedy'yi suçlamış: Bu adam ihanetten aranıyor!
- Üstü açık bir arabaya binmek ve Dallas sokaklarından yavaşça geçmek Kennedy'nin tercihi. Tabi güvenlik zaafı. Kennedy önemli bir seçim bölgesi olan Texas'ta şov yapmak istiyor. Fakat garip olan şu: Sokaklarda çok az güvenlik önlemi alınmış. Meselâ?
- Çatılarda keskin nişancı yok; ateş edilebilecek noktalar kontrol edilmemiş; başkanı korumakla görevli özel polis ekibi Secret Service'ten Dallas'a çok kişi gelmiş. Bu normal değil. Kennedy konvoyunun önünde ve arkasında Dallas polisi araba ve motosiklet ile geliyor; göstermelik.
- Kennedy'nin arabası 12:30'da Elm caddesinde. Geniş ve açık bir alan. Başkanı vurmak için ideal bir yer. Kennedy nutuk atmak üzere ticaret odasına gidecek. Vurulduğu yer işte tam burası ve bu an.
- 3 veya 4 el silah sesi. İki mermi başkan Kennedy'ye isabet ediyor; ikincisi kafatasını parçaladığından yaşama şansı yok. Texas valisi John Connally de bir kurşun yiyor ama yarası öldürücü değil.
- Polisler bir kitap deposu olan kırmızı tuğla binadan ateş edildiğini düşünüyor. İşte şüphelerin başladığı yer burası. Neden? Tek bir noktadan mı ateş edildi? Tek bir katil mi vardı yoksa 2 farklı ekip mi?
- Daha garibi, polisler binanın bütün çıkışlarını kilitliyor ama giriş katında gazoz içmekte olan bir gencin kimliğini bile kontrol etmeden binadan çıkıp gitmesine göz yumuyorlar. Bıraktıkları adam birazdan katil diye tutuklanacak olan L.H. Oswald.
- Sonra nedense binada çalışanların listesini içeridekilerle karşılaştırmayı akıl ediyorlar ve Oswald'ın orada olmaması dikkatlerini çekiyor. İsmi ve eşkâlini bütün polis arabalarına veriyorlar. Buradan sonra olaylar daha da garipleşiyor.

- Polis memuru J. D. Tippit, telsizden bildirilen tipte birini görüyor; ekibinden yardım istemek yerine inip yakalamaya çalışırken vurulup ölüyor. Oswald kendini korumak için mi vurdu bu polisi? Peki Tippit'in vücudundan çıkan mermiler neden 2 farklı silahtan geliyor?
- Bir başka acayiplik; polis memuru J. D. Tippit'in vurulduğunu gören iki kadın, Acquilla Clemons ve Oswald'ın kaldığı pansiyonun sahibi Earlene Roberts, polis arabasıyla gelen iki kişinin polis Tippit'e ateş ettiğini ve sonra oradan uzaklaştıklarını söylediler.
- Ayrıca pansiyoncu kadın, Kennedy'nin ölümünden az sonra, Oswald'ı otobüse binerken görmüştü ve otobüs, polis memuru Tippit'in bulunduğu yöne doğru gitmemiştir. Earlene Roberts bu iddiasında direndi ve kısa bir süre sonra ölü bulundu.
- Ama Dallas polisi bu tanık ifadelerini Kennedy dosyasına koymadı. Tesadüf? ... Yersen! Peki polis neden kendi adamını vursun? Tippit acaba gerçek katil olmayan, günah keçisi Oswald'ın konuşmasını engellemek için mi gönderildi? Sonra Tippit'i susturmak için 2 kişi daha orada bekliyor muydu?
- Belki bu varsayımlar size çok paranoyak görünebilir ama Kennedy cinayeti soruşturulurken 60 şahidin öldürüldüğünü de hatırlınızda tutun. Oswald'ın yalnız hareket eden, eski asker, bunalımlı bir komünist gibi görünmesi için çok çaba harcandı. Peki neyi sakladılar?
- Oswald, yüzlerce CIA ve FBI ajanı arasında mahkemeye götürülürken, tabanca ile tek atışta, kameralar önünde öldüren Polonya Yahudisi Jacob Rubenstein adlı gangster ve gece klübü sahibi de meselenin bir komplo teorisi olmadığını gösteriyor.
- Polise göre Rubenstein "vatanseverlik" sebebiyle Oswald'dan intikam almış. Vatansever bir Polonya Yahudisi ve kadın tüccarı... Yersen!
- Üstelik Kennedy suikastının görgü tanıklarından biri şöyle demiş: "Suikastten hemen sonra tepecikte geçen gün Oswald'ı vuran adamı (Jacob Rubenstein) elinde dürbünlü tüfekle kaçmaya çalışırken gördüm. Tepecığe gittiğimde her yerde barut kokusu ve duman vardı".
- Kurşunların, polisin dediği gibi arkadan geldiği de kesin değildi. Amatör bir kameraman Kennedy'nin başının arkaya doğru savruluşunu kaydetmişti. Üstelik 2 otopside, kurşunların giriş yönünü tespit için hiç bir çaba harcanmamıştı.
- Diğer yandan, Oswald'ın bindiği otobüsün şoförü, müşteri biniş saati olarak defterine 12:30 – 12:45 yazmıştı. Oswald'ın cinayet saati olan 12:30'da takside olması, cinayet mahallinde bulunmasını imkânsız hale getiriyordu.
- Şoför William Whaley, bu iddiasında direndi. Kısa bir süre sonra Whaley kullandığı otobüsle direğe çarptı ve öldü. Otuz beş yıllık şoförlük hayatında, tek bir kaza bile yapmayan Whaley'in, böyle basit bir kaza(?) ile ölmesi ilginçtir. Oswald'ı aklayabilecek bütün tanıklar öldü/öldürüldü.
- Peki kimdi bu Oswald? Neden onu aklayan tanıklar gizli bir el tarafından öldürüldü? Kennedy'den nefret eden gerçek bir komünist mi yoksa uzun vadeli planda ileri sürmek için hazırlanmış bir piyon, bir günah keçisi miydi?
- Lee Harvey Oswald, 939 New Orleans doğumlu bir Amerikan vatandaşı. 17 yaşında orduya giriyor. Japonya'da CIA elindeki bir üste deniz piyadesi iken (56-59) emir üzere Rusça öğreniyor, Rusya'ya gidip orada bir Rus ile evleniyor.
- Orduda iken radar teknisyeni ama keskin nişancı değil. Oysa Kennedy'yi vurmak için kullandığı iddia edilen yarı otomatik tüfekle birkaç saniyede 3 el ateş edebilmek, mermi kovanını çıkarmak ver her seferinde nişan alıp hedefi yeniden vurmak için gerçek bir uzman olmak gerek.
- Biraz da bu çelişkiler sebebiyle Oswald'ın hayatına yakından bakıyoruz. Öldüren o değilse kim? İpler kimin elinde? Evet, Oswald Rusya'da bir radyo fabrikasında çalışıyor ama vatandaşlık vermiyorlar.
- 1 sene sonra ABD'ye geri dönüş. Bir başka tuhaflık, anti-komünist cadı avının tam gaz gittiği o yıllarda 1 sene Sovyetler birliğinde kalmış, marxist kitaplar okuyan, 1 Rus ile evlenmiş bu genç hakkında soruşturma açılmıyor.
- Rusya'nın da bir Amerikalı ile evli olan Rus vatandaşına hiçbir zorluk çıkarmamış olması ilginç. O devirde Bulgaristan veya Romanya'dan Türkiye'ye turist olarak gelmek bile çok zor iken bu kadın elini kolunu sallaya sallaya Amerika'ya gidiyor.
- Üstelik Oswald Rus karısıyla birlikte Dallas'a yerleşiyor yani ABD'deki bir komünistin en son yaşamak isteyebileceği şehre.
- Rusya'ya sığınmış(?) bu komünistin Amerikan pasaportu alması sadece 24 saat sürmüş; cumhuriyetçi Texas senatörü John Goodwin Tower torpil yapmış. Senatör Tower'ın garip

bir dostu var: Haroldson Lafayette Hunt Jr. Bir petrol devi olan bu adam dünyanın en zengin insanlarından biri (Fortune, 1957).

- Kennedy'nin öldürüleceği bir önce "müjdeleniyor" bazı zengin ve güçlü insanlara: Dallas'ta Clint Murchison Sr.'in evinde Lyndon B. Johnson, Murchison, J. Edgar Hoover ve Richard Nixon ile beraber "bizim" Texaslı petroLCü H. L. Hunt da var.
 - İşte Kennedy'nin katili(?) Oswald'ın pasaportunu alması için torpil yapan Senatör Tower bu Hunt'ın yakın dostu. Cinayet öncesine geri dönelim.
 - Komünist(?) Oswald, CIA'den Clay Shaw ile irtibatta ve Kennedy'yi vuracağı(?) Elm sokağındaki kırmızı tuğla binadaki kitap deposunda işe başlıyor. Eski bir asker, deniz kuvvetlerinde ve FBI içinde de bağlantıları var.
 - Bir başka tesadüf(?): Oswald'ın sık görüştüğü kişiler arasında Fidel Castro düşmanları da çok. Karısından boşanan Oswald gündüz Fidel Castro yanlısı el ilânları dağıtıyor; gece olunca Castro düşmanı CIA ve FBI çalışanı olan "dostlarıyla" içmeye gidiyor.
 - Kennedy cinayetinden sonra peşpeşe gelen cinayetlere şöyle bir bakalım...
 - Hatırlayın, suikast sanığı olarak yakalanan Lee Harvey Oswald, mahkemede kendisini savunma imkânı bulamadan, Jacob Rubenstein tarafından tabancayla öldürüldü.
 - Görgü tanığı durumunda bulunan ve çok şey bilen polis memuru J.P. Tippit, Kennedy'den 45 dakika sonra öldürüldü. Bu cinayet, Oswald'ın sırtına yüklendi.
 - Tippit'in öldürüldüğünü görüp katilin kaçtığı arabayı izleyen Reynold, iki gün sonra dükkânının önünde tabancayla öldürüldü. Elden düşme araba ticaretiyle uğraşan Reynold, polisin katilini gördüğünü, yeniden görürse tanıyabileceğini etrafındakilere söylemişti. Reynold'un katili bulunamadı.
 - Reynold'un Nancy adlı sevgilisi, Jacob Rubenstein'in barında çalışıyordu. Reynold'un bildiklerini bu kadına da anlattığı anlaşılınca, barda olay çıkardığı gerekçesiyle tutuklandı. Ertesi gün cezaevinden cesedi çıkarıldı. Nancy intihar et-TİR-ilmmişti.
 - Ünlü gazeteci Jim Koethe, Kennedy cinayetini çözmek için çalışmaya başladı. Bazı önemli ipuçları bulduktan sonra evinin banyosunda, boynundan bıçaklanarak öldürüldü. Katili meçhul(?)
- Kennedy suikastı konusunda delil toplayan bir başka gazeteci Bill Hunter randevu alıp gelen iki polisten birinin silahıyla öldürüldü. Resmî açıklamaya göre, gazeteciyle şakalaşan polis bir ara tabancasını çekmiş ve elinden yere düşürmüştü. Tabanca yerde patlamış ve çıkan kurşun, gazeteci Hunter'ı vurmuş... Yersen!
- Jacob Rubenstein'in evinde, Oswald'ı öldürmesinden bir gece yapılan toplantıya savcı Tom Howard da katılmış. Rubenstein'in Oswald'ı vurmasından sonra Savcı Howard, kalp durmasından ölmüş. Savcıyı aceleyle gömmüşler; otopsi bile yok.
- Netice? Fidel Castro'yu suçlu göstermek için sahte bir hayat yaşatmışlar Oswald'a. Meksika'daki Küba ve Rus konsolosluklarına girip çıkarken çekilmiş fotoğrafları var. Hiçbir şeyi ispat etmiyor ama cinayetten sonra delil gibi basına servis ediliyor.
 - Cinayeti soruşturmak için kurulan Warren komisyonunda McCloy ve Kennedy'nin kovduğu, Allen Dulles gibi Rockefeller'ın adamları var! Yani ciğer kediye emanet. Komisyon raporu da resmi tezi destekliyor: Komünist ve bunalım bir tip tek başına hareket etti.
 - Kennedy cinayetini tahlil edenlerin ortak bir yanlışı olduğunu düşünüyoruz: Kennedy'nin çok düşmanı olduğundan gerçek katili bulmanın imkânsız olduğunu söylüyorlar. Oysa MOSSAD, J. G. Tower, H. L. Hunt Jr, John McCloy, Allen Dulles gibi pistler takip edilince yol hep aynı yere çıkıyor.
 - Son olarak sihirli mermi teorisini hatırlatalım. Birden fazla katil olduğunu gizlemek için uydurulan yalanlarla alay eden bir "teori". Vücutlardaki kurşun deliklerini Oswald'ın tek başına açabilmesi için merminin birkaç takla atıp "U" dönüş yapmış olması gerekiyor.
 - İngilizlerin kurduğu petrol hakimiyetini ele geçiren yeni mafyanın İsrail'den ayrı hareket etmesi düşünülebilir mi?

- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946544952368095232>
- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946544183942307841>
- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946542308618571776>
- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946540740854927360>
- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946540740854927360>
- o <https://twitter.com/DDGrubu/status/946538824263438337>

Sivil nükleer riskler

- Nükleer enerji ve risk üzerine konuşalım. Çernobil ve Fukuşima kazaları ister istemez insanları endişelendiriyor ve nükleer enerji korkusu körükleniyor. Çernobil özelinde bazı çarpıcı bilgiler de vereceğiz ama önce sağlıklı bir bakış açısı ile temeli sağlamlaştıralım.
- Nükleer enerji ile ilgili risklerin doğru anlaşılmasını engelleyen sıkıntılardan biri nükleer silah ile sivil nükleer enerji arasındaki farkın unutulmasıdır. Bu "unutkanlık" kasıtlı olarak sürdürülen kampanyalar yoluyla diri tutulur. Neden?
- Enerji sadece ekonominin bir parçası değildir. Devletler birbirleri üzerine tahakküm kurmak için enerjiyi, en çok da petrolü kullanırlar. Eğer nükleer enerji yaygınlaşırsa bu mekanizma zayıflar ve Amerikan dolarının değeri düşer. (Bkz. ekitap: [Petrol kandan ağırdır](#))
- İkinci mesele, sivil nükleer ile ilgili risklerin diğer endüstriyel risklerden ayrı tutulmasıdır. Oysa boya, asit, ilaç, kimyasal gübre üretilen fabrikalar, petrol boru hatları, tünel ve köprüler de endüstriyel risk arz ederler ve binlerce insanın ölümüne yol açabilirler.
- Güvenlik için gerekli olan mühendislik kurallarının eksik uygulanması, çok sık olarak hayat kaybına ve çevre kirliliğine yol açar. İstanbul yakınlarında 1999'da meydana gelen deprem hepimizin hafızasında. Onbinlerce ölü, yüz bin yaralı, 500.000 insan evsiz kaldı.
- Enerji üretimi ve taşınması, bütün endüstriyel faaliyetler gibi risk arz eder. Meselâ 2010'da patlayan Deep Water Horizon petrol platformu, koskoca bir körfezin kaybedilmesine yol açtı. Ama bu kaza bir istisna değil. Petrol boru hatları ve petrol taşıyan gemiler sık sık kazalara yol açıyor.
- Gelelim Çernobil kazasına.
- Bu santral, hiçbir güvenlik standardına uygun değildi. Sadece içeride çalışan işçileri yağmur ve güneşten koruyacak tek tuğla bir bina vardı. Yangın ve takip eden insan hataları da göz önüne alınırsa, kaza hazırlığı yapılmadığı anlaşılabilir.
- Ayrıca soğuk savaş sürüyordu ve Sovyet Rusya'nın zayıf düştüğü bir dönemdi. Ruslar uluslararası işbirliğini başlatmak yerine kritik bilgileri dünyadan sakladılar. Radyoaktif tozlar Avrupa ülkelerine ulaştığında Ruslar hâlâ olan biteni saklamaya çalışıyordu.
- Çernobil'e geri döneceğiz ve Türkiye'deki beceriksiz idareden bahsedeceğiz. Ama önce nükleer OLMAYAN bir felaketi hatırlayalım: 3 Aralık 1984, ABD Union Carbide şirketinin Hindistan'da (Bhopal) kurduğu böcek ilacı fabrikasından 40 ton metil isosiyanat gazı sızdı. Sonra?
- Sonrası 20.000'e yakın ölüm, 150.000'den fazla kalıcı etkilerle zehirlenme. Binlerce insan kör oldu; genetik hastalıklar başladı. Bugün hâlâ sakat doğumlar devam ediyor. Amerikan şirketi "ticari sır" diyerek toksik maddenin adını açıklamayınca teşhis gecikti ve ölümler arttı.
- Nükleer santraller ile ilgisi olmayan, endüstriyel kazaların yol açtığı uzun süreli halk sağlığı felaketlerini listelesek binlerce buluruz. Ama nükleer olsun ya da olmasın, gerçek sıkıntı teknoloji değil standartların uygulanması ve firmaların ahlâkî duruşları.
- Nükleer felâketler olan Çernobil, Fukushima, tıpkı kimyasal bir felaket olan Bhopal gibi teknolojiden kaynaklanmadılar. Maliyeti düşürmek isteyen ahlâksız yöneticiler, kaza başlayınca bilgi vermeyen devlet ve şirketler kayıpların artmasına yol açtı.
- Türkiye'de yaşayan insanlar şunu sorabilir: Mühendislerimize, müteahhit ve müfettişlerimize güveniyor muyuz? Bürokrat ve siyasetçilerimiz gerekli tedbirleri alan, uygulayan ve halkı zamanında bilgilendiren insanlar mıdır?
- Türkiye'nin 1999 depremi ve madencilik felâketlerinde kabaran bir hesabı var. Fakat hızlı tren, 3cü hava alanı, 3cü köprü, Marmaray gibi birçok proje, hayata geçirildi. Biraz kestirmeden gidersek "demek isteyince oluyor" diyebiliriz.
- Risk bakımından 3cü hava limanına bir bakalım: Pistlerde %1 hata payı kabul edilseydi, yüzlerce uçağın iniş kalkış yaptığı hava limanında her gün 5-6 uçağın pistten çıkması, yüzlerce yolcunun yaralanması "kabul edilebilir" olurdu. Yahut...

- 150 milyon yolcunun arasına her gün 1 terörist karıştığını, uçak kaçırdığını, polisin yolcuları kurtarmaya çalıştığını düşünebiliyor musunuz? Demek ki 2cü hava limanı terör konusunda yüz milyonda bir riski bile kabul etmiyor; tedbir alınmış ve uygulanıyor.
- Çernobil kazasına geri dönelim. İstanbul'a kuş uçuşu 988 km mesafede yani çok "uzak" bit yerde oldu bu kaza. Büyüklüğü ve karmaşıklığı, Rusların kötü idaresi, Avrupa'nın paniklemesi üstüste geldi. Ülkemiz bu tür bir duruma hazır değildi. Ama...
- Türkiye'yi neredeyse tek başına koruyacak bir insan vardı: Prof. Dr. Ahmed Yüksel Özemre. Ülkemizin yetiştirdiği ilk atom enerjisi ve nükleer güvenlik uzmanı olan bu zât, dindar bir Müslüman olduğu için bitmeyen karalama kampanyalarına maruz kaldı. Siz önce kitabını okuyun.
- Evet, Özemre dâhil bir çok devlet görevlisine rüşvet teklif edildi; türlü tehdit, şantaj ve iftiraya maruz kaldılar. Bizzat tanıma şerefine nail olduğumuz Prof. Dr. Özemre "evlâdım, hakkımızda en son nekrofil iftirası atmışlar; bir tek zoofil kaldı" demişti. Gerisini siz hesap edin.
- Peki neden bizim devlet memurlarımıza rüşvet teklif edildi? Türk tütün ve findığını aklamak, Türk çayını karalamak için! Çünkü o dönemde ABD bizden tütün alıyor ve radyasyon dedikodusu işlerine gelmez. Ya fındık ve çay?
- Merkezi İsviçre'de bulunan çikolata, şekerleme vb ürünlerin hammadde borsası çok oynaktır ve o sene fındık eksikliği vardı. Yani Türk fındığına muhtaç idi. Gariptir, Egeli tütüncüler birbirlerini ABD'ye şikâyet eden faksler çektiler: "Komşumda radyasyon var, bende yok"
- İsviçre'den ve ABD'den bond çantalı adamlar geldiler; herkese "çenenizi kapatın, elinizdeki bütün tütünü ve fındığı alacağız" dediler. Fakat o seneye kadar ihraç edilmeyen Türk çayı İngilizler için büyük tehdit unsuru idi. Neden?
- Türk çayı, potansiyel rakibi Kenya, Seylan, Hint ve Çin çaylarının aksine böcek ilacı içermiyordu ve çok lezzetliydi. Bütün bu çayların borsası Londra'da olduğundan işin kaymağını İngilizler yiyor ve piyasada Türk çayı istemiyordu.
- İngilizler Türk çayını karalamak için geri zekâlı birkaç bürokrat ve kiralık gazetecileri devreye soktular. İngilizler için milyarlık risk arz eden bu iş çok ucuza halledildi. Fakat iş burada bitmedi. Neden?
- Karadeniz'deki birçok jinekolog, her hamilelikte görülen 40.000'de 1 (yazıyla kırk binde bir) oranındaki riskleri kullanarak anneleri korkuttu ve binlerce, belki onbinlerce sağlıklı bebek kürtajla öldürüldü. Bu dönemde zengin olan jinekologlar araştırılırsa kim bilir neler çıkar.
- Çernobil'den gördüğümüz zararın çok daha fazlasını içimizdeki hainlerden gördük. Yani nükleer enerji değil sorunlu olan, ahlâksızlık, bilgisizlik, kiralık gazeteciler.
- Radyoaktif bir maddeden yayılan radyasyon ile sızıntı veya patlama sonrası yayılan radyoaktif tozun arz ettiği tehdit, aynı değildir. Ayrıca meteoroloji koşulları, havan ve bitki türlerinin bu tozu emme kapasiteleri de farklıdır.
- Radyoaktif toz, kaza şartlarına göre çok farklı elementlerin izotoplarını ihtiva eder. Meselâ Çernobil kazasından sonra Trakya'ya yağmurla inen radyoaktif iyot izotopu, birkaç haftada normal iyoda dönüşür ve tehlikesiz olur.
- Radyasyon ölçen aletleri herkes eline alıp kullanamaz. Radyasyon birimleri karmaşıktır; bazıları deprem şiddeti Richter gibi exponansiyel olarak artar yani 10, 100, 1000... Gazetecilerin bu işe soyunması panik oluşturmak dışında bir şeye yaramaz.
- Bir termik santrali nükleer santralden ayırt edemeyen gazeteci bozuntularının nükleer enerji uzmanı gibi konuşması, Türkiye açısından nükleer bir kaza kadar tehlikelidir. (Not: Soldaki termik, sağdaki nükleer santral. Soğutma bacaları sizi aldatmasın.)
- Çernobil kazasından sonra kanser artmadı ama istatistikler patladı. Nasıl olur? O tarihe kadar kanser oranı SIFIR! Çünkü doğru dürüst kanser taraması yok. Sağlık bakanlığı kanser taraması başlattı. Artış, dünya ortalamasına kadar yükseldi. Yani zaten olan kanseri bilir olduk.

[Türkiye'ye ne kadar gerekli? Tehlikeli mi? Ya rüzgâr ve güneş? \(Silsile\)](#)

Rus derin devleti nedir ve nasıl çalışır?

- 1968'de 4 ülke 4 denizaltısını garip şartlarda kaybetti: Rus K-129, İsrail donanmasından INS Dakar, Fransız denizaltısı Minerve ve ABD denizaltı USS Scorpion. Biz bunlardan birincisine bakacağız. Neden? Çünkü önce Ruslar sonra Amerikalılar K-129'u bulmak için muazzam para ve zaman harcadı.
- Üstelik ABD'nin arama faaliyetlerini, konunun uzmanı olan deniz kuvvetleri değil CIA yapmıştı. CIA, 2010'da o döneme ait gizli dosyaları halka açarken K-129 aramalarına ait kısımları sansürlemişti.
- NATO kod adıyla GOLF 2 sınıfından bir denizaltıydı K-129. (Bu ayrıntının önemini ileride göreceksiniz) Kamçatka'daki Rybachki deniz üssüne bağlıydı (şimdiki adı Viliuchinsk) 15. denizaltı filosundaki altı denizaltından biri olan K-129, Sovyet Pasifik filosunun bir parçasıydı.
- K-129, 1967 yılında balistik füzelerle donanmış iki günlük devriyenin gerçekleştirilmesinden sonra, 24 Şubat 1968'den itibaren limana döndüğü sırada üçüncü bir devriye için tekrar görev emri alır. Bu garip durumdur zira kaptan izne gönderdiği denizcileri acilen geri çağırır. Üstelik...
- Normal mürettebata ek olarak 11 denizci daha gelir. 27 yatağın sırayla paylaşıldığı, yiyeceklerin, yatacak yerlerin hatta oksijenin bile sayılı olduğu, kapasitesi 83 kişi olan bu denizaltıda ek personel garip bir durum. Daha garibi, 5 Mayıs'ta bitmesi gereken görev bir "kaza" ile son bulacaktı.
- Elbette K-129 kaybolan denizaltıların ne ilki ne de sonuncusuydu. Ancak enkazını bulmak için Amerikalıların yıllarca uğraşmış olması, birkaç uçak gemisi yapacak kadar parayı bu enkazı çıkarmak için harcaması dikkat çekicidir. Evet, olaya geri dönelim...
- Denizaltı 180'inci meridyeni geçtiğinde iki planlı radyo sinyali göndermiş olması gerekirken Kamçatka'daki Rybachki deniz üssüne hiçbir haber gelmez. Ancak 8 Martta Amerikan SOSUS (SOund SURveillance System) sayesinde bir patlama kaydediler. Pearl Harbour (Hawaii) yakınlarında.
- SOSUS (SOund SURveillance System) Amerikalıların Sovyet denizaltılarını takip etmek için kurdukları dev bir pasif sonar sistemidir. Sürekli modernleştirilmiştir. Bu sistem, pervanelerin ve motorların çıkardığı sesleri ayırd ederek denizaltıların modelini çok kesin olarak saptayabilir.
- K-129'e geri dönelim: 100 metre uzunluğunda, 8 metre genişliğindeki bu koca gemi, Hawaii'nin batısında 3 yüze çıkmış ve patlamıştı. Neden yüze çıktı? Hawaii'de ne arıyordu? Neden yüze çıkmıştı?
- GOLF 2 ve GOLF 1 denizaltıları motor ve gövdeleri bakımından birbirlerinin kopyasıydı. Ancak GOLF 2 denizaltıları, yüze çıkmadan balistik ve nükleer füze atabiliyordu. GOLF 2'lerin menzilleri de GOLF 1 denizaltılarının 2 misliydi yani 700 deniz mili.
- Yani K-129, eğer Pearl Harbour üssünü vurmak için bir füze ateşlediyse, gerekmediği halde yüze çıktı. Yine gerekmediği halde 350 deniz mili fazla yaklaştı. Bir başka deyişle GOLF 2 olduğu halde GOLF 1 gibi davrandı. Neden? Ve gerçekten bir füze ateşlendi mi? Kim emir verdi? Ve yine neden?
- K-129'in kaptanı Kobzar'ın 3 senelik GOLF 2 tecrübesi olduğunu dikkate alırsak, GOLF 1 kaptanı gibi davranmış olmasını bir tesadüfe bağlayamayız. Buna şu bilgiyi de ekleyelim: Pasifikte yol alan bir gemi veya denizaltının Amerikan SOSUS sisteminden gizlenmesi hemen hemen imkânsızdı.
- Ancak Ruslar, farklı sıcaklıktaki okyanus akıntılarının ses dalgalarını farklı yansıttığını bildikleri için bir denizaltıyı başka bir denizaltı veya savaş gemisi gibi göstermeyi beceriyorlardı.
- Amerikalılar K-129'un 250 metre derinden, uluslararası sulara Hawaii'ye doğru geldiğini SOSUS'tan "işitmişlerdi". Nükleer başlık taşıyabilen balistik füzelerle yüklü bir denizaltı, soğuk savaşın en gergin dönemlerinden birinde...
- Amerikalılar hem patlamayı işittiler hem de uydudan iki alev topu gördüler. Ruslar, Amerikalıların aksine kazanın olduğu yeri bilmiyorlardı. Biz bunu nasıl anladık? Kazadan

sonra Ruslar devasa bir arama filosu yolladılar ama K-129'u bulamadılar. Yani K-129 normal görev rotasında değildi!

- Patlamadan sonra Ruslar bir Amerikan denizaltısıyla çarpışma olduğunu iddia ettiler. Amerikalılar ise gemide hidrojen gazının kontrolsüz bir şekilde biriktiğini ve patladığını söylediler. Bu iki tezi destekleyen olaylar geçmişte olmuştu. Ama bu kez durum farklıydı.
- Meseleyi netleştirmek için bir bilgi daha paylaşalım: Nükleer güce sahip iki devlet, Rusya ve ABD için karşı saldırı riski kadar önemli bir risk daha vardı: Askerî hiyerarşi içinde güç sahibi bir çetenin nükleer füzeleri ateşlemesi. İdeolojik yahut terör amaçlı olabilirdi. Ama tedbir alınmalıydı.
- Bunun için gizli görüşmeler yapıldı ve bir protokol oluşturuldu. Denizaltılara nükleer saldırı emri verilirken, başkandan denizaltı komutanına kadar emir-komuta zinciri korunmalıydı. Bunu sağlamak için bir dizi şifre oluşturuldu. Bu şifreler olmadan ateşlenen nükleer füze kendini imha edecekti.
- Bu bilgileri birleştirin şimdi. Son anda gemiye binen 11 denizci, iptal edilen izinler, normal rotasından çıkan ve üssüne haber vermeyen K-129... 11 kişi denizci miydi yoksa nükleer savaş çıkarmak isteyen ve Sovyet gizli servisi KGB içinde yuvalanmış bir çetenin piyonu muydu?
- Biraz paranoyak, biraz Hollywood kokuyor değil mi? Peki KGB çetesi bu savaşı Moskova adına değil de Pekin adına yaptıysa? Neden böyle düşünüyoruz? Çünkü GOLF 2 sınıfından olan K-129 GOLF 2 gibi davranmıştı yani gereken mesafeden çok daha yakına gelmiş ve gerekmediği halde yüzeye çıkmıştı.
- Peki GOLF 1 sınıfı denizaltı kullanan ülkeler kimler? Sadece Çin. Yani Amerikalılar sahile 350 deniz mili yaklaşan ve füze atmadan önce yüzeye çıkan bir denizaltı saptadıklarında, saldırı emrinin Pekin'den geldiğini zannedeceklerdi.
- Eğer o dönemdeki siyasî şartları incelerseniz bu tezin çok da paranoyak olmadığını görebilirsiniz. Zira Moskova ile Pekin, komünist dünyanın liderliği için mücadele halindeydi ve Çinliler nükleer silah yapabildikleri için Amerikalıların gözünde ciddi bir tehdit haline gelmişlerdi.
- Amerikalılar açısından K-129'un patlamasının trajik anlamları olabilirdi:
 - Rus ordusu, Kremlin'in emriyle saldırıyordu,
 - Kremlin kendi ordusuna hâkim değildi; paralel bir devlet, Kremlin'e rağmen ABD'ye saldırdı,
 - Çin, ABD'ye saldırımayı denedi.
- Her ne olursa olsun, ABD'nin K-129 "kazasını" çözmesi gerekiyordu. Bu bir ölüm-kalım meselesiydi. Amerikalılar K-129 meselesini çözmek için muazzam bir para ve zaman harcadılar. Nixon o dönemin parasıyla 500 milyon \$ bütçe verdi. Sonuç?
- 1993 yılının Ağustos ayında Büyükelçi Malcolm Toon, bir Rus delegasyonuna K-129'un gemisinin çanını sundu. Bu zil, K-129'nın donma kulesinin ortasında bulunuyordu. Yani Amerikalılar çok önemli bazı parçalara el koymuşlardı.
- Arama çalışmalarındaki garipliklere bir bakalım: Amerikalılar devasa bir gemi yaptılar ama bunun maden aramak için olduğu söylendi. Kamuflej için milyarde Howard Hughes vitrine kondu. Hughes Glomar Explorer adlı keşif gemisi, 1974'te ABD'nin California eyaletinden Pasifik Okyanusu'na açıldı.
- Okyanusun kilometrelerce altına ulaşarak, buralardaki kayalıklarda maden aramak üzere tasarlandığı iddia edilen bu devasa geminin üzerinde bir kule ve o dönemin en gelişmiş sondaj ekipmanı yer alıyordu.
- K-129 denizaltısı Hawaii'nin yaklaşık 2 bin 500 kilometre kuzeybatısında, 1968 yılında batmıştı. Denizaltı, 5.000 metre derinlikteydi. CIA, denizaltıyı çıkarma projesine "Azorian" ismi verildi.
- Geminin içinde denizaltının sığabileceği bir havuz vardı. Plana göre, 2 bin ton ağırlığındaki denizaltı sudan çıkartıldıktan sonra bu havuza konacak ve gizlice karaya çekilecekti.
- Azorian projesi altı yıl sürdü ve toplam maliyeti de 500 milyon \$ oldu. O dönemde bu parayla birkaç tane uçak gemisi yapılabilir veya Ay'a yeni bir Apollo misyonu gönderilebilirdi.
- Diplomatik sebeplerle geciktirilen proje, sert hava şartlarından da etkilendi. Çekici kancaların bazıları koptu. Çıkartılan kısımda altı Sovyet denizcinin cesedine ulaşı.
- CIA görevlilerine göre operasyonun ana hedefi olan füzeler ve şifreleme kitapları gibi kritik unsurlar çıkarılamadı. (Tabi bu bilgi dezenformasyon olabilir.) CIA beyanına göre, bu operasyon "Soğuk Savaş döneminin en büyük istihbarat projelerinden biri" oldu.

- Kamuflaj için CIA birçok üniversiteye derin sularda maden arama konusunda araştırmalar yapması için destek verdi. Paravan şirketler yoluyla maden şirketleri de bu konuyu yatırım gündemlerine aldılar.
- CIA dezenformasyon kampanyası o kadar başarılı oldu ki, okyanusta maden arayan şirketlerin hisseleri borsada yükseldi.
- Hatta Birleşmiş Milletler’de okyanus ve açık denizlerdeki mineral arama hukuku ile ilgili yeni bir uluslararası anlaşma üzerinde müzakereler başlatıldı.
- Netice? Herşey yolundayken motorun nasıl çalıştığı pek anlaşılmaz. Ama bu tip “arızalar” bize işlerin nasıl yürüdüğü konusunda fikir verir.

F-35 savaş uçağına ve Amerika'ya ne kadar güvenebiliriz?

ABD bizi tehdit ediyor: "S-400 alırsanız F-35 vermem" diye. Peki F-35 gerçekten güvenilir bir uçak mı? Radar, uçuş kontrol ve silahları yöneten yazılım iyi tasarlanmış ve düzgün çalışan bir sistem mi? F-35 bilgi sistemi korsan saldırılara açık mı? Fetö gibi bir örgüt yahut bizzat CIA ordumuzu felç edebilir mi?

Türkiye açısından F-35 kullanmak 3 büyük sorun arz ediyor:

- Mühendislik hatalarından kaynaklanan arızalar,
- Yazılım güvenliğindeki açıkların Rusya, Çin gibi devletlerce ve terör örgütlerince bize karşı kullanılması,
- ABD'nin "arıza" maskesiyle FETÖ'ye bilgi ve kontrol vermesi.

Paranoyak mı geldi? 21 Nisan 2009 tarihli Wall Street Journal haberine göre korsanlar ABD hükümetinin bilgi ağlarına girmiş ve F-35 hakkında yüzlerce terabayt gizli bilgiyi çalmıştı. O günden beri neler oldu? Sorunlar düzeltildi mi? Bakalım:

- Yazılım konusuna girmeden önce şunu belirtelim: F-35 birçok yeni teknolojinin ve tasarım unsurunun bir arada kullanıldığı bir ürün. Bu sebeple teknolojik riskler diğer uçaklardan daha yüksek. Muhtemelen seri üretime geçmek için erken ama ekonomik baskı sebebiyle yine de üretiyorlar.
- F-35 projesi kötü yönetildi. Geliştirme ve bütçesi kontrol altına alınamadı. Amerikan ordusunun da uçağa güveni sarsıldı. Pilot kaskından yakıt deposuna, motordan radara kadar her yeri arızalandı. Test uçuşlarında beklenmedik kazalar meydana geldi.
- Yazılım kısmına geri dönelim. F-35, Rus ve Çin rakiplerine göre teknolojik üstünlük sağlamayı amaçlıyor. Bu yüzden uçakta çok sayıda elektronik sensör ve işlemci var. Bunların birlikte çalışmasını ve pilot ile aralarındaki bilgi akışını sağlayan program milyonlarca satır kod.
- Bu ise büyük sıkıntı. Neden? Karmaşık bilgi-işlem sistemlerinin test edilmesi, en az üretilmesi kadar yüksek maliyetli. Üstelik bu sistem, F-35'te olduğu gibi bir uçağı kontrol etmek için kullanılacaksa uçakla birlikte farklı şartlarda ayrıca test edilmesi gerekiyor. Yine para, para, para...
- Ayrıca F-35 Amerika'nın "müttefikleri" ile bilgi paylaşmak için tasarlanmış bir bilgi sistemine sahip. Yani İsrail, Yunanistan veya PKK'ya açık destek veren Avrupa ülkeleri ile aynı veri ağı içinde olacak. Uçuş sonrası bakım için veriler üretici firma ile de paylaşılacak.
- Meselâ 15 Temmuz gecesi Erdoğan'ı taşıyan uçağın F-35'lerce korunduğunu düşünebiliyor musunuz? Pilotlar FETÖ'cü olmasa bile uçağın silah sistemleri uzaktan harekete geçirilebilir yahut en azından konumları Amerikan ordusuna iletelebilirdi.
- Yakın gelecekte PKK'yı vurmak için F-35 ile yapılacak saldırılarda uçaklarımızın hangisinin nerede olduğu, hangi tip bombaların yüklendiği, yakıt seviyesi, kullanıma hazır cephanenin miktarı Amerika'nın elinde olabilir. PKK'ya tırla silah gönderen "müttefik" Amerika...
- F-35 kullanmak, iPhone veya kredi kartı kullanmak gibi. Avantajları için ödüyorsunuz ama özel hayatınızla ilgili bilgiler dost-düşman herkesin elinde gezebiliyor. Ayrıca iPhone'daki gibi güncellemeler var. İtiraz etmek yasak. Yoksa uçak yere çakılabilir.

- F-35'ün lojistik sistemi – ortak girişimin en önemli yanı – eğitim, bakım ve tedarik zincirini kapsıyor. Özerk Lojistik Bilgi Sistemi (ALIS: Autonomic Logistics Information System), filo yönetiminin bel kemiği.
- Üretici firma Lockheed Martin, "ALIS, F-35'leri sürdürmek ve işletmek için bir bütündür" diyor. "Filo yönetimine, tüm F-35 işlemlerini desteklemek için bakım, tedarik zinciri bilgilerini tek bir yönetim aracına bağlayan bir sistem sistemi (system of systems) yaklaşımı" diyor.
- Yani eğitim sebebiyle tecrübeli pilotlarımızın isimleri, muhtemelen biometrik güvenlik için stoklanan parmak izleri de sistemde kayıtlı olacak. Bu yolla, pilotlarımız yurt dışına gittiklerinde işlemedikleri suçlardan dolayı tutuklanabilirler ve parmak izleri FBI ve Interpol'ün elinde sahte delil olur.
- Bazı okurlarımıza paranoyak görünebilir. Fransız şirketlerini ele geçirmek isteyen General Electric'e Amerikan adalet Bakanlığı'nın nasıl yardım ettiğini araştırabilirsiniz. (Bkz. [Alstom ile ilgili silsilemiz.](#))
- Unutmadan, Interpol'ü dürüst bir polis örgütü zanneden kardeşlerimiz varsa [buradan taze bilgi alabilirler.](#)
- Evet, komplo teorisi filan değil. Amerikalılar açık söylüyorlar. Lockheed Martin'in beyanı: "F-35'in verileri, her üsse yerleştirilmiş ve merkeze bağlı bir sunucuda saklanacak; sonra tüm F-35 verilerinin depolandığı Teksas Fort Worth'taki Lockheed Martin'in ALOU birimine iletilecek..."
- ALIS sadece yedek parça takibi mi? 2015'te program sorumlusu Teğmen General Chris Bogdan, ALIS'in artık destek sistemi yerine "silah sistemi" olduğunu ve hava sisteminin ayrılmaz bir parçası olarak kabul edildiğini belirtti. Yani hepimiz golü yedik.
- Bu konuşmadan 1 yıl sonra ALIS'te gizli veriler ile "normal" veriler arasındaki güvenlik sınırındaki arızalar fark edildi. Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün askeri havacılık kıdemli üyesi Douglas Barrie'e göre "ALIS'te hackerlar için pek çok potansiyel giriş noktası var".
- Hava Kuvvetleri F-35 Entegrasyon Ofisi direktörü tuğgeneral Stephen Jost: "Korsan bir yazılım ile bakım programı aksatılabilir; yazılım güncellenmemişse uçağın çalışması engellenebilir"
- 2017'de ALIS yazılım güncellemesindeki arızalar yüzünden Yuma üssüne bağlı F-35B'lerin acil yere inmesi gerekti. Bir korsan saldırısı değildi ama ALIS'teki bozuk sürümünün F-35 filosunu ne kadar sakatlayabildiğini ortaya koydu. Yani arıza, korsan ve ABD-fetö güdümlü çakma arıza riski gerçek.
- ALIS yazılım sistemindeki arızalar sebebiyle uçuş testleri ertelendi. 2018 sonunda 6 ayda 30 güncelleme yapıldı. Ama sürekli yeni sorunlar çıkıyor. (Debugging = Yazılım problemi çözmek nedir? Polisiye filmde cinayeti çözecek müfettişin katil olması)
- İngiltere'de yapılan testlerden birinin sonucu: "... pilot şimdi bombaya hangi koordinatların gönderildiğini görebiliyor, ancak hâlâ bombaya hangi koordinatların yüklendiğini göremiyor ..." yani yazılım arızası yüzünden sivilleri veya Türk kara kuvvetlerini vurabilirsiniz.
- İngilizleri şoka sokan bir başka sıkıntı, ALIS yüzünden ellerindeki yeni nesil havadan havaya füzelerin kullanılmaz hale gelmesi. Kendi silahını yapmak ve yerlilik oranını arttırmak isteyen Türkiye için korkunç bir haber. Geliştirdiğimiz füze vs kullanılmaz olabilir. Eski satın aldıklarımızla birlikte!
- Bir başka sıkıntı veri transferindeki yavaşlık: "Pilotlar, görev verilerini taşınabilir bellekten uçağa aktarmak için, Offboard Mission Support iş istasyonunu yerine, elle girmeyi seçiyor"... şaka gibi... Ama değil. Savaşta pilotlarımız uçmak yerine ekrandaki kum saatini seyredecekler!
- Evet, F-35'ler uçmaya hazır değil. Ekim 2018'de hazırlanan bir rapora göre, [test sırasında nispeten basit tekniklerle uçağın kontrol sistemine dışarıdan girilebildiği](#) saptanmış.
- ALIS'in arızalarından biri de en sağlam uçakların yedek parçaları yenilenmediği gerekçesiyle otomatik olarak "uçamaz" hale gelmesi. Bunu ABD kasten de tetikleyebilir. Suçüstü yakalanması halinde bize "yazılım hatası, pardon" diyebilir.
- ALIS yazılımındaki sorunları inceleyen uzmanların bir başka saptaması da ALIS'in korsanlarca kilitlenebilme riski. Bir bölge hatta bütün bir ülkenin F-35'leri korsanlarca kilitlenebilir. Yani bütün uçaklarımız vurulmuş gibi felç olabiliriz. (Bkz. 6 gün savaşları)
- Netice? Amerikalılarla ortak uçak üretmek çok akıllıca görünmüyor ama geri adım için biraz geç. S-400 şantajını avantaja dönüştürüp az bir zararla F-35 projesini tek edebilirsek mükemmel olur... Bu seçenek çok kolay görünmese de...

Sinemada siyasî propaganda nasıl yapılır?

- Filmler, siyasî tercihlerimizi biz farkına varmadan değiştirebilir mi? Gençler, isyana teşvik edilebilir mi?
- Bir film, sinema salonunda seyredildiği zaman, insanların suur altında önemli izler bırakır. Neden? Karanlık sebebiyle göz ve kulaklarınız filme kilitlenir. Evde olmadığınız için dikkatinizi dağıtacak şey yoktur. Bir de diğer seyircilerin varlığı, hissettiklerinizi yoğunlaştırır. Meselâ...
- Evde bir komedi filmini tek başına seyredip gülmekle arkadaşlar arasında aynı filme gülmek farklıdır. Benzer şekilde sinema salonunda, yüzlerce insanla birlikte gülmek, korkmak daha yoğun yaşanır. İşte bunu iyi bilen ülkeler, sinemayı yıllardır siyasî propaganda aracı olarak kullanırlar.
- İlkel propaganda, doğrudan düşmanı hedef alan, "biz iyiyiz, onlar kötü" diyen filmlerdir. Soğuk savaşta Ruslar ABD karşıtı çok film yaptılar. Daha önce Nazi Almanyası da düşmanlarını kötüleyen filmler çevirdi. Fakat düşmanı doğrudan kötülemek çok etkili değil. Neden?
- Zira seyirci özgür iradesine karıştığınızı düşünür ve bundan sıkılır. Etkili propaganda filmleri, gerçek amaçlarını gizlemişlerdir. Meselâ uzaydan gelen bir grup, bir şehrin çocuklarını esir alır ve robotlaştırır. Bu aslında komünizmi temsil eder. Ama görünüşte bilim-kurgudur.
- Bu tür örtülü propagandanın bir başka faydası daha var: Hedef kitleniz kimse ona göre film yaparsınız. Meselâ gençler tarihi film seyretmek istemiyorsa komünizmin tarihindeki kötü olayları anlatmanız etkisiz olur. Bilim-kurgu seviyorlarsa komünizmi hatırlatan uzaylılar işinizi görür.
- Almanlar da çok çalıştı ama bu örtülü propaganda işinin sırrını en iyi çözenler Amerikalılar oldu. Hollywood ve Pentagon arasında imzalanan milyarlarca dolarlık sinema kontratlarını ve bu işin perde arkasını şu kitapta anlatmıştık: [Amerika Tedavi Edilebilir mi?](#)
- İlginç bir örnek: Star Wars. Şimdiki gençler burun kıvrabilir ama benim kuşağım (1970'lerde doğanlar) için bu lazer tabancaları, robotlar filan oldukça yeniydi. Star Wars, görsel efekt olarak o döneme kadar yapılan filmlerden üstündü...
- Propaganda unsurlarıyla beraber dönemin politik ortamını da anlatacağız bir parça. Zira hangi propagandayı ne amaçla yaptıklarını başka türlü gösteremeyiz. Vietnam felaketi ve 1975'teki Watergate skandalından sonra ABD iyice rezil olmuştu George Lucas'ın Star Wars'ı yaptığı devir buydu.
- Filmi seyrettiyseniz fark etmişsinizdir. "Bizimkiler" yani Amerika'yı temsil eden iyiler, buhran içindeler. Zayıf ve dağınıklar. Kötü tarafta olanlar ise güçlü, organize ama aynı zamanda korku ile sağlanan bir disiplin var. Birey yok, herkes tektip; yani anti-komünist kişilere çok uygun.
- Kendini mutlak "iyi" yanında gören isyancıların manevi bir gücü, inancı ve rehberleri var: Jedi, "Güç seninle olsun" vs... Mutlak kötü Dark Vador (karanlık Baba) ise Stalin'e benziyor. Kendi emrindekilere bile eziyet edebiliyor. Hiç gülmüyorlar. Her şey siyah ve kırmızı.
- Filmdeki Ölüm Yıldızı da ilginç bir unsur. Hiç ummadıkları yerde, birden ortaya çıkan bu dev uzay gemisinin içi denizaltı gibi koridorlarla dolu. Rusların nükleer füze taşıyan denizaltıları gibi. Zaten Ölüm Yıldızı da bütün bir gezegeni bir saniyede yok edebiliyor.
- Burada bir an durup propagandanın gücü üzerine düşünün. Gerek soğuk savaş sırasında gerekse bugün, "en tehlikeli ülke kim?" diye sorsanız birçok insan Rusya'yı düşünür. Oysa atom bombasını ilk yapan ve sivillere atan Amerika idi.
- Star Wars'ta dikkat çeken bir başka şey de Amerika'yı temsil eden "iyilerin" prensese, Jedi ve Güç'e itaat etmesi sevgi, sadakat ve inanç gibi değerlere dayanıyor. Kötüler ise korkudan itaat ediyorlar.

- Gerçek Amerika? Polisin her gün 3-4 insanı vurduğu, zencilerin beyazlardan kat kat fazla hapis yattığı, fakir çocukların açlıktan öldüğü bir ülke. Varsa bir itaat, menfaate ve çokça korkuya dayalı. 11 Eylül, Patriot Act, ABD'nin her yeri bombalaması...
- Filmde iyiler (Amerikalılar) hatta her jedi, kendi karakterine, kendi fiziğine ve kendi tarzına sahip. Darth Vader'in ordusunda ise klonlar, robotlar... Yani bir yanda liberal, bireysel ve demokratik bir toplum, diğer yanda totaliter, tektipleştirici, sansür yapan ağır bir Sovyet bürokrasisi.
- Sovyetlere benzeyen "kötülerin" imparatorluğuna filmde "evil empire" denmesi de önemli. Soğuk savaşta ABD başkanı Reagan Ruslara bu ismi takmıştı. İki Bush ve Trump ise saldırıp işgal edecekleri ülkeleri böyle nitelendirdiler (Axis of evil). Meselâ Kuzey Kore, İran, Libya, Irak...
- Yine Reagan tarafından 1983'te halka duyurulan savunma projesi (Strategic Defense Initiative) de "Star Wars" diye adlandırıldı. Rusya'dan gelecek nükleer füzeler ABD'ye yaklaşırken silahlı uydularca, lazer, X-ışını ve füzelerle vurulacaktı.
- Gerçek korku imparatorluğu ABD'nin kendisiydi ama çok güçlü bir propaganda makinesi olan Hollywood sayesinde hem Amerikalıları hem de dünyanın büyük bir kısmını uyutabiliyordu.
- Strategic Defense Initiative hiçbir işe yaramadı. Milyarlarca dolar, hükümete rüşvet veren savunma şirketlerine aktı.

Alman derin devleti neden Almanya'ya hizmet etmiyor?

- Enerji, güvenlik ve diplomaside Alman devleti, Amerikan menfaatlerini Almanya'nın üstünde tutuyor. Alman devleti para kaybediyor, prestij kaybediyor, kendi vatandaşlarına zarar veriyor ama Amerika'yı asla üzüyor. Neden?
- Almanya, diğer Avrupa ülkeleriyle beraber Rus gazına aşırı bağımlı. Bu zaafı kurtulmasını sağlayacak tek ülke Türkiye zira gerek İran gazı gerekse Körfez'den veya Doğu Akdeniz'den gelebilecek gaz için en iyi güzergâh Türkiye. Fakat Almanya hâlâ PKK'ya ve FETÖ'ye destek oluyor.
- Oysa güçlü Türkiye, hem Almanya'nın gaz tedarik güvenliği için gerekli bir garanti. Bunun gibi onlarca farklı dosyada Almanya menfaatlerine uygun davranmak yerine başka bir şeye, başka bir güç odağına hizmet ediyor. Federal hükümet, istihbarat,... devlet kurumları aynı gücün etkisinde...
- Bunu gücü keşfetmek ve iddiamızı ispat etmek için soğuk savaş yıllarına geri döneceğiz... Adından başka hiçbir şeyi soğuk olmayan o savaşa... 1968, Batı Almanya için uğursuz bir yıl oldu. Neden?
- 1968'de Almanlar bir dizi "intihar" ile sarsıldı. 8 Ekim 1968'de Federal İstihbarat Teşkilatı (BND) genel başkan yardımcısı Horst Wendland kendini vurdu. Aynı gün Nato'daki lojistik genel başkan yardımcısı Amiral Hermann Ludke kendini öldürdü.
- Ludke sıradan bir insan değildi. NATO'nun bütün mühimmat ve petrol stoklarının yerini ve miktarını biliyordu. Ludke casusluk şüphesiyle sorgulanmaktaydı. Yani Avrupa'da bulunan 7.000 (yazıyla yedi bin) nükleer başlığın yerini değiştirmek gerekecekti!
- Bu "intiharların" soruşturulmasında da çok arıza çıktı. Cinayet masası ve savcılar "av kazası" ile "intihar" ihtimalleri üzerine uzun raporlar yazdılar ama sonradan ortaya çıkan otopsi raporuna göre Ludke kendini sırtından vurmuştu! İntihar... Yersen!
- "İntihar" salgını Runge adında bir Sovyet ajanının yakalanmasıyla başladı. Gizli bir el, yakalanma ihtimali artan Rus ajanlarını bir bir susturuyordu.
- Daha sonra, 21 Ekim 1969'da Federal şansölye makamına oturacak olan Willy Brandt, Rusların nüfuzundan haberdar edilecek fakat casusları kovması gizli servis BND tarafından engellenecekti: "Biz onları takip ediyoruz, elleme" dediler. Bu aslında Brandt'ı ajan göstermek için kurulmuş bir tuzaktı.
- 1968'e geri dönelim: Bu iki intihardan sadece 7 gün sonra ekonomi bakanlığından Hans Heinrich Schenk kendini astı; ertesi gün ölü bulunan basın müşavirliğinden Edeltraud Grapentin'in vücudunda öldürücü dozda barbitürik bulundu.
- 2 gün sonra savunma bakanlığı acil müdahale biriminden Albay Johannes Grimm kendini vurdu. Savunma bakanlığından Gerhard Boehm 21 ekimde kayboldu ve cesedi 10 gün sonra Rhin nehrinde bulundu.
- Polis her seferinde "depresyon sebebiyle intihar" diyor, seçilen yöntemlerin farkı sebebiyle dosyalar birleştirilmiyordu. Oysa bu memurların hepsi gizli güvenlik bilgilerine erişimi olan yani potansiyel olarak Rusları ilgilendirecek isimlerdi.
- Gelin şimdi kasedi ileri saralım ve 1974'e gidelim; Federal Almanya şansölyesi Willy Brandt 7 Mayıs 1974'te istifa ettiği günlere. Brandt sıradan bir lider değil. 1971'de Nobel Barış Ödülü almıştı ve Sovyetlerle uzlaşma politikası izliyordu.
- Özel kalem müdürü Günter Guillaume 24 Nisan 1974'te Rus casusu olmakla suçlanarak tutuklandı. Brandt, istifa ederek, şansölye koltuğunu finans bakanı ve parti (SPD) içinde rakibi olan Helmut Schmidt'e bıraktı.
- Brandt bu "skandal"dan sonra istifa etmek zorunda değildi aslında. Parti içi seçimleri açık arayla kazanmıştı ve üst düzey yöneticiler Brandt'ı istifadan vazgeçirmek için çok yalvardılar.
- Brandt'a bir operasyon çekilmişti; bu kesin. Ama kim ve neden yapmıştı bunu? Önce Brandt'ın kim olduğuna bir bakalım: İsrail'e giden ilk Alman lider; Varşova gettosu

ünündeki Yahudi anıtında diz çökmeye cüret eden ve bu sayede Atlantik çetesiyle Nobel ile ödüllendirilen bir insan.

- Fakat Brandt Atlantik çetesiyle kızdıracak bir işe girdi: "Ostpolitik". Nedir? 1967'den başlayarak Federal Almanya üzerindeki ABD egemenliğini azaltmak için Komünist blok ve Sovyetler Birliği ile münasebeti normalleştiren politika. Bu, petro-dolar sistemine ve #Rimland'a savaş ilanı demektir.
- Petro-dolar nedir? [Dikkat Kitap: Petrol kandan ağıdır.](#)
- Rimland (Avrasya kuşatması) nedir? [Dikkat Kitap: Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır.](#)
- Willy Brandt'ın hayata geçirdiği Ostpolitik'in üç unsuru: 1) Sovyetler Birliği ile doğrudan bağlantı; 2) Varşova Paktı ülkeleri ile Münasebetin normalleşmesi; 3) Doğu Almanya'yı ayrı bir birim olarak tanımlasızın bu devletle geçici antlaşma yapmak.
- Ostpolitik'in ilk adımı 1970'te Polonya ile sınır antlaşması yapmak ve Oder ile Niesse ırmaklarını hudut olarak kabul etmektir. Daha sonra (eski) Çekoslovakya ve Doğu Almanya ile antlaşmalar yapıldı ve nihayet 12 Ağustos 1979'da Sovyetler Birliği ile doğrudan diplomatik ilişki başladı.
- Burada şunu sorgulamak gerek: Ruslarla iyi geçinen bir Almanya, ABD'nin menfaatlerine uygun muydu? Cevap: Değildi. Çünkü Rusya'nın elindeki petrol ve gaz kaynakları Alman edüstrisini Arap petrolünden yani Amerikan tahakkümünden kurtarabilirdi. Ama hepsi bu değil. Nedir?
- Ruslar, Alman teknolojisi, Baltık üzerinden Atlantik sahillerine ve uluslararası su yollarına erişirdi. Bu durum, Alman markını dolardan çok daha güçlü bir para birimi yapar ve doların rezerv para statüsünü sarsardı. (O dönemde Avro yoktu, Fransız frangı %20 enflasyon yüzünden zayıftı)
- Kısacası, Brandt'ın Ostpolitik'i başarması, Amerika'nın her sahada tahakkümü kaybetmesi anlamına geliyordu: Finans, enerji, askerî denetim, diplomasi, ekonomik gelişme... (Bkz. [Erdogan ile de Gaulle arasındaki garip benzerlikler...](#))
- Tekrar Willy Brandt'a çekilen operasyona, daha doğrusu o dönemin Almanya'sına geri dönelim: 1960-1970 dönemi, iki Almanya'nın casus kaynadiğı bir dönemdi. Doğu Almanya'dan Batı'ya kaçan Almanların arasına kolaylıkla karışan casuslar lisan sıkıntısı dahi çekmiyorlardı.
- Zaman zaman yakalanan bir casusun arkasından onlarca "intihar" sipariş ediliyor ve insanlar ancak o zaman kimin kim için çalıştığını fark ediyorlardı. Alman gizli servisinin 2ci ismi, NATO'nun Avrupa merkezinde üst düzey yetki sahibi bir amiral, federal basın bürosu memurları "intihar" ettirildiler.
- Hatta karşı-casusluk bürosu başkanlarından biri de Rus ajanı çıktı. Yani ikiye bölünmüş Almanya, zihnen, fikren yırtılmış bir ülkeydi. Aynı ailenin fertleri bile birbirlerine şüphayle bakıyorlardı. Bugün de bu durumun çok düzeldiği söylenemez. Neden?
- Berlin duvarının yıkılmasından (1989-1991) sonra CIA, doğu Alman istihbaratı Stasi'nin arşivlerini ele geçirdi. Bugün bakan, vekil, istihbarat kurmayı olan etkili isimlerin kirli çamaşırları CIA'nın elinde. Kim kimi sattı? Kim Nazi üyesiydi? Kim komünistlerden para aldı? ABD, Almanya'da herkese şantaj yapabiliyor.
- Almanya'nın birleşmesinden sonra bile CIA bu dosyaları Almanlara vermedi. Kopyasını vermeyi de reddetti. Stasi ve KGB'nin hazır yetişmiş casus ağı böylece bir anda Amerika'nın eline geçmiş oldu. Bizdeki FETÖ gibi ama muhtemelen daha örgün, zeki ve iyi örgütlenmiş bir paralel devlet.
- CIA ajanları, ABD kontrolündeki paralel devletin üyelerini tek tek "ziyaret" ettiler ve şantaj yaptılar. Yani istihbarat, enerji, savunma veya finans gibi konularda ABD şirketlerine faydalı fakat Almanya'ya zarar veren kararların Alman hükümetinden nasıl çıktığını biliyorsunuz artık.
- Brandt Berlin'in bölünmesini engellemek ve Almanya'nın birleşmesini sağlamak için çok uğraştı ama beceremedi. Kennedy'nin "**Ich bin ein Berliner**" gösterisi de bir şov olmaktan öteye gitmedi. Somut olarak Amerikalılar hiç yardım etmediler. Menfaatleri de bu bölünmeyi gerektiriyordu.
- Zaten duvar yapılmadan önce, ABD'nin ve müttefiklerinin "tuhaf" kararları incelenirse, bu bölünmenin Ruslardan çok Atlantik çetesiyle işi olduğu anlaşılır. Ülkelerin, şehirlerin ve halkların bu şekilde bölünmesi, Kuzey Atlantik çetesiyle küresel stratejisinin neticesidir. Meselâ?

- Almanya, Kore, Kıbrıs, Sudan, Fransa (2ci dünya savaşında denendi; deGaulle engel oldu), Irak (Kürdistan denemesi), Suriye (YPG denemesi), Lübnan (1ci savaştan sonra Fransa'nın işi), Doğu Afrika'da Eritre, Somali, Cibuti (tam bitmedi). Örnekler çok.
- Willy Brandt, siyasî rakipleri tarafından "eski nazi" ve "komünist ajan" olmakla suçlandı. Biyografisini dikkatle okuyanlar bunların iftira olduğunu görecektir. Nazilerle mücadele için Ruslarla çalıştı ama o dönemde Ruslar, Amerika'nın müttefikiydi.
- "Almanlara karşı" savaştığı dönemde ise Alman düşmanı değil Hitler'e muhalifti. Almanya normalleşirken Brandt radikal sol fikirlerden uzaklaşıp sosyal demokrasiye yaklaştı. Kararları, nutukları da bunu teyid ediyor.
- Brandt hiç şüphesiz Atlantik çetesini rahatsız etti. Muhtemelen Moskova'daki şahinler için de bir sıkıntı kaynağı oldu. Zira Ruslarla barışık bir Almanya, Avrupa'da barışı güçlendirerek Rus gizli servisinin ve Rus ordusunun da nüfuzunu kaybetmesine yol açardı.
- Kanaatimizce Brandt'ın istediği güçlü Almanya için barışa doğru yol alan bir Avrasya gerekliydi. Bu proje, ABD menfaatlerine zıt, Rusya'da ise şahinler için güç kaybı demektir. Güçlü Almanya'nın sabotajını ABD yaptı ama Ruslar da bu sabotaja engel olmaya çalışmadılar.
- Tam bağımsız Türkiye isteyenlerin, Almanya tarihini ve Brandt'ın ıskaladığı Ostpolitik projesini çok iyi incelemesi gerekir. Güçlü ve bağımsız bir Türkiye, aynı güçleri rahatsız ediyor.

Kore savaşı hakkında çok bilinen yalanlar ve az bilinen gerçekler...

- ABD, Şangay'a 3000 km mesafede nükleer silah yüklü uçakları kalkışa hazır bekletiyor. Sebep? Kuzey Kore'deki nükleer füze krizi. Peki Avrasya'nın doğudan kuşatılması ne zaman başladı? Kore neden ikiye bölündü? Suriye ve Doğu Türkistan'a ışık tutacak hangi dersler çıkartılabilir?
- Normalde bir savaş bittiğinde kimin kazandığı belli olur. Kazanan ordunun bayrakları kale burçlarına çekilir. Oysa Kore savaşı, kazananı değil kaybedeni belli olan bir savaş: Kore halkı, tıpkı Almanlar ve Polonyalılar gibi vatanlarının bölünmesini çaresizce izlediler. Aileler parçalandı.
- Kore savaşı denince aklımıza soğuk savaş dönemindeki 1950-1953 savaşı ve Kore'nin bölünmesi gelir. Oysa 2ci dünya savaşı biterken teslim olan Japonya, Kore'yi 35 yıldır işgali altında tutuyordu. Yani Koreliler için "Kore savaşı" 1910'da başlamıştı; bizim İkinci Meşrutiyet dönemine tekabül eder.
- Koreliler Japonların yenilmesini, Rusların ve Amerikalıların gelişini sevinçle karşıladılar. Çünkü Japonlar Kore lisanını yasaklamış ve halkı Japonca konuşmaya mecbur etmişler, kadınları fuhuşa zorlamışlar, erkekleri biyolojik silah kobayı yapmışlardı.
- Fakat Amerikan ve Rus ordularının Kore'yi "kurtarması" Almanya'nın "kurtuluşuna" benzedi. Neden? İki devlet, Japon askerlerinin esir edilmesi ve Kore'nin silahsızlandırılması gibi işleri paylaştılar. 38ci paralelin kuzeyini Ruslar, güneyini de Amerikalılar halledecekti.
- Tabi işler hallolduktan sonra serbest seçimlerin düzenlenmesini, geçici hükümet kurulmasını ve "kurtarıcı orduların" Kore'den çıkmasını bekleyebilirsiniz ama el âlemin verdiği özgürlük, bilek gücüyle alınan özgürlük gibi olmuyor. (Polonya, Irak ve Almanya'ya sorun)
- Amerika, Güney Kore'nin başına bir sömürge valisi koydu: Syngman Rhee. Amerika Birleşik Devletleri'nde, George Washington, Harvard ve Princeton Üniversitelerinde okuyup felsefe doktora derecesi almış, Batı tarzı yaşamı benimsemiş eski bir direnişçiydi Rhee.
- Syngman Rhee aynı zamanda fanatik bir anti-komünist olarak Korelilere karşı da çok acımasızdı. CIA'nin siyasete müdahale ettiği her ülkede, özellikle Güney Amerika'da görmeye alıştığımız faşist diktatör formatı.
- ABD basın karşısında Kore'yi birleştirmek istediğini söylese de, attığı her adım ülkeyi bölecek, Kuzey-Güney arasındaki gerilimi arttıracak nitelikteydi. Muhtemelen Pekin ve Moskova da bunu istiyordu.
- Neden? 38ci paralelin seçilmesi bile bu bölünmenin istendiğini gösterir: Endüstriyel kuzey ile tarıma dayalı ve yüksek nüfuslu güney. Japon askerlerinden arındırıldıktan sonra 38ci paralelin ne faydası vardı? Anlaşılan, Kore'nin istikbali, Korelilere bırakılamayacak kadar önemliydi...
- Diplomatik sahnede gösterilen ise başkaydı: 2ci dünya savaşı daha bitmeden, Roosevelt, Churchill ve Çan Kay Şek, 22-26 Kasım 1943'te Kahire konferansında buluştular ve "bağımsız bir Kore'nin vaktinin geldiğini" ilân ettiler. 1945'te Stalin de "bağımsız Kore" fikrini savundu.

- Ama 2ci savaş bitmeden başlayan soğuk savaş muhtemelen Kore'nin tıpkı Almanya gibi bölünmesine yol açacaktı. Bu, ülkenin iç dinamiklerinden değil, süper güçlerin menfaat kavgalarından kaynaklanan bir durumdu. Bugün Suriye, Yemen ve Sudan'daki "iç" savaşlar gibi. (Bkz. [Kudüs'leştiremediğimiz Dünya İsrail'leşiyor](#))
- Eylül 1945'te Rus kontrolündeki Kuzey Kore, bağımsızlığını ilân etti. Tabi ABD tanımayı reddetti ve Japonya'daki sömürge valisi Douglas MacArthur, Güney Kore'ye 30-40 bin deniz piyadesi çıkardı. ABD-Rusya arasında bir kavga gibi görünen bu durum, gerçekte Kore'yi bölme müsameresiydi. Neden?
- Suriye'deki çatışmalara bakın. İran, ABD, Fransa, Rusya ve İsrail açısından bu ülkeye barış gelmesinin hiçbir faydası yok. Oysa savaşın sürmesi, her bir devlete farklı konularda avantajlar sağlıyor. İspanya "iç" savaşı da böyleydi. Şimdi Kore'nin bölünme sürecine yakından bakalım.
- Tabi kuzeyde ve güneyde "geçici" olarak kurulan siyasî otoriteler kalıcı hale geldi. Kuzeyin bağımsızlığını ilan etmesinin ardından güneydeki Kore de resmen bir hükümet kurdu. Bu arada Amerikalılar askerlerini çekmeye başladılar ama bu bir aldatmacaydı. Neden?
- ABD, savaşmak istediği zaman bunu halkına meşru müdafaa gibi göstermeyi sever. 1ci savaşa girişi batırılan yolcu gemisi, 2ci savaşa girişi Pearl Harbour, Vietnam savaşı ise Tonkin müsameresiyle oldu. Irak'a ilk saldırması Kuveyt'in işgali, 2ci saldırı ise 11 Eylül bahanesiyle gerçekleşti.
- Gerçekte bütün bu savaşlara ABD'nin girmesi yıllar önce planlanmıştı ama müsamere kısmı daima "meşru müdafaa" senaryosuyla sunulur. Bugünlerde İran'a saldırmak isteyen Amerika'nın bombalanan petrol tankerlerini bahane etmesi rastlantı değildir.
- Kore'ye geri dönelim. ABD askerlerini neden çekti? Douglas MacArthur, resmî bir konuşmada kuzey-güney sınırındaki gerginliğin bir savaşa dönüşmeyeceğini, zaten Kore'nin ABD için stratejik önemi olmadığını söyledi. Bu, Kuzey'e ve komünist ortaklarına atılmış bir oltaıydı. Neden?
- Komünistler ABD'nin önemsemediği(!) bu ülkeyi kolayca ele geçirip denize çıkış yolu bulacaktı. Kore'nin Rusya ile kara sınırı olduğunu da hesaba katarsak, direnmesi zor bir durum. Üstelik Stalin, Pekin'i ve Çin ordusunu mayın eşeği gibi kullanabilirdi.
- Haritaya dikkatle bakarsanız Kore'nin stratejik önemini hemen görürsünüz. Denize uzanan bu kara parçası, tıpkı Akdeniz'in kilit noktasındaki İtalya gibidir. Çin, Rus ve Japon karasularının merkezinde, Asya'nın limanlarını ve ticaret yollarını elde tutmak için en önemli bölgedir.
- 1949'un tesadüfleri(!)... Haziran 1949 Amerikan askerleri Kore'den tamamen çekildi. Sadece 3 ay sonra, 29 Ağustos 1949 Ruslar Kazakistan'da ilk atom bombasını patlattı. Birkaç hafta sonra, 1 Ekim 1949'da Mao Çin Halk Cumhuriyet'ini ilân etti.
- Kim Il-sung, 1949'da güneyi işgal edip iki ülkeyi birleştirmek için Stalin'den hem izin hem de para ve silah istemişti. Berlin pazarlıklarının sürdüğü bir dönemde Stalin temkinliydi; ordusunu güçlendirmesi gerektiğini söyledi. Daha sonra kararını Mao'nun tercihine bağladı; "o kabul ederse 'evet' derim".
- Mao Kuzey Kore'nin güneyi işgal etmesine karşı çıkmadı ama "ABD savaşa girmezse ben de taraf olmam" dedi. Burada Stalin'in taktiğine dikkat: Silah, danışman ve eğitimci vererek Kore savaşında taraf ama mes'ul değil. Yani tokmak Stalin'de, davul Mao'nun sırtında.
- Ruslar Kore'ye 5.000 "danışman" ile trenler dolusu silah ve mühimmat gönderdiler. ABD'nin Kore konusundaki "tarafsızlığının" müsamere olduğunu iddia etmiştik; hatırlayın. Mao-Stalin işbirliğine ve Rus atom bombasına rağmen ABD tezimizi güçlendiren bir hamle yapıyor. Nedir?
- ABD dış işleri bakanı Dean Acheson, Ocak 1950'de "Kore Amerika Birleşik Devletleri'nin savunma hattı dışındadır" dedi. Gerçek olamayacak kadar güzeldi bu... ABD Kore'yi Mao ve Stalin'e altın bir tepside sunuyordu.
- Bu göstermelik pasif tavrın aynısını Irak'ta gördük. ABD şirketleri, Kuveyt'ten geçen Irak petrolünü araklayıp Saddam'ı tahrik ederken ABD dış işleri "sorunları kendi aranızda çözün, Irak Kuveyt'i işgal ederse biz karışmayız" dedi. [Hikâyenin devamı...](#)
- Evet, Acheson'un "karışmayız" garantisiyle cesaretlenen komünist Kuzey Kore ordusu, 25 Haziran 1950'de yoğun havan atışı koruması altında 38ci paraleli geçti. Sovyet subayların eğittiği ve teçhiz ettiği 135.000 asker karşında zayıf bir ordu vardı; üstelik askerlerin %60'ı izindeydi.
- Kuzey Kore ordusu güneyi neredeyse tamamen kontrol altına alınca ABD'nin istediği "meşru müdafaa" tablosu ortaya çıkmış oldu: Tabi ABD'nin değil ama bir müttefikin

meşru savunmasıydı bu. Üstelik komünizm durdurulmalıydı. ABD uykudan yeni uyanmış gibi tepki veriyordu.

- BM hemen Kuzey Kore'yi kınadı, askerlerini çekmesini emretti ve Güney Kore'ye yardım kararı aldı. 59 üye ülkeden 55'i BM kararını destekledi. Bunlardan 16'si (Türkiye dâhil) asker göndermeye "evet" dediler. Tabi hemen şunu sormak lâzım: "Stalin neden bu kararı veto etmedi?"
- O sırada Stalin, Çin'in koltuğunda Mao yerine Çan Kay Şek'in oturmasını protesto için güvenlik konseyi toplantılarına katılmıyor. Tüzüklere göre boş koltuk, zaten "veto" demek. Ama ABD bir takım ayak oyunları ile işi hallediyor. Esas mesele, Stalin'in bu duruma göz yumması.
- Yani savaşın başlaması ve Kore'nin geri dönülemez şekilde bölünmesi sanki Stalin'in de istediği bir şey. Çünkü savaş olmasa, Koreliler bir şekilde sınırı ortadan kaldırılabiliyorlardı. En azından ticaret, eğitim vb işbirliği yapılırdı. Ama savaşta yüzbinler ölünce birleşmek imkânsız.
- Tabi önemli bir ayrıntıyı atlamayalım: BM, ABD liderliğindeki askerî harekâta hedef olarak bütün Kore'yi değil 38ci paraleli gösteriyor. Yani "Güney Kore'yi kurtar ve dur". Ama öyle olmayacak; bunu da anlatacağız.
- Kore'nin ABD için stratejik önemi olmadığını söyleyen Douglas MacArthur, bu defa BM kararını bile beklemeden Kuzey Kore'deki stratejik hedefleri bombalamaya başlıyor. Fakat kara harekâtı çok parlak değil. Neden?
- Temmuz 1950'nin sonunda Amerikan askerleri Kuzey Kore'den kaçan 2000 köylüyü kadın-çocuk demeden öldürüyor. Neden yapıyorlar bunu? Belki aralarında casus vardır diye. Bu savaşın ilk suçu ama son değil, bunun gibi yüzlerce "kaza" olacak. Amerikalılar tarafından "kurtarılmak" işte böyle bir şey.
- Eylül 1950'de ABD Kore'yi birleştirme konusunda kararlı olduğunu ilân ediyor. Hatırlayın, BM kararı ABD ordusuna ve müttefiklerine sadece "38ci paralele kadar" izin veriyordu. Üstelik ABD 7ci filoyu da Tayvan ile Çin arasına gönderiyor. Dikkat edin, bugünkü duruma ne kadar benziyor...
- **Bugün Kuzey Kore'deki nükleer füze krizini bahane eden ABD, bölgeye silah yığarak gerçek rakibi olan Pekin'e gözdağı veriyor. ABD'nin Guam üssünde nükleer silah yüklü uçaklar var. Üstelik Çin'in petrol ve gıda ithalatı önemli kısmı deniz yoluyla geliyor.**
- Muharebelerin detaylarına girmeyelim. Rusya'nın verdiği silah desteği ve eğitim sayesinde Kuzey Kore ordusu hızla ilerleyip Seul'u bile alıyor. "Kurtarıcı" Amerikan ordusu önce güneyi kurtarıyor sonra hızını alamayıp 38ci paraleli geçiyor ve Çin sınırına kadar geliyor.
- Çin ordusunun devreye girmesiyle işler Kuzey Kore lehine değişecek, MacArthur ABD başkanını by-pass edip Kongre'den destek hatta nükleer silah kullanma izni isteyecek. Sonunda yarından fazlası Amerikalı olan 200.000 kişilik orduyla güneyi bir kez daha kurtaracak...
- Aslında Koreliler savaşmıyor dikkat ederseniz; onlar piyon. Savaşta belirleyici olan silah ve petrol, savaşın sürmesini isteyen egemen güçlerden geliyor. Ama bu çakma "iç savaş" yüzünden kuzey ve güneyde birlikte yaşaması imkânsız hale getirilen iki "halk" inşaa ediliyor.
- Kuzey Kore adına yapılan yıkım ve katliamları yapanlar Rus ve Çinli. Güney adına kuzeyin şehirlerini, çocuklarını ve sokak hayvanlarını napalm ile yakanlar ise Amerikalı.
- Amerikan ordusu kışkırtmalara devam etti. Meselâ Kore-Rus sınırına yakın bir Rus askerî üssünü vurdu ama Stalin tepki vermedi. Fakat Pekin, 200.000 kişilik bir ordunun sınırlarına yaklaşmasına sabredemedi ve 500.000 askerle savaşa girmeye hazır olduğunu ilân etti.
- Burada Stalin ile Mao arasında bir blöfleşme, hatta bir sinir harbi var. ABD'nin nereye kadar gideceğini çok iyi kestiren Stalin, ilk tepki verme hatasını Mao'ya bırakıyor; dikkat edin. Tabi bir de resmî beyan (bilgi verme/saklama) savaşı var. Nedir?
- 1990'lı yıllarda Rus ve Amerikan arşivlerinin açılmasından sonra öğreniyoruz ki, çok çetin hava savaşları yapılmış. Ruslar, Pekin'e ait üsleri kullanmışlar; Rus pilotlar Kuzey Kore üniforması giymiş ve uçuş sırasında Rusça konuşmaları yasakmış.
- Amerikalılar ise defalarca Rus ve Çin sınırlarını ihlâl etmişler ama sonra uçuş rotalarını kasıtlı olarak yanlış kaydetmişler. Rus kaynaklarına göre Kızıl Ordu 350 uçak kaybetti ve 1300 Amerikan uçağı düşürdü. Amerikalılar ise 140 uçak kaybettiklerini ve 1000 Rus uçağı düşürdüklerini kaydetmişler.

- Stalin'in ölümü, Kore'nin kurtuluş vesilesi oldu denebilir. Zira Stalin Amerikalıları doğu Asya'da meşgul edip Avrupa'da piyonlarını ilerletmekten memnundu. Çin ise Stalin'den atom bombasını istiyor ama alamıyordu. Stalin'in çok düşmanı vardı.
- Resmî tarih Kore savaşını bitirme kararının Stalin'in son kararı olduğunu söyler ama muhtemelen bu karar, o öldükten sonra onun adına verilmiş/yazılmıştır.
- Netice? Evvelâ Rusların sonra uzun müddet Japonların eziyetinde inleyen Kore halkını "kurtarmaya" gelen Amerikalılar, suç ortakları Ruslar ile bir olup Kore'yi ikiye böldüler. Bu bölünmenin kalıcı olması için çakma bir savaşla 3 milyon insanı öldürdüler.
- Peki bu bölünme neye yaradı? Neden Almanya, Kıbrıs, Ukrayna, Suriye, Irak ve daha birçok ülke pasta gibi ortadan ikiye kesiliyor? Kime yarıyor bu? Bunun için Avrasya Kuşatması yani Rimland konusunu öğrenmeniz gerek. Biz 3 kitap tavsiye edelim...

Petrol kandan ağırdır

(Son güncelleme: 4cü sürüm, 12 Ocak 2019)

Petrolün fiyatının 50\$ üzerinde kalması için yılda ortalama 75.000 insanın ölmesi gerekiyor. Süveyş kanalının Mısır tarafından kamulaştırılması, petrol krizleri, 6 sün savaşı, İran-İrak savaşı, Irak'ın işgali ve Suriye... İnsan kanıyla para basan bu makine 50 senedir asker, sivil, kadın çocuk demeden insan öğütmeye devam ediyor. Nasıl? 1ci Dünya Savaşı tarihindeki ilk küresel karbon savaşı oldu. Kömürle beslenen fabrikalar kömür ve petrolle işleyen makineler ürettiler ve insanın öldürme kapasitesini binlerle çarptılar. Ama makineler savaşta insanın yerini almadı. Bunun yerine daha çok insanı daha hızlı şekilde cepheye göndermek için kullanıldı. Cephele genişledi ve muharebeler uzadı. **Alman-Fransız sınırındaki zengin kömür yataklarından İslâmistan'daki petrol kuyularına uzanan savaşta insanlar karbon için öldüler, öldürdüler.** Petrolcüler, kömürcüleri yendi. Endüstrileşen savaş sadece savaş makinelerinin değil üretim, sevk ve idare kapasitelerinin de savaşıydı. Elinizdeki 55 sayfalık bu e-kitap şu sorunun cevabıdır: İnsan kanıyla para basan bu makine nasıl çalışıyor? [Buradan indirebilirsiniz.](#)

Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır

Dünya ticaretinin %80'i denizden yapılıyor. Ülkelerin hayatta kalması yani gıda ve enerji tedariki için deniz yollarına erişimleri şart. Panama, Süveyş, Malaka ve Cebelitarık gibi bütün stratejik noktalar ABD, Britanya ve Fransa'nın kontrolünde. Bu üç devlet istedikleri ülkenin ekonomisini petROLSÜZ ve DÖVİZSİZ bırakıp boğabilecek bir güce sahip.(Bkz. [Petro-dolar sistemi](#))

Komplo teorisi mi? Değil, her şey ortada: Akademisyenler, amiraller, bakanlar ve diplomatlar, doktrinlerini açık açık yazmışlar ve yazdıklarını harfiyen tatbik etmişler: Alfred Mahan, Halford Mackinder, Nicholas Spykman, Zbigniew Brzezinski, Edward Luttwak, Samuel Huntington, Joseph Nye, David Perseus, Henry Kissinger... Jeopolitiğin bu ünlü isimleri, İngilizlerin ve Amerikalıların dünyaya sürekli hükmetmesi için neler yapılması gerektiğini her ortamda açıkça ifade etmişler. Tabi bu tahakküme bir takım kılıflar uydurulmuş: Önce Hristiyanlık, sonra üstün(!) beyaz ırk ve nihayet serbest ticaretle demokrasi adına verilen bir mücadele gibi gösterilmiş. Yani sınır tanımayan Anglo-Saxon şiddetine, ideolojik meşruiyet zeminleri ihdas edilmiş. Ama değişen ideolojilere ve teknolojinin ilerlemesine rağmen 150 yıldır değişmeyen jeopolitik sabitler var. 21 harita ve 11 makaleden oluşan bu kitap, Anglo-Saxon hakimiyetini mümkün kılan şartları ve Avrasya'nın kurtuluş yollarını sorguluyor. Coğrafi engellerden ekomik savaş araçlarına ve psikolojik harbe kadar... [Kitabı buradan indirebilirsiniz.](#)

Derin Savaş

Savaş bir şiddet hareketidir ve bu bil kuvve (potansiyel) şiddetin sınırı yoktur. İnsanlık olarak sürekli savaşmıyorsak bunun sebebi yüksek ahlâkımız(!) değil menfaatlerimizdir. Ancak savaş sonuçlarından tecrid ederek, sağlıklı bir şekilde düşünmek kolay değil. Çünkü yol açtığı ölümler ve maddî zarar o kadar büyük ki her ne pahasına olursa olsun kaçınmak gereken bir anormallik veya uluslararası ilişkilerde bir aksama gibi görünüyor. Oysa her savaşsızlık hâli barış değil; geçici bir ateşkesten ibaret. (Bkz. [Barış / Sulh / Peace / Paix / صلح / سلام](#)) Meselâ iki dünya savaşı arasındaki 1918-1939 dönemine kim "barış" diyebilir? Üstelik her ne pahasına olursa olsun savaştan kaçan bir lider, düşmanlarının ölçüsüz şantajına çanak tutmuş olmaz mı? Adolf Hitler'e akıl almaz ödünler veren Birleşik Krallık Başbakanı Neville Chamberlain gibi savaştan kaçmak için "her pahayı" ödemek, üstelik sonunda yine de savaşmak zorunda kalmak iyi bir strateji mi? Ölmenin değil yaşamının tesadüf olduğu savaşta asker, sağdaki yahut soldaki sipere koşarken **serbesttir**. Belki de en güvenli siperi, bir robot veya bir hayvan, insandan daha iyi seçebilir. Ama insan, vatani için ileri atılmakla nefsi için geri kaçmak hususunda **özgürdür**. İşte savaşın neticesi üzerinde çok ağır basabilen insanlık faktörü tam buradadır. (Bkz. [Hayvan Serbesttir, İnsan Özgürdür...](#)) Savaş, bütün sosyal bilimcileri zorlamış bir saha. Elinizdeki bu kitap, savaşın mekanik ve insanî veçhelerini en dengeli şekilde işleyen müelliflerden biri olan Prusyalı General Carl von Clausewitz'in fikirlerinden istifade ederek yazılmış bir deneme. Teknolojik ilerlemenin eskitemediği ilkeleri bugünün savaş şartlarında değerlendirdik: Strateji, taktik, cesaret, savaşta aklın önemi ve sınırları... [Buradan indirebilirsiniz](#).

İsveç bir ileri demokrasi midir yoksa işgal altında bir sömürge mi?

Devletler makinelere benzerler. Düzgün çalışırken fazla bir şey göremezsiniz ama motor su kaynatınca kapaklar açılır; bazı parçalar sökülür. O arada işlerin iç yüzünü anlama fırsatı doğar.

1980'lerin başında İsveç 10 yıl sürecek bir korku tüneline girdi. Sadece halkı değil İsveç deniz kuvvetlerini de yıllarca meşgul etti bu "casuslar". Hatta sosyal demokrat Olof Palme hükümeti "davetsiz misafirlere dikkat" diye broşür bastırıp halkın şüpheli durumları ihbar etmesini istedi.

Yüzlerce ihbar oldu. Kıyıya yaklaşan denizaltıları avlamak için deniz kuvvetleri 600 kg'a varan patlayıcılar kullandı. Deniz kuvvetlerinin bütçesi arttırıldı. İsveç – Rus ilişkileri kopma noktasına geldi.

Kime aitti bu casus denizaltılar? Başta deniz kuvvetleri olmak üzere birçok ses Rusları suçladı. Ruslar bu ülkenin ezeli düşmanı değiller miydi?

Öncelikle İsveç'in NATO ile olan ilişkisine ve jeopolitik durumuna bakalım. İsveçliler uzun yıllardır tarafsız olmakla gurur duyuyorlar. Aslında Hitler'e ihtiyacı olan bütün madenleri sattılar ve soğuk savaşta NATO tarafından kullanılmak üzere üsler kurdular.

Bu üsler NATO bombardıman uçaklarına göre hazırlanmıştı. İsveç ordusunun iletişim ve erken uyarı sistemleri de NATO ile uyumluydu. Yani ordu her tehlikeye karşı değil Rus tehlikesine karşı ABD emrinde savaşmak üzere formatlanmıştı.

Dahası var. İsveç polisi, 1980 ve 1990'larda bile totaliter rejimleri aratmayacak sinsilikle sol görüşlü her vatandaşı fişliyordu. Yasal sendika üyeleri, dernek mensupları, solcu dergi yazarları takipteydi. Bunlara silah endüstrisinde ve orduda iş verilmiyordu. Ama...

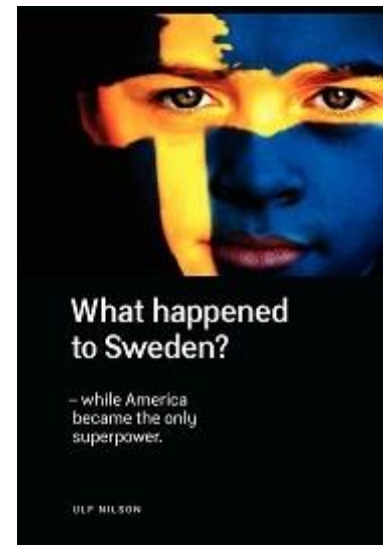
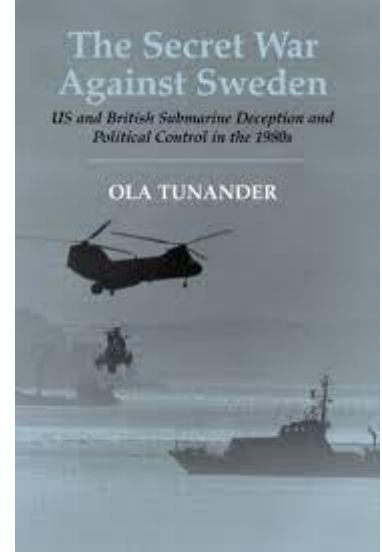
Ama askerî ve politik açıdan NATO saflarında bir adım geride durdukları söylenebilir. Diğer yandan Baltık denizindeki özel konumları ve başkent Stockholm'ün adalar ve yarımadalar üzerine kurulmuş olması önemli. Neden?

Başkentin bu yapısı, casus denizaltıların yaklaşmasına müsait. Tanklara karşı avantaj sayılabilir ama deniz yoluyla yapılacak istihbarat girişimleri için bir zaaf. Casus denizaltı gibi dalgıçlar da olabilir. Bu kadar uzun bir kıyı şeridini sabotaj için gelmiş bir komando timinden korumak da zor.

Gelelim şimdi casus denizaltılara ve Rus korkusuna. Her şey 1980'de başladı. O yıl, deniz kuvvetleri, İsveç karasularında 2 yabancı denizaltının varlığını saptadı. Her iki ihlâl de askerî üslerin yakınında meydana gelmişti.

İsveç deniz kuvvetlerine göre bu iki gemi de "Whisky" sınıfındandı. (NATO, düşman silahlarını kolay tanımlamak için kendi sınıflandırma sistemini kullanır.) Whisky tipi denizaltılar Rus ve Polonya deniz kuvvetlerinin envanterinde mevcuttu.

İsveç ordusu nasıl bu kadar emin konuşabildi? Denizaltılar, motor ve pervane tiplerine göre farklı sesler çıkartırlar ve suyun sesi iyi iletmesinden istifade ederek bu sesler kaydedilebilir; mukayese edilebilir. (İng. Acoustic signature)

Savaş gemileri bu casus denizaltıları takip ettiler ve yüzeye çıkmaya zorlamak için sualtı bombaları kullandılar. (İng. « depth charge »). İsveç halkı ordunun açıklamalarına inanmadı; bütçe artırmak için tezgâhlanan bir oyun olduğu iddia edildi.

Fakat 1981’de bir askerî üs yakınlarında gerçek bir Sovyet denizaltısı görüldü. Karaya oturmuş, whisky sınıfından bir denizaltıydı. Kaptan, seyir araçlarındaki arızalardan dolayı yolunu şaşırdığını iddia etti. Yalan? Belki de değil çünkü...

Denizaltıyı kurtarmaya gelen Rus gemileri alâkasız yerlerde arama çalışmaları yapıyorlardı. İsveçliler yine pek korkmadılar. “Whisky on the rocks” şakası uzun süre dillerde kaldı. (Buzlu whisky). Rus büyükelçisi azar işitti; Moskova tazminat ödemeyi kabul etti.

Fakat 1982’de casus denizaltı sayısında patlama oldu. Halk her yerde periskop görmeye başladı. Polis ve ordu bunları takibe koyuldu. Baltık denizinin kuzeyinde Botniya körfezinde, Haziran 1982’de bir denizaltı kısırıldı. Helikopterler, savaş gemileri, sualtı bombaları... Ama...

Ama nasıl olduysa denizaltı kaçtı. Ağustosta aynı şey ve yine kaçan bir denizaltı. Daracak körfezlerde, sığ sularda, o kadar radar vs varken bunları elinden kaçırın İsveç ordusunun kalitesi sorgulanmaya başlandı. Sonra çok acayip bir şey oldu...

1982 Ekim, Stockholm yakınlarında Hårsfjärden körfezinde bir denizaltı kısırıldı. 40 savaş gemisi ve 10 helikopter bölgeyi kuşattı. 44 sualtı bombası ve 4 mayın patlatıldı. Fakat 13 Ekim gecesi Amiral Stevesson bölgedeki balıkçıları korumak bahanesiyle 5 saat ateşkes ilân etti.

Bu ateşkesin sayesinde casus denizaltı kaçtı. Bunun birkaç olay gözlemlendi. Her seferinde ordu bir denizaltı kısırtıyor; üst kademedен bir komutan balıkçıları veya gazetecileri koruma bahanesiyle ablukayı gevşetiyor; ardından denizaltının kaçtığı duyuruluyordu.

Bu arada bazı çatlak sesler her casus denizaltı olayında ABD Atlantik donanmasının Stockholm limanında bulunuşuna dikkat çektiler. Diğer yandan 1983’te savunma bakanlığına dayanarak hazırlanan bir raporda kumda iz bırakan paletli casus denizaltılardan bahsediliyordu.

Hükümet ne yapıyordu bu arada? 25 kesin, 36 muhtemel karasuları ihlâli iddiasındaki bu rapor hükümeti gerdı. Sosyal demokrat Olof Palme, Moskova ile yakınlaşma politikasını terk etti. İlişkiler gerildi. İsveç, kısa bir süre için büyükelçisini geri çekti. Ya Ruslar?

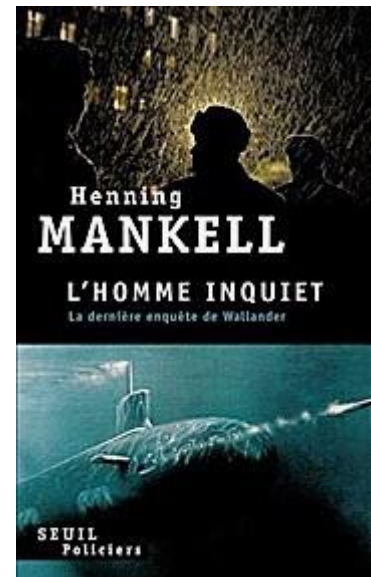
Ruslar bütün iddiaları reddettiler. Bu sağırklar diyalogu paranoyayı güçlendirdi. Herkes her yerde periskop görmeye başladı. Kıyılarda saklanmış dalgıç giysileri bulundu. 1984’te 60 ihlâl rapor edildi. Üst kademenin emriyle kaçan denizaltılar da devam etti bu arada. İhanet?

1985’te RAND Corporation gibi Atlantik çetesine bağlı düşünce(!) kuruluşları, Rusların İsveç’e güvenmediği yönünde raporlar yayınladılar. Varşova paktı ile NATO arasında muhtemel bir çatışmada NATO yanında yer alacak olan Stockholm işgal edilmeliydi.

Atlantikçi şahinler, bu tezlerini desteklemek için “isminin açıklanmasını istemeyen Rus uzmanları” kaynak gösterdiler. Suriye’de düşürülen Rus uçağı, S-400 ve F-35 krizlerinde isimsiz uzmanlara(?) dayanan yerli(?) şahinleri hatırlayın.

Daha acayip, komünizmin çöküşü bile casus denizaltı krizini bitirmedi. Berlin duvarıyla birlikte Sovyet rejiminin çökmesi, Moskova’daki askeri darbeler, bağımsızlığını ilân eden eski komünist ülkeler... 1992’de İsveç ordusu yine casus bir denizaltı gördü.

İsveç ordusu, denizaltılarla mücadele için büyük bir bütçe aldı. Moskova’ya sert mektuplar gönderildi. İsveç hükümeti, Boris Yeltsin’in kontrol edemediği paralel bir orduya karşı para yardımı bile teklif etti. Tabi Ruslardan azarı işittiler.

1995'te seçimi yeniden kazanan sosyal demokratlar yeni bir araştırma komisyonu kurdular. Fakat bu sefer geçen seferki hataya düşmediler yani İsveç ordusunu tek kaynak olarak almadılar. Raporun sonucunda İsveç silahlı kuvvetleri rezil oldu. Neden?

Birinci sonuç: Casus denizaltıların seslerini takip eden "çok gelişmiş" sistem, pervane gürültüsüyle bazı su hayvanlarının seslerini ayırd edemiyordu! Yani verilen alarmların birçoğu sahteydi. Daha kötüsü, doğru düzgün görsel bir ispat yoktu: Fotoğraf, video vs.

Daha sonra hazırlanan bir başka raporda, "casus denizaltının palet izleri" denen izlerin, gerçekte büyük gemilerin çıpalarının yere sürmesiyle oluştuğu ortaya kondu. İsveç ordusu, hiçbir delil sunamamıştı.

Rezaletler birbirini kovalayınca diller çözülmeye başladı. İsveç ordusu içinde aşırı NATO'cu subaylar vardı ve bunlar, sosyal demokrat Olof Palme'yi Ruslara karşı fazla yumuşak buluyor hatta onu gizli komünist olmakla suçluyordu. Bizdeki "Ordu göreve!" diye bağırın Kemalistler gibi.

Diğer yandan, ABD ordusunda birçok üst düzey subay da aynı görüşteydi. İsveç'in askerî tedbirleri, muhtemel bir komünist işgaline karşı koyamazdı. Bu yüzden önce İsveç ordusunu denemek için Amerikalılar ve İngilizler birkaç denizaltı gönderdiler.

İsveç eski başbakanı ve bazı emekli ordu mensupları da bildiklerini anlatmaya koyuldular. Aslında Amerikalılar sadece İsveç ordusunu denemek değil, İsveç halkını da Ruslara karşı kıskırtmak istiyordu.

Bu yüzden, denizaltılar Stockholm yakınlarına kadar sokulup kendilerini gösteriyorlardı. Aslında İsveç deniz kuvvetleri baştan beri oyunun içindeydi. Zira su üstüne ilk çıkan kaptan köşkü, Rus ve Amerikan denizaltılarında farklıdır. Uzmanlar bunları karıştırmaz.

Yani daha ilk günden, "merak etmeyin, bunlar ABD ve İngiliz donanması" diyebilirlerdi. Ama o zaman bütçe artışı olmazdı; bal tutan parmağını yalar. İsveç eski savunma bakanı da bu ihtimali destekleyen beyanlarda bulundu.

Fakat resmî açıklama dönemin ABD başkanı Ronald Reagan'ın dış işleri bakanından geldi. Caspar Weinberger İsveç televizyonunda açık açık test ve korkutma operasyonunu teyid etti. Yani İsveç ordusu, hükümetten habersiz, yabancı bir hükümetten emir alarak hareket etmişti.

Amirallerin ablukayı genişletmesi ve denizaltıların kaçmasını sağlaması da böylece anlaşılmış oldu. Üstelik operasyonlar tehlikesiz değildi; gerçek bombalar kullanılıyordu. İsveç donanma arşivlerinden birçok belgenin imha edildiği de keşfedildi.

İşte Türkiye'deki Batı hayranlarının "örnek demokrasi, hukuk devleti" diye öve öve bitiremedikleri İsveç böyle bir ülke...

Tavsiye kitaplar:

- Burada anlattığımız denizaltı paranoyasını bir roman olarak işleyen Henning Mankell'in kitabı "Endişeli Adam" (İsveççe asıl ismi: Den orolige mannen; ing. The Troubled Man). Filmi de çekildi.
- The Secret War Against Sweden: US and British Submarine Deception in the 1980s (Ola Tunander)

Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı biyolojik silah laboratuvarının Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?

- Biyolojik silahların ve karşı tedbirlerin üretildiği laboratuvarlar nasıl çalışır? Bunların savaş ve terör riski bulunan bölgelere kurulması neden yasak? Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı laboratuvarın Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?
- Biyolojik tehlike seviyeleri 4 kademedir sınıflandırılır. 1ci seviyede suçiçeği gibi, çok hızlı öldürmeyen, aşısı bulunan, hızlı bulaşmayan, tecridi kolay hastalıklardır. Bu tehlikeye karşı alınacak önlemler asgaridir: Eldiven ve maske gibi.
- 2ci seviye güvenli laboratuvar (P2 denir) yine az tehlikeli ve az bulaşıcı virüs ve bakteriler var. Ama burada klinik örnekler ile yapılan rutin teşhis, araştırmalar vardır: Birlikte yetiştirme, virüs kopyalama ve konsantre virüsü içeren manipülasyonlar vb)
- Askerî amaçla kullanılan bakteri ve virüsler P3 seviyesinde. Zira bunların doğal şekilleri değil bomba/füze ile seyahat edebilecek, belli aşılara cevap verip kullanan orduyu koruyacak, soğuk, sıcak, (uçaktan atılacaksa düşük basınç) gibi şartlara dayanıklı akrabaları üretilir.
- Biyolojik Tehlike Seviyesi P3 laboratuvarında, ölümcül hastalıklar, vardır: Antrax, Batı Nil virüsü, Venezüella ensefaliti, SARS, MERS koronavirus, hantavirüsler, tüberküloz, tifüs, Rift Vadisi ateşi, Rocky Mountain ateşi ve sıtmanın silah haline getirilmiş askerî türleri...
- Fakat P4, hepsinden daha tehlikeli virüslerin incelendiği ve üretildiği bir yerdir: Bolivya kanamalı ateşi, Marburg, Ebola, Lassa, Kırım-Kongo kanamalı ateşi... Bunlar, insanlarda ağır ölümcül hastalığa neden olan ve aşıları ve tedavisi bulunmayan hastalıklardır.
- "Böyle korkunç bir şeyi insanlar neden yapar?" diye sorulabilir. Devletler, bunları savunma amacıyla kurduklarını iddia ediyorlar. Ama biyolojik silah konusunda savunma ve saldırı arasındaki çizgi çok ince. Hangi ülkelerde var? (Görsel: Fransa, Lyon, P4 seviyesi laboratuvar)
- ABD, UK, Avustralya, Kanada, Çin, Tayvan, Rusya, İsveç, İsviçre, Güney Afrika, Fransa, İtalya, Gabon. Afrika'daki ülkeler özellikle Ebola gibi salgınlara karşı meşru olduğunu savunabilir. Ötekiler tartışmalı. Uluslararası anlaşmalar müsamere. İsrail'de de var ama "yok" diyor.
- P4 maksimum güvenlik laboratuvarları iki ana özelliğe sahiptir: tamamen hava geçirmezler ve birkaç dekontaminasyon odasından ve su geçirmez kapıdan oluşurlar, sıvı atıklar kimyasal olarak dekontamine edilir ve buharla sterilize edilir.
- Bu laboratuvara girmek için, akredite kişilerin duş alması, basınçlı elbise giymesi gerekir. Böylece elbisenin yırtılması durumunda, içerideki basınçlı hava dışarıdaki riskli havanın elbiseye girmesini engelleyecektir.
- Çalışanlar, laboratuvarı terk ettiklerinde elbiseleriyle kaplı bir fenol duşu alırlar. Kameralar laboratuvarı sürekli izler. Personel asla laboratuvarın içine tek başına giremez. P4'e girmeye yetkili ikinci bir kişinin merkezi güvenlik görevinde olması gerekir.
- Dünyada sadece 32 tane P4 varken [Fransa Suudi Arabistan'a yeni bir tane sattı](#).
- P4'ler terör ve savaştan uzak yerlere kurulur. Ayrıca kalabalık şehirlerden ve uzak, tecrid edilmesi kolay yerlerde olmalıdır. Oysa Suudi Arabistan teröristlerin cirit attığı bir yer. Üstelik Fransa dâhil birçok Batı ülkesinden silah alarak Yemen'de çocukları öldürüyor.
- Yemen, Batılı ülkelerin biyolojik silah denedikleri bir laboratuvar mı oldu? Yoksa Suud Yemen'de bir "nüfus kontrolü" mü uyguluyor? Suudilerin Fransa'dan P4 almasını takip eden aylarda bazı salgın hastalıkların birden patlak vermesi, sadece suların kirlenmesiyle açıklanabilir mi?
- Paranoyak mı? Kimyasal silah ve her türlü araç ve mühimmatı sattıktan sonra Saddam'ı Halepçe'de kimyasal silah kullanmakla suçlayan bir Batı var karşımızda. Yarın Suudileri veya Tahran'ı biyolojik silah kullanmakla suçlayıp yeni savaşlar tetiklemeyeceklerini kim garanti edebilir?

Putinizm, küresel sermaye ve Rus savunma refleksi

- Londra'daki zengin Rusları kim intihar(!) ediyor? Neden ABD ve Avrupa'da Rus oligarkların mal varlıklarına el konuyor? Neden Rusya, FBI çalışanlarının Rusya'ya girmesini yasakladı? Neden Rusya petrol gelirine aşırı bağımlı ekonomisini çeşitlendirmiyor? Soğuk savaş 2.0 mı başladı?
- İsrail ile Rusya'nın arası iyi ama bütün Yahudiler Putin'in dostu değil. Kimler? Organize finansal suçlarda uzmanlaşmış birkaç Yahudi, CIA tarafından devşirildi ve "başarılı iş adamı" maskesiyle Rusların üzerine salındı. Hedef? Başta petrol, bütün yeraltı kaynakları.
- Bundan bir kaç sene evvel Fransa ve Rusya için stratejik önemi haiz bir projede karar destek sistemleri üzerine çalışıyordum. Projenin önemli bir aşaması tamamlanınca Moskova'da imza töreni düzenlendi. Fakat Rus proje ekibiyle buluştuğumuz o günün sabahı çok acayip bir şey oldu. Nedir?
- Otelin zemin katındaki kahvaltılık salonuna indik. Fransız ticaret bakanı bizi masasına davet etti. Havadan sudan konuşurken, uzun boylu, iyi giyimli bir adam neredeyse iki büklüm olarak bakan beyin yanına sokuldu; çok düzgün bir Fransızca ile ama yalvarır bir tonda şunları söyledi:
- "Sayın bakanım, ben P.R. , Moskova'da faaliyet gösteren XYZ Capital Management bankasının genel müdürüyüm. Geçen hafta çelik yelekli, maskeli özel harekât timleri bankamızı bastılar; çalışanlarımızı tartakladılar; bazı hisse senetlerini, kontratları ve müşterilerimize ait mühürleri alıp gittiler.
- Bakan bey soğukkanlı bir tavırla dinledi; Paris'e döndüğünde meseleyi cumhurbaşkanına aktaracağını söyleyerek adamı rahatlatmıştı. Banka müdürü masamızdan uzaklaşınca bize dönerek bıkkın bir eda ile "işte böyle böyle Rusya'yı batıracaklar" dedi. Bakan bey şaşırma benzemiyordu.
- Daha önce de söylediğimiz gibi, bir sistem düzgün çalışırken sırlarını çözemezsiniz. İşler aksadığı zaman çok rahat bilgi toplanır. Tamircide motor kapağı açılmış yahut kaza yapıp ters dönmüş arabanın içi/altı görünür. Devletler de böyledir.
- Şimdi birkaç sene geri gidelim ve Dimitri Medvedev ile Vladimir Putin arasındaki rol paylaşımlarını hatırlayalım. Medvedev zahirde Batı formatlı, demokratik ve liberal bir hedefe doğru gidiyordu da Putin son anda... Neyse, uzatmayalım.
- Çok ustaca sahneye konmuş olsa da, bu iyi polis/kötü polis müsameresini okurlarımızın erkenden teşhis ettiklerini tahmin ediyorum.
- Bu müsamere kadar vitrinde görünmeyen bir başka mesele vardı aslında; Yeltsin'den Putin'e uzanan süreçte Atlantik çetesinin Rusya'yı satın almaya çalışması ve devletin kapitali yeniden kontrol altına alması...
- Tarihteki 3 Rusya'ya bakınca hep aynı şeyi görüyoruz:
 - Mülkiyeti paylaşmakla siyasî gücü paylaşmanın birbirinden ayrılmadığı Çarlık Rusyası,
 - Özel mülkiyetin iptal edildiği Sovyetler Birliği,
 - Uzaktan kumandalı iş adamlarıyla milyarlarca dolarlık fon yöneten Putinist Rusya.
- Gelin şimdi ayrıntılara bakalım biraz. Meselâ William Browder. Amerikan komünist partisi CPUSA'nın yöneticilerinden Earl Browder'ın torunu. Yeltsin dönemindeki özelleştirmeler sırasında Moskova'ya yerleşip Suriye Yahudisi Edmond Safra'dan aldığı 25 milyon \$ ile yatırım fonu kuruyor.
- 30 yaşlarındaki bu genç çok şanslı(!) olduğu için birkaç ayda 4 milyar \$ topluyor. Hermitage Capital Management bu parayla medya ve petrol kaynaklarını ele geçirmeye başlıyor. Hatırlayın, ekonomik krizdeki Rusya, faiz oranları ve borsa spekülasyonları sebebiyle çok kırılgan.

- Soğuk savaştan yeni çıkan Ruslar kapitalizm konusunda çok tecrübesiz. Halk aklıktan ölümler küçük bir azınlık hızla zenginleşmekte. Aç gözlülükle hareket eden devlet memurları bile komik rüşvetler karşılığında milyarlık şirketleri milyon dolara özelleştiriyor.
- Aslında stratejik kaynakların Rus olmayan iş adamlarına satılmasını yasaklayan kanunlar var ama Browder, Rus vatandaşı olmadığı için Magnitsky adlı bir avukat vasıtasıyla paravan şirketler kurmuş ve başına göstermelik patron olarak kimsesiz, yaşlı sakat Rusları koymuş.
- O dönemde Rus devleti denebilecek bir şey yok. İş görüşmeleri ve ihaleler kalaşnikof gölgesinde. Tabi Rusların ulusal zenginliklerine çöken tek leş kargası Browder değil ama medya patronu olması sebebiyle projeksiyonların altında.
- Ruslar darbe girişimleri ve güç kavgalarıyla dolu bu süreçten çıkmaya başlıyor. Potansiyel lider olarak Putin önde. Browder doğru ata oynuyor ama Putin'i kontrol edebileceğini zannederek büyük bir hata yapmış kanaatimizce.
- Muhtemelen güç sarhoşluğuna kapılan bu Yahudi, arkasını dayadığı Atlantik çetesine ve doların gücüne güvenerek Putin'e yakın oligarkları yolsuzlukla suçlamaya başlamış. Aslında ortada bir "yol" olmadığı için "yolsuzluk" normal. **Browder hırsızlığa karşı değil; rekabeti sevmiyor!**
- Browder ve avukatı Magnitsky, özellikle gaz ve petrol tekelini ele geçirmek için yoğun şekilde uğraşıyorlar. Putin ile arasını açan sorun da bu zaten. Yoksa sabahdan akşama kadar yıkama-yağlama yapıyor ama Putin CIA'nin fonladığı bir şirkete petrol tekelini vermiyor.
- Putin'e savaş açtıktan sonra kendisini ve avukatı Magnitsky'yi "demokrasi ve özgürlük kahramanı" ilân eden Browder, evvelen Çeçenistan'daki katliamlara ve Mikail Khodorkovski'nin tutuklanmasına destek olmuş. Neden?
- Çeçenlerden nefret etmiyor tabi. Ama Azerî petrolünü Karadeniz'e taşımak için Çeçenistan'dan geçecek bir boru hattı projesi var. Khodorkovski'nin tutuklanması ise Browder için sahipsiz(!) petrol pastasının büyümesi demek. Yani hak-hukuk değil, it dalaşı.
- Putin Browder'in vizesini iptal ettirmiş; Browder 2005'te Rusya'ya giremiyor. Sebep? "Ulusal güvenlik için tehlikeli" ilân edilmiş. Rus tarzı abartılı bir ifade olsa da bir bakıma doğru. Yani işlediği finansal suçlar açısından.
- Browder bunun üzerine derhal Moskova'daki parasını Rusya dışına çıkarmaya başlamış. Tabi Ruslar da elleri kolları bağlı beklemiyorlar. Ölüm tehditleri ve tutuklanma korkusuyla Browder'in 6 avukatından 5'i Rusya'yı terk etmiş. Magnitsky ise direniyor.
- Hermitage Capital Management'ın aktiflerini geri almak için Magnitsky dava açıyor; ilişkilerini kullanarak o aktiflerin yeni sahipleri hakkında bilgi topluyor; bu bilgileri Batı medyasına sızdırıyor. Sonunda Rus savunma refleksi harekete geçmiş ve Magnitsky'yi içeri almışlar.
- Tabi Rus hapishanesi 5 yıldızlı otel değil. Soğuk odalar, patlamış kanalizasyon ve dayak. Ama bu avukatın hapiste ölmesi normal değil. Hele ölümün arkasından Atlantik çetesine ait ne kadar medya, siyasetçi, düşünce kuruluşu varsa Rusya'ya yaptırım kanunları için çalışması biraz tuhaf.
- Yani sanki Browder, avukatı Magnitsky'nin kurtulmasını değil ölmesini istiyormuş gibi bir durum var. Avukatın işkence görmesi şaşırtıcı değil ama Browder hakkında birçok gizli bilgiyi verebilecek bu adamı Ruslar parayla veya başka yollarla ikna edebilirlerdi.
- Yani Magnitsky'nin ölüsü, CIA için dirisinden daha kullanışlı. Hapiste yaşamaya devam etmesi, Ruslar için bir fırsat iken CIA için ciddi tehdit. Üstelik Ruslar Browder'in kaçırdığı paraların bir kısmını geri alabilirlerdi. Hermitage Capital Management'ın vergi cennetlerindeki hesaplarına erişebilirlerdi.
- Üstelik William Browder çok net bir tip değil. Aleyhinde yazılan her şey internetten siliniyor. Devlet başkanlarının bile beceremediği şeyler oluyor. Browder düşmanları için ifade özgürlüğü yok. Avukatları, Browder ile uğraşanları dava ediyor. Vikipedi'deki tartışma kayıtları bile yeniden yazıldı.
- Diğer yandan Magnitsky öldükten sonra "özgürlük kahramanı" oldu; anısına bir ödül bile var. Daha önemlisi, Rusya aleyhine "Magnitsky Act" adıyla bilinen bir yasa çıkartıldı. Türlü yaptırımlar içeren bu yasa, Rusya'nın aktifleri için ciddi bir tehdit. Neden?
- ABD'de ve dış geçirebildiği ülkelerde yatırım yapan Rus iş adamları, şüpheli bulundukları takdirde mal varlıklarına el konabiliyor. Petrol gelirlerini kamu fonlarıyla Avrupa, güney Asya ve ABD'ye yatıran Rusya için ciddi sıkıntı.

- Sadece yatırımlar değil, Rusya'ya giren çıkan finansal hareketler de bu kanunun baskısı altında. Üstelik Browder ve saz arkadaşları ABD dışındaki ülkelerde de buna benzer kanunların yapılması için uğraşıyor.
- Rusya elbette bir insan hakları ve özgürlük cenneti değil. Muhalif gazeteciler için sipariş edilen intiharları(!), sorguda "kaybedilen" iş adamlarını hepimiz biliyoruz. Ama ABD veya Avrupa'nın Rusya'daki insan hakları konusunda endişe taşıdığına inanmak için çok saf olmak gerekir.
- Boris Yeltsin dönemindeki kaos başladığında, Avrupa ve ABD, Rusların serbest piyasa ekonomisine geçmesine yardım edebilirlerdi. Ama bunu yapmadılar. İnsanlar sokakta yarım ekmek için saatlerce sıra beklerken ABD, "iş adamı" maskeli ajanlarını gönderdi.
- Cepleri tıka basa dolarla dolu bu ajanlar, rüşvet dağıtarak mevcut kaosu daha da arttırdılar. Maaş alamayan Rus askerleri silah ve mühimmatlarını teröristlere ve mafyaya satarken Batılı ajanlar petrol, gaz ve diğer kaynakları bedavaya kapatma derdindeydi.
- Atlantik çetesi, her zaman yaptığı gibi Avrasya kuşatmasını sürdürmek istedi. Yani denizlere kapalı bir Rusya'nın kaynaklarını ucuza kullanalım. Ama Ruslar, endüstri, yazılım veya finansal hizmetlerde bizimle rekabet etmesin; bize köle olsun.
- İşte bugün Suriye'de gördüğümüz Rus saldırganlığının sebeplerinden biri de budur. Putinizm, Sovyet rejiminin çöküşüyle başlamadı; Batı arsızlığına Rusların cevabıydı.
- "Pedofil/sübyancı" denen sapıkların da LGBT kapsamına alınması için yoğun yapıldığını biliyor muydunuz? Bunun bir suç ve sapıklık olmaktan çıkarılması için "cinsel yönelim" olduğunu iddia ediyorlar. Peki TBMM veya Ak Parti içinde tehlikeyi fark edecek, tedbir alacak insanlar var mı?

F-35 gerçekten hayalet mi? Görünmezlik nedir ve nasıl çalışır? "görünmez" denen uçak nasıl görüldü ve vuruldu?

Lockheed Martin silah devinin Amerikan ordusuyla birlikte bize de kakalamaya çalıştığı "hayalet" uçak f-35 gerçekten hayalet mi? Bu görünmezlik nedir ve nasıl çalışır? Geçmişte "görünmez" denilen uçaklar nasıl görüldü ve vuruldu?

- Yugoslav ordusunun hava savunma silahları çok iyi durumda değildi ama ellerinden geleni yapıyorlardı. Amerikan ordusu ise savaş gemilerinden fırlatılan füzelerle de şehir merkezlerini vurmaktaydı.
- Neydi olay? NATO'nun Yugoslavya'yı bombalaması (Deliberate Force) sonrasında ABD'nin istediği yeni saldırı, Bosna Savaşı'ndan beri tecrit olan ve ambargo altında bulunan Yugoslavya'ya karşı 24 Mart 1999 tarihinde 11 NATO ülkesinin ordularınca başlatılmıştı.
- Yugoslavya gibi 2003'te yine "hayalet" uçaklarla vurulan bir başka ülke Irak oldu. Bağdat'ın 2003'te bombalanmasını takip eden katliamları hepiniz biliyorsunuz. Iraklılar da Yugoslavlar gibi hava savunma silahlarını kullandılar ama bir F-117 indiremediler. Neden?
- Yugoslavya'daki NATO komutanı Wesley Clark, F-117'leri yalnız başına gönderdi. Yani eskort eden başka uçak yoktu etrafta. Oysa Irak'ta F-16 ve F-22'lerle birlikte uçuyorlardı. Yani bu uçaklar "görünmez" değildi; zor görünen uçaklardı. Radar ekranındaki görüntüleri daha küçük/silik denebilir.
- Gerçekte görünmezlik diye bir şey yok. Ancak sıradan bir uçak 150 km'den fark edilirken "hayalet" uçak aynı radara 20 km yaklaşabilir. Bu da savaşta büyük bir avantaj demek. Bunu sağlamak için sinyali emen boyalar ve dağınık yansıtan yüzeyler kullanılır.
- Radar sinyallerini yani elektromanyetik dalgaları "emen" bu boyalara mikroskopla bakıldığında piramide benzer çıkıntılar görebilirsiniz. Piramitler, dalgaın yaptığı sıçramaları artırır. Her sıçramada, radyo dalgası enerji kaybeder ve böylece daha düşük sinyal gücüyle yansır. Karbon gibi yalıtkanların kullanılması da bu enerjinin azaltılması içindir.
- Çakma hayalet F-117 Yugoslav ordusu tarafından vurulunca ABD için ağır bir darbe oldu. Zira Ruslar "görünmezlik" teknolojisiyle ilgili bütün sırları ele geçirmiş oldular. Bu açıdan da bakınca, F-35'lerin görünmezliği daha zayıf. Zira Ruslar, S-400 ve S-500 için bu bilgileri kullanıyorlar.
- Peki 1999'da Yugoslavlar F-117'yi nasıl vurdu?
- Radarda "görünmezlik" iddiası yalan, zor görünürlük doğru. Ama düşman geniş bir bölgeyi radar ve füzeyle kaplamışsa, bir radar ötekilere haber verebilir. Zayıf bir sinyal bile "hayaleti" vuracak füzeyi ateşlemeye yeter.
- Amerikalılar 1950'lerden beri bu işlerle uğraşıyorlar. Önce radar ve füzelerin erişemeyeceği yüksekliklerde (20.000 m) uçan U-2'leri yapıp Rusları gözetlemeye başladılar. Ama 1 Mayıs 1960'ta Rus hava sahasına giren bir U-2, Rus SA-2 füzesiyle vuruldu.
- ABD daha sonra SR-71'i yaptı. Sesin 3 katı hızda (Mach 3) uçabilen bu uçaklar, o dönem için iyi olabiliyordu ama bugünkü hava savunma füzeleri çok daha hızlı olduğu için SR-71 de öldü sayılır. Casusluk görevi de uydular sebebiyle artık gereksiz.
- Yugoslavların F-117'yi vurması, bu "görünmez" uçakların en zayıf noktasını ortaya çıkarıyor. Neden? F-117'yi vuran birlik, paletli araçlara sahip, sabit yeri olmayan bir ekip.

Sürekli yer değiştirmeleri sayesinde hem ABD'nin onları vurması zor hem de beklenmedik yer ve zamanda ortaya çıkıyorlar.

- F-117'nin vurulduğu gece sağnak yağış ve fırtına yüzünden bir çok operasyon iptal. Refakatçi F-16'lar ve jammer görevi olan uçaklar geri çağırılmış. Yugoslav radarları, yüzlerce cisimle değil sadece 8 adet F-117 ile karşı karşıya.
- Uzatmayalım, uçak vurulunca pilot Dale Zelko paraşütle atlıyor ve Amerikan kurtarma ekiplerince savaş bölgesinden çıkartılıyor. Netice?
- Netice:

1) Görünmez uçak diye bir şey yok,

2) Radarda az görünen uçaklar, özel bir görev için pahalı bir şey (özel bir bomba/ uydu/ radar) taşımak için kullanışlı olabilir,

3) Düşman orduda çok sayıda mobil radar ve füze birimi varsa görünmezlik palavradan ibaret.

Doğal gazı savaş sebebi haline getiren sebepler nelerdir?

- Doğal gaz, diplomasi ve savaş konuşalım: Doğu Akdeniz’de gerginlik sürüyor. Uzmanlar tahlil üzerine tahlil yapıyor. Ama kanaatimizce güzel anlatmadıkları bir şey var: Doğal gazı savaş sebebi haline getiren arka plan.
- Kıbrıs çevresindeki gazın geleceğini tedarik güvenliği çerçevesinde okumak gerek. Yunanistan ve Güney Kıbrıs gibi iki üye ülkenin gaz zengini olması, Brüksel için bulunmaz bir fırsat. Pastadan Türkiye, İsrail, Mısır gibi ülkelerin pay alması sorun mu? Satacakları yer Avrupa olursa değil.
- Doğu Akdeniz’deki toplam rezerv için güvenilir bir rakam henüz yok. En ucuz üretim noktaları nerede? Birim maliyet ne olur? Bu noktaların hangileri, boru hattı için uygundur?
- Doğu Akdeniz’de üretimi engelleyecek bir savaşın çıkması, GazProm’un Avrupa pazarını korur. ABD için de savaş/kriz daha uygun zira ele geçirmek istedikleri Avrupa pazarında Rus gazına ek ikinci bir rakip istemezler.
- Ama eğer Avrupa’yı kaybedecekleri kesinleşirse, Rusları engellemek için doğu Akdeniz gazının önünü açarlar. Türkiye, Mısır, İsrail gibi potansiyel üreticiler için kriz/savaş en kötü durum. Ama Türkiye’nin bir avantajı var: Kriz sebebiyle kimseye gaz satamasa bile, kendi pazarı çok büyük.
- 60-80 milyar \$ enerji ithal eden Türkiye, güvenliğini sağlayabildiği, kıyılarına yakın bir noktada üretim yapabilirse çok şey değişir. Bütçe dengesinden, elektrik üretimine, başka enerjilere ikame edilebilmesine ve ulaşımda kullanmaya kadar çok fırsat var.
- Kıbrıs çevresindeki doğal gazın miktarı ve Avrupa’ya taşınmasıyla ilgili belirsizlikler devam ediyor. Biz bu sebeple başka bir çerçeveden, çok ilerlemiş önemli bir enerji projesinin çerçevesinden bakalım. Hangisi?
- North Stream 2; Türkçe adıyla Kuzey Akımı 2. Aman dikkat: Halen Rusya Federasyonu’ndaki Vyborg’dan, Almanya’daki Greifswald’a uzanan, deniz altına kurulan doğalgaz boru hattı var. Uzunluğu 1.222 km, yıllık 55 milyar m3 kapasiteye sahip.
- “Nord Stream 2” denen proje, mevcut hatta ek, iki hat döşenmesi ve kapasitenin 2019 sonunda 110 milyar m3’e yani iki katına çıkarılması demek. Fransa, Hollanda ve Polonya’nın yıllık tüketimi kadar! Amerikalılar ve Atlantikçi Avrupalılar bu projeden rahatsız. Neden?
- Rusya’nın bölgedeki etkisini artıracığı endişesi... ABD’nin yanı sıra birkaç Orta ve Doğu Avrupa ülkesi de karşı çıktı. Zira hâlihazırda Avrupa’nın doğal gaz ihtiyacının %33’ü Rusya tarafından karşılanıyor. Bunun artması, sadece ekonomik değil stratejik önemi haiz. Neden?
- NATO üslerinin elektrik ihtiyacının Rus gazıyla karşılandığı, radar, aydınlatma ve ısınmanın bu enerjiye bağımlı olduğu bir savaşta, NATO’nun hiçbir şansı olamaz. ABD ve

Avrupalı askerler, çölde suyu düşmandan satın alan bir orduya dönerler. Kısacası Rus gazı NATO için büyük zaaf.

- Peki Avrupa açısından Rus gazına “hayır” demek, bağımsızlık anlamına mı geliyor? Amerikan gazı kullanmak, Avrupa’yı ABD’nin kölesi yapmaz mı? Ya Katar? Katar gazı, Süveyş kanalına gebe; Nijerya gazı ise Cebelitarık boğazına. **Yani Avrupa kölelikten çıkamaz ama efendisini seçme özgürlüğü var.**
- Ya Ruslar? Kâr etmekle yetinecekler mi? Yoksa politik ve askerî baskı yapma ihtimalleri var mı? Cevap olarak bir ayrıntı: North Stream 2’nin genel müdürü Matthias Warnig eski Stasi ajanı, komünist Doğu Alman istihbaratından üst düzey bir yetkili; KGB günlerinden Putin’in dostu.
- Ama 2019 sonunda hizmete girecek olan Kuzey Akım 2’i bir Rus projesi gibi görmek yanlış olur. Gazprom’un yani sıra, iki Alman firma, Uniper ve Wintershall, Hollandalı Gasunie, Avusturyalı OMV, Hollanda-Britanyalı Shell ve Fransız Engie de ortaklar arasında. Yatırım 10 milyar €.
- Almanya eski başbakanı Gerhard Schröder, North Stream 2’nin yıldız lobicisi. Rüşvetle yahut Rus ajanı olmakla suçlandığında verdiği cevap pragmatik: “Tarih gösteriyor ki Almanya ve Rusya’nın ilişkileri çatışma değil işbirliği üzerine bina edilirse herkes için daha iyi”.
- Bu noktada bir gerçeğin altını çizelim: Avrupa büyüklüğündeki bir pazarın gaz tedariki, sadece ekonomik avantaja indirgenemez. Askerî açıdan riskler büyük. Ancak mesele burada da bitmiyor. Enerji yatırımları uzun vadeli bağımlılıklardır. North Stream de en az 30-40 yıl yaşayacak.
- Masadaki para çok büyük: Rusların Japonya gibi başka büyük müşterileri de var ama Avrupa’dan gelen para toplam gelirin %70’i. Rusya’da 2017 petrol gelirleri 93,3 milyar dolara ulaştı. Doğal gaz ihracatından elde edilen gelirler aynı dönemde 38,1 milyar dolar.
- Bu şartlarda Rusya döviz gelirini garantiye almak için altına endeksli bir elektronik ödeme sistemi yahut kripto-Ruble ihdas edebilir. Tahakkuk ederse petro-dolar sistemi ağır bir darbe yer. Yani Avrupa’daki NATO üslerinin enerji tedarikinden bile daha büyük bir mesele çıkar ortaya.
- Abarttığımızı düşünen okurlar, Türk Stream boru hattından önce planlanmış olan Bulgaristan güzergâhının iptali için Amerikalıların nerelerde hangi taklaları attığını biraz araştırırsın. Biz, North Stream 2’nin doğuracağı yeni stratejik düzeni biraz daha inceleyelim...
- North Stream 2’nin bir başka neticesi de Avrupa liderliğinde Almanya’nın elini güçlendirmek. Rus gazı tedarikindeki bu tekelleşme, başta Ukrayna olmak üzere, Avrupa’ya karadan gaz taşıyan bütün ülkelerin aleyhine. Hem “kira” kaybı hem de Almanya’ya bağımlılığın artması...
- Tarih boyunca Almanya ve Rusya arasında ezilen Polonya gibi devletler, bu enerji tekeli büyük bir tehdit olarak görüyor ve muhtemelen haklılar. Enerji fiyatı, güzergâh ve tedarikte öncelikli ülkelerin belirlenmesinde Alman-Rus bürokratlar ve 5-6 şirket söz sahibi olacak.
- Polonyalılar Rus gazı mahkûmiyetinden kurtulmak için Świnoujście’de bir LNG limanı kurdular. (Oku. Świnoujście). ABD, Katar, Nijerya veya Cezayir’den gelen gaz, buradan ülkeye ve Avrupa’ya dağılacak. Tabi daha pahalı ve sıkıştırma, soğutma, ısıtmadan kaynaklanan %10 kayıpla...
- Yeni gaz terminalinin nihaî kapasitesi 7.5 milyar m³ olacak. 110 milyar m³’lük North Stream 2’ye kıyasla çok az ama Polonya’nın ihtiyacının %50’ini karşılamak için yeterli. Toplam proje maliyeti 1 milyar €.
- Rus gazına alternatifler oluşturmak isteyen Avrupa’nın projeleri arasında, Świnoujście LNG terminali ile Hırvatistan’daki Adria LNG terminalini birleştiren bir gaz koridoru var. 10-15 milyar m³’lük bu hat, Romanya, Macaristan, Slovenya gibi ülkeleri kapsıyor.
- Bütün bu mücadele acaba varsayımlara ve paranoyak teorilere mi dayanıyor? 2008-2009 kışında Rusya ile Ukrayna arasındaki bir anlaşmazlık, Doğu Avrupa’nın doğal gazdan mahrum kalmasına sebep oldu.
- Üstelik sert bir kıştı; Doğu Avrupalılar -15’te odun sobası yakmak zorunda kaldılar. Bir çok yerde okullar, hastahaneler, devlet daireleri ısıtılamadığı için kapatıldı. Fabrikalar durdu; ekonomi darbe yedi. Bu, Brüksel için çok acı bir ders oldu; “bir daha asla!” dediler.
- North Stream 2, Avrupa sınırlarının dışından geçtiği için yasal kontrolün dışındaydı. Ancak Brüksel, Avrupa’ya giren çıkan bütün enerji yollarını kendi “yetki alanı” içine aldı. Tabi

Ruslar kızgın. Zira bu değişim, Ruslara ait boruların içinden başka ülkelerin gazını geçirmeye kadar gidebilir.

- ABD dış işleri eski bakanı Tillerson 2018'deki Polonya ziyareti sırasında NATO pozisyonunu açıkça savunmuştu: "North Stream 2 Avrupa'nın güvenliğini ve bölgenin istikrarını tehdit ediyor. Polonya gibi ABD olarak biz de bu projeye karşıyız".
- Almanya eski başbakanı Gerhard Schröder ise "soğuk savaşta bile Ruslar gazımızı kesmediler. Neden şimdi bunu sorun ediyoruz?" diye soruyor. Schröder'e göre ABD, güvenliği bahane ederek ABD'li gaz ihracatçıların önünü açmaya çalışıyor.
- ABD, yakın zamana kadar ithalatçı iken, kaya gazı ve kaya petrolü sayesinde ihracatçı ülke durumuna geçti. İhracat kapasitesi de hızla artıyor. Bu sebeple ABD dış politikasında Pentagon kaygılarının Wall Street kaygılarına karışması oldukça normal bir durum.
- ABD ilk defa karışmıyor Avrupa'nın enerji projelerine. Daha 1950'lerde, Batı Alman şirketleri Sovyet Rusya'ya gaz ve petrol boru hatları için çelik boru satmak istediğinde ABD karşı çıkmıştı. Rusya'dan işgal için gelecek tanklara yakıt taşınacağını iddia etmişti.
- 1950'li yılların sonunda ambargo bitti; Alman firmaları Ruslarla çalışmaya başladılar. 1962'de Kennedy yeniden ambargo koydu. Konrad Adenauer ABD'nin dediğini yaptı. Ama 1960'ların sonunda Willy Brandt yeni bir Rus politikasına geçti: Ostpolitik.
- Alman paralel devletini, Willy Brandt'ın doğuya açılma politikasını ve neredeyse aynı gün intihar(?) eden onlarca bürokratin garip hikâyesini [surda anlatmıştık](#):
- Willy Brandt sayesinde Alman firmaları Rusya'ya 1 milyon ton boru satıyor. 1970'lerin başında Sibirya gazı Bavyera'da! Soğuk savaştan rant yiyen herkes için büyük bir darbe. Bu projeler gelişirse, petro-dolar sistemi ve Avrasya kuşatması çökebilir. Nedir?
- İki kitap tavsiye edelim:
 - Petro-dolar sistemi: [Petrol kandan ağırdır](#)
 - Avrasya kuşatması (Rimland) : [Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır](#)

Netice: Soğuk savaş bitti ama ABD ve Rusya'nın Avrupa tahakküm savaşı bitmedi. Endüstri ve finans gücü olan Avrupalılar, enerji fakiri. Tedarikçi seçiminin siyasî ve askerî sonuçları ağır. Avrupalıların kölelikten kurtulması imkânsız. Sadece efendilerini seçebilirler.

2ci dünya savaşında temelleri atılan küresel sistem: Hitler, dolar ve altın

- Nurnberg'te savaş suçlusu olarak yargılanan Hjalmar Schacht, Amerikalılara şöyle dedi: "... Hitler'e yardım eden endüstri patronlarını yakalamak istiyorsanız, kendi ülkenize dönün. Meselâ Hitler'e savaş araçları üreten Opel, General Motors'a ait ..."
- Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi'nin basın sözcüsü ve Adolf Hitler'in özel sekreteri olan Martin Bormann, aynı zamanda partinin ve Hitler'in muhasebecisiydi. 1939'da savaş kesinleşince, Bormann Hitler'e acayip bir teklif yaptı:
- Önemli miktarda altın, tarafsız ülkelerdeki bankalara yatırılacaktı: İsveç, İsviçre ve Vatikan. Gerekli pazarlıklar yapıldı. Bormann, şartlar ne olursa olsun bu hesapların gizli kalmasını istiyordu. Hitler yeşil ışık yaktı. Ama...
- Almanya'nın merkez bankası olan Reichsbank'ın başkanı Hjalmar Schacht'ın bundan haberi yoktu. Önemli: Reichsbank, birleşik Prusya'nın teşekkül etmesinden sadece 5 yıl sonra yani 1876'da kuruldu. Devletin organı değildi; özel bir şirkete aitti.
- Schacht iyi bir ekonomistti. Birinci dünya savaşı yenilgisini takip eden krizde enflasyonla mücadele etti ve Alman markını güçlendirdi. Schacht, savaş endüstrisinin gelişmesine karşı değildi. Bunu caydırıcı bir güç olarak görüyordu. Ama savaşa yani Almanya'nın savaşmasına karşıydı.
- Hitler'in Alman, Amerikan ve Rus endüstri patronlarıyla yakınlaşmasını sağlayan da Schacht olmuştur. Ama 1939'dan itibaren merkez bankası başkanının Hitler ile arası açılacaktı.
- Amerikan bankaları, Standard Oil gibi petrol devleri, General Motors gibi endüstri devleri Hitler'e muazzam destek oldular. Bu oldukça garip bir şey. Zira Hitler'in etrafındaki ülkelere saldıracağı biliniyordu. Hatta...
- Hatta ABD başkanı Roosevelt her sabah "Schacht kovuldu mu?" diye soruyordu. Schacht'ın merkez bankası başkanlığından kovulması, Roosevelt için özel bir işaret olacaktı. Çünkü ABD, bu insanla gizli bağlar kurmuştu ve Schacht'ın kovulması, piyasaları yerinden oynatacaktı.
- 1 Eylül 1939'da Polonya'nın Gdańsk limanında "dostluk ziyareti" yapan Alman savaş gemileri, birden bire şehri ve limanı bombalamaya başladı. Alman ordusu kuzey, güney ve batıdan Polonya'ya girerken, Schacht görevden alındı. Yetmedi, hatalarını halk önünde kabul etmesi için ısrar edildi.
- Bormann için olumlu bir gelişmeydi bu. Hitler'in etrafı temizlenmişti. Sadece Nasyonal Sosyalist Parti'nin değil, bütün ülkenin finansı Bormann'ın eline geçiyordu.
- Almanya kurt kapanına girmişti: Almanlar, Amerikalı iş adamlarından gelen büyük desteğin kâr ve ganimet odaklı olduğunu sanıyorlardı: Savaş araçlarının üretiminden gelen kâr + Hitler'in ele geçireceği topraklardaki fabrika ve maden gibi kaynakları Batı'ya vermesi. Ama...
- Ama... Prescott Bush gibi Amerika'nın "özel" ailelerinden olan iş adamları vardı bu işin içinde ve çok başka işler peşindeydiler. (Hayır, isim benzerliği değil. Prescott, sonradan başkan olacak olan G. Bush'un babası ve G.W. Bush'un dedesi.)
- Neydi plan? Avrupa'yı rehin almak ve İngilizlerin petrol ürettiği her yeri ele geçirmek. Zira 1909 darbesiyle Osmanlı fiilen yıkılmış; 1918'den sonra Irak, Suudi Arabistan gibi önemli petrol rezervleri İngilizlerin eline geçmişti. Bir petrol yolu olan Mısır'daki Süveyş kanalı da...
- Amerika'nın Arap petrolüne ihtiyacı yoktu; hatta Texas ve California petrolü piyasayı büyük ölçüde besliyordu. Ama dünyaya hâkim olmak için endüstriyel güce sahip diğer devletlerin petrole erişmesini engellemek gerekiyordu. O petrol nerede olursa olsun!

- İngilizlerin yanısıra Hollanda'nın elinde olan güney doğu Asya bölgelerinde de petrol vardı: Endonezya, Filipinler... Bu bölgelerin ABD kontrolüne geçmesi için önce bir "öcü" tarafından işgali icab ediyordu. Sonra ABD gelip kurtaracak; bir kukla hükümet yerleştirecekti.
- Hatta Fransa'dan Yunanistan'a kadar her yeri yakıp kavursa, savaş sonrası dünyayı kurmak için ABD Marshall yardımı gibi bir şey ile gelse ne güzel olurdu... Bugün Daes'in devletleri ve ulusal sınırları silmesi, ABD, İsrail hatta YPG gibi vasal güçlerin Daes'e direnirken yeni devletler kurması gibi?
- Evet, Avrasya'nın batı ucu, Kuzey Afrika ve Arap yarımadası Alman işgali ile İngiliz hâkimiyetinden kopartılacak; sonra ABD gelip buraları "kurtaracaktı". Kısacası, doğu Avrasya'nın öcüsü Japonlar batının öcüsü de Almanlardı. Paranoyak mı görünüyor?
- Savaştan önce, hatta savaşın ilk yıllarında Alman ve Japonların petrolü ve motorları kimden aldığını araştırın; şaşıracaksınız. Marshall yardımının fikir babası kimdi? Mimarı kimdi? 1944 Bretton-Woods'ta ne konuşuldu? 1971'de Nixon'un altın-dolar sisteminin iptalini kim emretti?
- 1939'a geri dönelim; Polonya'nın işgali 21 günde tamamlanınca Amerika'dan Almanya'ya daha fazla sermaye gelmeye başlıyor. Yani ABD bir yandan Alman saldırganlığını protesto ederken diğer yandan Alman ordusuna petrol, makine ve her türlü kimyasal madde yollamaya devam ediyor.
- Bazı tarihçiler, ABD'nin Hitler'e verdiği bu desteği komünizm korkusuyla açıklama gayretindeler. Oysa ABD aynı dönemde Komünist Rusya'ya da muazzam yardım gönderiyor hatta silah fabrikaları kuruyor. Ayrıca gıda, giysi, mühimmat hatta petrol. Zira Rusya kendi petrolünü çıkaramıyor!
- En çok yatırım yapan firmalar Standard Oil, General Motors, ITT ve Ford. Danimarka bir günde düştü. Bormann savaşın sadece muharebe meydanında değil, masada yani finansal mücadelelerde de kazanılması gerektiğini biliyordu. Ama...
- Polonya'nın işgalinden 2 hafta sonra Almanlar altın rezervlerini hâlâ bulamamışlardı. Çünkü Polonyalılar 2.5 milyar \$ değerindeki altınlarını Fransa'ya göndermeyi başarmışlardı. Avrupa güvenli olmadığı için Fransızlar bu altını Kuzey Afrika'ya, sonra Senegal'e yolladılar.
- Amerikalılar işe karıştı ve Senegal'in güvenli bir yer olmadığını söyleyerek Polonya altınlarını Fransız rezervleriyle birlikte Amerika'ya gönderilmesini sağladılar. Komplo mu değil mi bir düşünün: ABD petrolü ve makineleri sayesinde Avrupa'yı işgal eden Almanlardan kaçırılan altın ABD'ye gidiyor!
- 1941'den itibaren ABD, Fransa ve Polonya'ya ait olan altını ekonomisine enjekte etmeye başlıyor. Savaştan sonra altını geri isteyen Charles de Gaulle'ün başına gelenleri hatırlayın! (Bkz. [Erdoğan ile de Gaulle arasındaki garip benzerlikler](#))
- ABD, Hitler'in saldırması için her yardımı yaptıktan sonra, Başkan Roosevelt 1941'de Lend-Lease (Public Law 77-11) savaş araçlarını kiralama esasını çıkardı. Başta 31 milyar \$ ile Birleşik Krallık ve 11.5 milyar \$ ile Rusya olmak üzere müttefik ülkelere devasa borç yazıldı.
- Tahmin edersiniz ki müttefikler, silahları kiralayan ABD ile pazarlık edecek durumda değillerdi. Londra bombalanırken yahut Alman tankları Moskova'ya doğru giderken "senin yolladığın bombalar çok pahalı, biraz indirim yap" deme imkânı yoktu kimsenin.
- Aslında ABD, yavaş yavaş 1944'te yapacağı Bretton-Woods konferansının yolunu hazırlıyordu: Elindeki altın rezervi karşılığı dolar basacak ve Amerikan dolarını uluslararası ticaretin rakipsiz parası yapacaktı. Savaşta yenilenler kadar kazanan ülkeler de ABD'ye boyun eğecekti.
- Ama unutmayın, bu dayatma ABD'nin devlet olarak kazandığı bir zafer değildir. FED'i kontrol eden birkaç banka, Ford, General Motors ve Standard Oil gibi bazı enerji devlerinin ABD kongresine ve başkana birçok şeyi dayattığını daima akılda tutmak gerek.
- Amerika'nın "ödünç" verdiği bu silahların yanında et, buğday vs geliyordu. Rusya'da gıda sıkıntısı o kadar büyüktü ki ABD'den gelen yiyeceklere "ikinci maaş" diyorlardı. ABD'den gelen Studebaker kamyonlarına monte edilen Katyuşa füze bataryaları Almanlara büyük zarar verdi.
- Almanlar açısından durum ABD'den çok farklıydı. Hammadde sıkıntısı çeken Hitler, ele geçirdiği toprakları yağmalamak için özel bir müdürlük kurmuştu.
- 1941-1944 arasında Rusya'da çalınan 200.000 elektrik motoru, 175.000 makine, 1 milyon ton demir, binlerce ton pamuk ve keten, 9 milyon ton tahıl, yüzbinlerce ton et, 400.000 ton şeker trenlere yüklenip Almanya'ya getirildi.

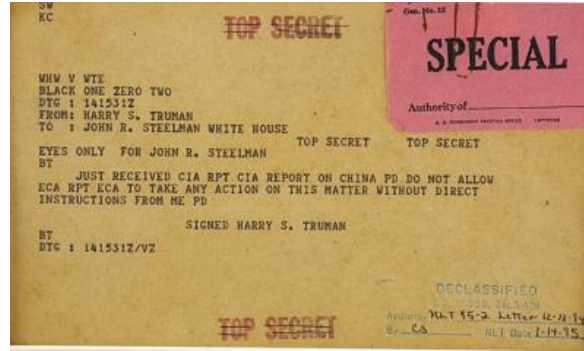
- Almanlar sahte sterlin ve sahte dolar üretmeye başladılar. Düşük kaliteli olanları yabancı ülkelerde piyasaya sürüyorlardı. Denizaltılarla güney Amerika'ya götürülen sahte dolarlar sayesinde Almanlar makine parçaları ithal ediyorlardı.
- Başlangıçta tanıttığımız, Adolf Hitler'in özel sekreteri olan Martin Bormann, bu sahte paraları gerçek paraya dönüştürmeyi de başardı. Nasıl? Latin Amerika, Vatikan ve İsviçre bankalarında açtığı hesaplar sayesinde.
- Fakat 1943'te Almanları iki büyük felâket bekliyordu: Stalingrad yenilgisi ve hiper enflasyon. Az önce andığımız Hjalmar Schacht, daha savaş başlamadan bunu biliyordu ve alarm zilini çaldığı için görevden alınmıştı.
- Aslında burada kişisel tutkuların ötesine bakmak gerek. İki farklı zihniyetin savaşı var karşımızda: Endüstri kafasındaki Almanlar kendi fabrikalarına ve yağmaladıkları mallara güveniyorlar. Finans kafasındaki ABD ise paranın değerine odaklı. Enerji, lojistik ve üretim gücü amaç değil araç.
- Tabi komplolar var ama muhtemelen bütün bankacılar bu savaşın kaybedileceğini baştan beri biliyorlardı. Hjalmar Schacht gibi finans uzmanlarının 5-6 sene ilerisini görmesi çok kolaydı ama gördüklerini 1930 model Alman bürokratlarına ve generallere anlatmak imkânsızdı.
- 1943'te Stalin, Roosevelt ve Churchill Yalta'dan önce Tahran'da buluştular ve Almanya'da savaştan sonra kullanılacak para biriminin pazarlığını yaptılar.
- Hatırlayın, Nurnberg'te savaş suçlusu olarak yargılanan Hjalmar Schacht, Amerikalılara şöyle dedi: "... Hitler'e yardım eden endüstri patronlarını yakalamak istiyorsanız, kendi ülkenize dönün. Meselâ savaş araçları üreten Opel, General Motors'a ait ..."
- Özetle... 85 milyon insanın öldüğü 2ci dünya savaşını dolar çıkardı ve dolar kazandı. Doların emisyon hacmini, altın karşılığını, enerji ve silah piyasalarını kontrol eden güç, dünyaya yeni bir şekil verdi. 1971 Nixon, 1980 Reagan-Thatcher ve 2008 finansal kriz hamleleri için de aynı şey söylenebilir.
- ABD'nin ne kadar altını olduğunu ne başkan biliyor ne de senato. Resmî altın rezervlerinin bulunduğu Fort Knox'a son ziyaret Ağustos 2017'de gerçekleşti ve ABD Hazine Sekreteri ile birkaç politikacı girebildi içeri. Bundan önceki en son ziyaret 1974'te yapılmıştı!
- Birleşik Devletler Darphanesi, sayısız başvuruya rağmen, Fort Knox'ta ne kadar altının tutulduğunu açıklamayı reddetti. Başkan aday Ron Paul, 2008'de Fort Knox'un denetimi için çağrı yaptı ancak başarısız oldu.
- Fort Knox'a izinsiz yaklaşmak neredeyse imkânsız. Hareket dedektörleri, video kameralar ve gizli mikrofonların yanı sıra, etrafını saran bir mayın tarlası ve elektrikli çit var.
- Fort Knox en son denetlendiğinde 1954'te Eisenhower yönetimi altındaydı, ancak, altınların sadece yüzde beşi saflık açısından test edildi. Bu, altının gerçekliği hakkında sayısız şüpheye sebep oldu.

– İçeride altın yoksa biz burada neyi koruyoruz?

– Altın olmadığı sırrını.

Amerika'nın virüsle sivillere saldırdığı gün...

- Mikrobu silah olarak kullanmak, savaş kadar eski. Tarihçiler, kuşatılan kalelerin içine çürümüş cesetlerin atıldığını ve salgın hastalık tetiklendiğini yazıyorlar.
- Biz modern biyolojik silahların öncülerinden bir isimle başlayalım: Shirō Ishii (1892-1959). Japon mikrobiyolog ve 2ci Çin-Japon Savaşı'nda esirler üzerinde deneyler yapan bir psikopat; Japon İmparatorluk Ordusu'nun biyolojik savaş birimi 731'in komutanı.
- Kyoto İmparatorluk Üniversitesi'nde tıp okumuş. (Yani o zaman bile insan olmadan doktor olunabiliyormuş) 1922'de 1. Ordu Hastanesi ve Tokyo Ordu Tıp Fakültesi'ne atanmış. 1928 yılında Batı'ya iki yıllık keşif seyahatine çıkmış; aynı şeylere meraklı Fransız psikopatlarla tanışmış.
- Shirō Ishii seyahat dönüşü, biyolojik savaş ve kimyasal savaş gelişmelerinin etkileri üzerine kapsamlı bir rapor yazmış; Batı'nın biyolojik saldırılar yapmaya hazırlandığını söylemiş ve devletten muazzam imkânlar elde etmiş.
- Bu "uzman" 2ci dünya savaşında ABD askerlerince yakalandı ama deney bilgilerini ABD'ye vermesi şartıyla serbest bırakıldı hatta kendisine dokunulmazlık verildi. ABD, bu bilgileri daha sonra Kore'de kullanacak; onu da birazdan anlatacağız. Peki neydi bu deneylerin mahiyeti?
- Shirō Ishii, savaş sırasında Japon toplama kamplarında binlerce Rus ve Çinliyi deneylerde kobay olarak kullandı ve öldürdü: Anestezi yapmadan vücuttan organ almak, vücuda bakteri enjekte edip etkilerini gözlemek, kolları dondurup oluşan kangreni incelemek...
- Tarihe meraklı okurlar, Alman doktor Joseph Mengele'yi hatırlayacaklar. Auschwitz kampında esirler üzerinde benzer deneyler yapan psikopat bilim adamı. Joseph Mengele de tıpkı Shirō Ishii gibi savaştan sonra rahat rahat gezdi. Çoğunlukla gerçek ismini kullanarak!
- Bir başka benzerlik de 731'ci birimdeki Japonların esirler için "maruta" kelimesini kullanması. "Parça / Tahta parçası" anlamına gelen bu kelime, onları insan olmayan bir şey gibi niteliyordu. Aynı şeyleştirmeyi Almanların esirler için kullandığı "stück" kelimesinde görüyoruz.
- Çinli ve Rus esirlerin yanında Japon siyasî suçlular, Amerikalı, Fransız ve İngiliz esirler de vardı. 731 laboratuvarlarında çalışanlar maske, eldiven kullanıyorlardı ama hastalanan rütbesiz Japon askerler de yakalanıp kobayların arasına konuyordu.
- Shirō Ishii, uzun süreli X ışınlarını, alev silahlarını ve daha bir çok şeyi bu insanların üzerinde denedi ve deney sonuçlarını ayrıntılı şekilde raporladı. Biyolojik silahlar, bunların içinde en önemlisiydi. Zira düşman askerine mikrop enjekte etme imkânı olmadığından teknik çözümler gerekiyordu.
- Biyolojik silahla bir orduyu yok etmek için mikroplar uçaktan atılacak diyelim: Veba mikrobi, birkaç bin metre yükseklikteki basınca, soğuk ve nemli hava şartlarına

dayanacak mı? Yere atıldığında çarpmadan sonra hastalık bulaştırabilecek mi? Yoksa içme suyuyla mı karıştırmalı?

- Bunun gibi sorunları çözmek için 731 ekibi porselen bombalar icad ettiler. Yere düşünce kırılan bu kapların içinde veba, tetanos, şarbon gibi hastalıkları taşıyan fareler ve böcekler konuyordu. Kan yoluyla bulaşması gereken hastalıklar için parça tesirli bombalarla birlikte kullandılar.
- Japonlar biyolojik silah konusundaki bu bilgileri özellikle Mançurya'da başarı ile uyguladılar. Öldürülen askerler 30.000, siviller 200.000 olarak tahmin ediliyor.
- 1945 yılında, Pasifik Savaşı'nın son günlerinde Japonların yenileceği belli oldu. Japon birlikleri yapılan korkunç deneylerin kanıtlarını yok etmek için 731ci birimi havaya uçurdu. Katliamın örtbas edilmesi için Ishii, geriye kalan 150 kişinin öldürülmesini emretti.
- Gelelim Amerikan ordusuna... 1942'den itibaren yoğun şekilde biyolojik silah araştırmaları başlıyor. Bu inisiyatif, öylesine başlatılan bir çaba değil; Japonların, özellikle de 731ci ünitenin çabaları, Amerikalı generallerin kulağına gitmişti.
- Ekim 1945'te Beyaz Saray'ın emriyle biyolojik silah araştırma merkezi Fort Detrick'ten bir bilim adamı heyeti Japonya'ya geliyor. (Yarbay Murray Sanders başkanlığında). Sonra 1946'da Yarbay Arvo, Thompson, 1947'de Dr. Norbert H. Fell, 1948'de Dr. Edwin V. Hill...
- Fort Detrick'ten gelmeleri mühim. Neden? Savaşın sona Shirō Ishii'nin yerleşeceği yer olan Maryland'da bu merkez. Ve tabi ki biyolojik silah için ebola gibi en tehlikeli virüslerin araştırıldığı P4 tipi laboratuvarlar da bulunuyor.
- P4 konusunda ek bilgi için: [Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı biyolojik silah laboratuvarının Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?](#)
- İlk heyet 5 sivil araştırmacı, 5 biyolojik silah uzmanı ve bir tercümandan müteşekkil. Tercüman önemli zira Ryoichi Naito, 731ci birimde görevli bir albay, üst düzey yetki sahibi bir doktor aynı zamanda. Yani Amerikalılar uzun süredir işkenceci psikopatlarla işbirliği içindeler.
- "Düşman Amerika" Japon psikopatları iş birliğine nasıl ikna etti peki? Çok basit: Dokunulmazlık teklif ederek. Tabi yarbay Sanders bunu kafasına göre yapamazdı. Tokyo'nun yeni efendisi McArthur'dan açık çek almıştı bu konuda.
- Zaten McArthur, kullanışlı bir kukla haline getirdiği imparator Hirohito'yu lekeleyebilecek hiçbir şeyin ortaya çıkmasını istemiyordu. Ve elbette Hirohito, 731ci birimdeki işkencelerden haberdardı. Hatta insanların canlı kesildiği "bilimsel konferanslara" bile katılmıştı.
- Neticede Truman imzalı bir mektup, Shirō Ishii'yi ve suç ortaklarını akladı. Çünkü Amerikalılar aylarca sorguladıkları bu insanlardan biyolojik silah yapmanın bilgisini almak istiyorlardı. Adalet gibi bir dertleri yoktu. Belgeler "TOP SECRET" damgasıyla örtüldü.
- Amerikan ordusu Kore savaşında Çin-Kore sınırında biyolojik silah kullandı. Tabi ABD hükümeti bütün iddiaları yalanladı ve bunun "komünist propaganda" olduğunu söyledi. Ama bazı delillere itiraz etmek zor. Meselâ?
- Çinli ve Koreli köylüler, ayakları kırılmış fareler buldular. Amerikan bombalarının düştüğü yerlerde, o bölgede yaşamayan kene, pire ve diğer böcek türleri görüldü. Karlı bölgelere düşen bombaların etrafında donmuş böcek ölümlerine rastlandı. Bütün bunlar Japonların 731'de icad ettiği tekniklerdi.
- Savaşın sona da ABD aleyhine iddialar devam edince uluslararası birkaç komisyon kuruldu. Fakat ABD her seferinde bunları "komünist" olmakla suçladı ve suçunu kabul etmedi. Çin, mikrop bulaştırılmış oyuncaklar da bulunduğunu söyledi.
- ABD'nin biyolojik silahları yasaklayan Cenevre sözleşmesini o dönemde imzalamadığını da hatırlayalım. Ayrıca ordu içinde "gizli" olmayan bazı emirlerde genel kurmay biyolojik silahların üretimden lojistiğe kadar hazırlanmasını emrediyor.
- Savaşın sona Kuzey Kore'deki muhtemel biyolojik savaş izlerini bulmak için uluslararası bir komisyon kuruldu. Fransa, İtalya, İsveç, Sovyetler Birliği ve Brezilya'dan gelen bilim adamlarından oluşan heyeti seçkin bilim adamı İngiliz embriyologu Joseph Needham yönetiyordu.
- Heyet, Kore'de savaşın etkilenen bölgeleri gezdi, hasta ve ölenlerle mülakat yaptı ve enfeksiyonlarının ayrıntılı analizlerini icra etti. Elde edilen 600 sayfalık rapor, mağdurlar üzerindeki ölüm sonrası sonuçları içeriyordu: Bubonik veba, kolera ve şarbon.
- Fransız, İtalyan, İsveçli, Rus, İngiliz ve Brezilyalı bilim adamları, Kuzey Korelilere hak verdiler. Ama ortadaki bilimsel delil çokluğuna rağmen, ABD "komünist dezenformasyon" dedi ve raporu reddetti.

- “Çok Gizli” mührü taşıyan bir belge, Eylül 1951’de, ABD Genelkurmay Başkanlığının, operasyonel koşullar altında belirli bakteriyolojik savaş ajanlarının etkinliğini belirlemek için “büyük çaplı saha testlerine” başlama emri verdiğini gösterdi.
- En net kanıtlardan biri de, Kuzey Kore’ye yapılan bombalamada görev alan eski bir ABD hava kuvvetleri subayından geldi. Kenneth Enoch’un uçağı Ocak 1952’de vurulmuş; Kuzey Kore’ye düşmüş ve 20 ay boyunca savaş esiri olarak tutulmuştu.
- Esaret altındayken, 36 ABD hava kuvvetleri subayı biyolojik silah kullandıklarını sözlü ve yazılı olarak itiraf ettiler. Görüntülü itiraflar kayda alındı. Fakat savaş esirleri 1953’te ABD’ye dönünce, savunma bakanlığı, onları düşmanla işbirliği yapmak ve ABD’ye ihanet ile suçladı; hapis cezasıyla tehdit etti.
- Bunun üzerine subaylar eski ifadelerinin işkence zoruyla kaydedilen yalanlar olduğunu söyleyen yeni kayıtlar yaptılar.
- ABD hava kuvvetleri, itirafçı pilot Enoch’un Kuzey Kore’ye yaptığı bombalama misyonlarının kayıtlarını 1952 Mart’ında resmi kayıtlardan sildirdi.
- Şimdi arkanıza yaslanın ve kendinize sorun: Bütün bu bilgiler ışığında Kuzey Kore’nin ABD’den nefret etmesi normal değil mi? Birkaç nükleer silah yapmasından “korkulan” Kuzey Kore mi daha tehlikeli yoksa nükleer, kimyasal ve biyolojik silahları siviller üzerinde bile çoktan kullanmış olan ABD mi?

İngilizlerin Fransa yüzünden 9 gemi kaybettiği savaş

- Donmuş topraklar üstünde gezen koyunlar ve penguenler vardı. Sonradan az bir miktar petrol bulundu ama değmezdi... İngilizler Güney Kutbu'na komşu olan bu adalar için Arjantin ile savaştılar. 1000 asker öldü; 2 destroyer, 2 firkateyn olmak üzere 15 gemi battı; 50 helikopter düştü... Neden?
- Önce savaşın tahlilini yapalım; sonra Türkiye için çıkartılacak derslere dikkat edelim: Exocet füzesi, istihbarat savaşları; yeni teknolojilerin jeopolitik satranç tahtasında ve askerî stratejide yaptığı değişiklikleri görelim...
- Kısa bir tarih vermek gerekirse... 16cı asrın başında adayı İspanyollar keşfetmiş. Sonra İngilizler ele geçirmiş ve Amiral Falk'ın ismini vermişler. Sonra Fransızlar ele geçirip ismini "Malouines" yapmışlar. Adalar daha İspanyollara satılmış.
- Arjantin İspanya'dan bağımsızlığını elde edince adaları kendi toprağı saymış ama İngilizler 1833'te iki savaş gemisiyle gelip çatışma olmaksızın adaları ele geçirmişler. Orada yaşayan Arjantinlileri dışarı atıp bir İngiliz kolonisi kurmuşlar.
- Arjantin uzun süre adaları geri istedi ama İngilizler kabul etmiyordu. 2 Nisan 1982'de Arjantin ordusu Falkland ve Güney Georgia Adalarına 5000 deniz piyadesi çıkardı. Bir hatırlatma, o sırada Arjantin, askerî bir cunta ile yönetiliyordu ve hükümet, Şili'deki Pinochet'den farksızdı.
- Diktatör Galtieri'nin yönettiği ve "Kirli Savaş" olarak adlandırılan cunta idaresinde, parlamento, sendikalar, siyasi partiler ve yerel yönetimler kapatıldı. Devletin ve halkın düşmanı ilân edilen 10,000'lerce solcu gözaltında "kaybedildi"; işkence ve toplu idamlar yaygınlaştı.
- Cuntayı komünizme karşı bir savunma duvarı olarak gören Ronald Reagan, darbecilere destek oldu. Diktatör Galtieri, 1981 yılı başlarında ABD'ye yaptığı ziyaret sırasında muhtemelen İngilizlere karşı destek sözü almıştı.
- Galtieri'nin bu tuzağa düşmesi, o günün şartlarında değerlendirilmeli. Zira soğuk savaş devam ediyordu ve ABD, güney Amerika'da komünizme karşı Akbaba Operasyonu adlı geniş çaplı bir hareket yapıyordu. (Bkz. Saddam'ın Kuveyt'e saldırması için hazırlanan tuzak)
- Evet, Arjantin ordusu Falkland adalarına çıkınca baştan kimse inanmadı. Sonra İngiliz donanmasının bakımsızlığı gündeme geldi. Hemen herkes meselenin diplomatik yollarla çözülmesini bekliyordu.
- Fakat bu arada garip şeyler oldu: İngiliz istihbaratı Londra'yı defalarca uyarmıştı. Diktatörün ekonomik zorlukları örtmek için kolay bir askerî zafer peşinde olduğundan şüpheleniyordu. Ama Londra tedbir almak yerine orada devriye gezen gemilerini geri çağırdı. Neden?
- Dönemin başbakanı Thatcher, iç siyasette sıkışıyordu: Ağırlaştırılan vergiler, özelleştirmeler, kömür madenlerinin kapatılması... Yaklaşan seçimleri kazanması imkânsızdı... Ama "kolay" bir askerî zafer her şeyi değiştirebilirdi! Yani Margaret Teyze savaşa çanak tuttu.
- Arjantinli diktatör Galtieri ve generalleri, diğer güney Amerika ülkelerinin dayanışmasına da güveniyorlardı. ABD liderliğinde yürüttükleri anti-komünist mücadele, onları birbirlerine yaklaştırmıştı. Ama umdukları gibi olmayacaktı çünkü...

- Çünkü ABD resmen İngilizlerin yanında yer aldı. Zaten 1980'ler, dünya ekonomisinin hızla finansallaşmaya başladığı yıllardı. ABD başkanı Reagan'ın Thatcher'i yalnız bırakması düşünülemezdi.
- O dönemde küresel bankalar, liberalizm adına ulus-devletlerin egemenlik sahalarını daraltmaya başlamışlardı. Gerek Reagan gerekse Thatcher, bu dönüşümün motorlarıydı. Thatcher'in bir seçim daha kazanması gerekiyordu.
- Neyse... Falkland adalarına ilk çıkan 5.000 deniz piyadesine 10.000 asker daha katıldı. Ada halkı, İngiliz kökenliydi. "Cottage" denen bahçeli evleri, soldan işleyen trafiğiyle İngiltere'nin taşrasını hatırlatan bir yerdi burası. Arjantin ordusu halka iyi davrandı.
- Arjantin "işgali" başladıktan sadece 3 gün sonra İngilizlerin ilk savaş gemisi yola çıktı. Sonradan gönderilen gemilerle bu rakam 50'yi bulacaktı. Bu kadar küçük bir kara parçası için aşırıydı belki ama Falkland'ın Londra'ya olan uzaklığının 14.000 km olduğunu da unutmayalım.
- Lojistik bu savaşta çok önemli bir rol oynadı. Garip bir tesadüf(?) ise Arjantin birliklerinin hep muharip birimlere saldırması; lojistik gemilerini rahat bırakmasıdır. Eğer gıda ve cephane taşıyan İngiliz gemileri batırılsaydı Arjantin bu savaşı kazanabilirdi. Neden yapmadılar? İhanet? Gaflet? Sır...
- Thatcher bu krizi iç politikada dibine kadar kullandı. "İyi ve Kötü arasındaki savaş" diyordu. Arkasındaki kalabalık iyice büyüdü; muhalefet zayıfladı. Hemen her ülkede benzer durumlar görürsünüz. Savaş, halkları devletin ve liderin arkasında birleştirir.
- İngilizler sadece donanmayı değil diplomatik güçlerini de alarma geçirdiler tabi. Avrupa ülkeleri Arjantin'e ambargo koydu; özellikle silah satışları donduruldu. Bu son nokta Fransa için önemli. Zira o sırada Arjantin ordusunda Fransız mühendisler ve eğitimciler var.
- Bir diktatörlük olan Arjantin, insan hakları şampiyonu(!) Fransa'nın en iyi müşterilerinden. Arjantin donanması İngiliz Kralliyet donanması ile mukayese edilemez ama Fransızlardan aldıkları Exocet füzeleri var.
- Exocet füzesi önemli çünkü bunlar dalgaların sadece 2 metre üzerinden uçarak radara yakalanmıyorlar. 40 ila 180 km uzaktan fırlatılıp ses hızında (0.9 Mach) hedefine yaklaşıyor. 165 kg faydalı yük kapasitesi sayesinde tek bir Exocet bir gemiyi batırabiliyor.
- Meselâ, 17 Mayıs 1987'de, Basra Körfezi'nde Amerikan gemisi USS Stark, otuz saniye arayla iki Iraklı Exocet ile vuruldu ve mürettebattan 37 kişi öldü.
- İngilizler Exocet'ten korktukları için Fransa'dan bilgi istiyorlar. Fransa sattığı silahlarda "arka kapı" bırakır. Yani uzaktan, elektronik müdahale ile silahı etkisiz hale getirecek zaafı kasıtlı olarak koyar. Bunu [Tayvan'a satılan savaş gemileri meselesinde anlatmıştık](#).
- Evet, İngilizlerin isteği üzerine Fransa sadece bilgi vermekle kalmıyor. Arjantin'e doğru yola çıkan İngiliz gemileri Fransa sahiline yaklaştıkları zaman, Fransız jetleri bir saldırı tatbikatı yapıyor ve İngiliz deniz kuvvetlerine Exocet'ten korunma yollarını gösteriyor. Tabi çok gizli olarak.
- Ama Fransa her zamanki gibi ikili oynadı. Arjantin'deki füze uzmanlarını geri çağırmadı mesela. Zaten Exocet ile bir İngiliz gemisinin vurulması ihtimali, üretici firma MDBA için harika bir reklâm fırsatı değil mi? Nitekim, Arjantin ordusu, Kralliyet donanmasına ağır kayıplar verdi Exocet ile.
- ABD'nin oyunu da ikili. Tarihi müttefiki İngilizleri terk etmesi söz konusu değil ama Güney Amerika'yı soğutarak Rusların kucağına itmek istemiyor. Meselâ Küba lideri Fidel Castro, ideolojik zıtlığa rağmen Arjantin'e uçak, asker vb yardım göndermeyi teklif etmiş.

- Oysa Arjantin cuntası hem faşist bir diktatörlük hem de işkence, dâhil her türlü insan hakları ihlalini yapıyor. Gerçi Fidel Castro da işkence konusunda çok temiz sayılmaz ya... Neyse.
- Rusların yardımı? Uydularını kullanarak Arjantin'e istihbarat veriyorlar ama askerî destek yok. Yine de şaşırtıcı değil mi? Anti-Amerikan cephede komünist Rusya ve Küba'nın faşist Arjantin'e destek vermesi... Tabi onlar kendilerini "cici liberal ve demokrat" olarak görüyorlar, o ayrı mesele.
- ABD, beklendiği gibi İngilizlerin haklı olduğunu resmen ilân ediyor, gemi, uçak, füze ve istihbarat veriyor ama... CIA kanalıyla Fransa'ya "Exocet'leri Panama üzerinden gizlice Arjantin'e gönderebilirsin" diyor. Sevkiyatın gizlice yapılması için Panamalı Noriega devreye sokulmuş bile.
- Neden ABD Arjantin'e yardım edilmesini istiyor? ABD, Londra'nın kazanmasını tercih ediyor ama zor bir zafer istiyor. Okyanuslara hâkim olmaya heves edecek yeni bir rakip istemiyor. Savaşın galip çıksınlar ama yeni askerî maceralara heves etmesinler, büyük abi ABD'nin gölgesinde kalsınlar.
- Bu arada Londra adaların etrafında 200 deniz mili genişliğinde bir sahayı "yasak bölge" ilân ediyor; giren bütün uçak ve gemiler uyarı yapılmaksızın vurulacak. Aynı gün İngiliz askerleri kara hedeflerine saldırmaya başlıyor ve bu ara 3 Arjantin uçağını düşürüyor.
- Savaşın başlaması diplomasiye engel değil. ABD dış işleri bakanı Haig ve BM genel sekreteri Javier Pérez de Cuéllar, bir anlaşma için uğraşıyorlar. Ama garip bir şey daha oluyor: Yasak bölgeye girmeyen ve Arjantin sahillerine doğru seyretmekte olan bir gemi vuruluyor. Hangisi?
- Arjantin donanmasından ARA General Belgrano adlı kruvazör, nükleer bir denizaltı tarafından torpilleniyor; 300'den fazla ölü. Tesadüf(!) tam da Peru devlet başkanı Fernando Belaúnde bir barış planı önermişti. Tabi Arjantin'in kabul etmesi imkânsız oluyor.
- O arada Londra planı kabul etti; böylece (zahirde) savaş isteyen, saldırgan taraf Arjantin oldu. Bu da Thatcher'in barışı imkânsız hale getirme taktiği. İki taraftan toplam 1000 asker ölecekti ama Thatcher seçimi kazanacaktı. Mesele bu kadar basitti(!)
- 2 gün sonra Arjantin hava kuvvetlerinden (Fransız malı) 2 Super-Étendard, bir İngiliz gemisini batırdılar: HMS Sheffield destroyeri batarken 20 İngiliz askeri de öldü. Tabi ki kullandıkları füze Fransa'dan aldıkları bir Exocet füzesiydi.
- Yani başlarken söylediğimiz gibi, Fransa İngilizlere "kaç", Arjantinlilere "yakala" diyor. İngilizler Exocet yüzünden önemli kayıplar verdiler, en az 9 gemi! ...Ve bu konu, iki ülkenin arasını uzun süre açtı.
- Özetle, Londra'yı saldırgan tavrından ötürü kimse eleştirmede. Mecliste göstermelik bir soruşturma açıldı ve tabi sonuçsuz kaldı. Thatcher seçimi kazandı; 1000 insan öldü; Arjantin'de diktatörlük çöktü.
- Savaşın 9 yıl sonra Falkland adalarının çevresinde petrol bulundu: 2.5 milyar varil yani İskoçya açıklarındaki kuzey deniz petrolünden daha fazla. Tabi bu petrolün çıkarılmaya değer olması için Arjantin'e ihtiyaç var: Hem lojistik hem de güney Amerika piyasasına erişim için.
- Peki Thatcher ve Arjantin cuntası bu petrolü biliyor muydu? Muhtemelen evet. Ama savaşın sebebi olarak her iki iktidarın iç politika oyunları kanaatimizce daha ağır bastı. Aksi takdirde, yani istenen petrol olsaydı, baştan itibaren işbirliğine gidebilirlerdi. Gelelim savaştan çıkartılabilecek derslere...
- Falkland harbi, modern silahlar ile yapılmış en büyük deniz savaşı. Bu nedenle, askeri analistler ve tarihçiler tarafından yoğun bir çalışma konusu olmuş. Alınan en önemli "dersler", yüzey gemilerinin gemi vuran Exocet gibi füzelere ve denizaltılara karşı kırılganlığını gösteriyor.
- Ek olarak, uzun mesafeli bir güç projeksiyonu için lojistik desteğin koordine edilmesinin zorluklarını ve helikopterlerin önemini gördük bu savaşta.
- Denizaltılara karşı savunma kabiliyeti olmayan II. Dünya Savaşı öncesi gemilerin, meselâ ARA General Belgrano'nun batması, İngilizlerin HMS Sheffield, Atlantic Conveyor, HMS Coventry, HMS Ardent ve HMS Antelope'yu kaybetmesi dikkate değer.
- Her iki taraf da mutlak hava üstünlüğünü sağlayamadı. Falkland adalarının tecrid bir bölge olması ve coğrafi engeller nedeniyle, kara kuvvetlerinin manevra kabiliyeti kısıtlandı. Çatışmanın önemli bölümü deniz ve havada oldu.

- Hava saldırıları her iki tarafta da kara, deniz ve hava hedeflerine karşı ve çoğu zaman net şekilde sonuçlandı. İngiltere'nin tüm kayıplarına uçak veya füze saldırıları (Arjantin Hava Kuvvetleri ve Deniz Havacılığı tarafından) neden oldu.
- Fransız Exocet füzesi havadan yüzeye yönelik operasyonlarda etkisini kanıtladı ve savaştan sonra bütün donanmalarda büyük gemilerin füzeleri vuracak sistemlerle (CIWS: Close-in weapon systems) donatılmasına yol açtı.
- Dikine kalkışlı Deniz Harrier'i kalitesini ispat etti. "Sea Harrier" tipi uçaklar, 21 Arjantin uçağı düşürdüler ve hava çatışmalarında kayıp vermediler. Kaybedilen 6 uçak, yerden açılan ateş ve kaza sonucu oldu.
- Hava çatışmalarında kullanılan AIM-9L Sidewinder füzeleri, Arjantin tarafından kullanılan önceki versiyonlardan çok daha geniş bir angajman açısına sahipti.
- Arjantin jetlerinin tek avantajı yüksek hızlarıydı, ancak Arjantin pilotları yakıtın tükenme riskine katlanmadıkça bundan faydalanamıyorlardı.
- Havadan Erken Uyarı sistemlerinin (AEW: Airborne Early Warning) önemi gösterildi. Kraliyet Donanması, Falkland savaşında ufuk ötesini "görecektir" radar yeteneğine sahip değildi; ABD'den bu konuda yardım aldı. (Bkz. Awacs, Hawkeye)
- Savaştan sonra bu eksiklik hızla düzeltildi, Sea King helikopterleri, Nimrod ASW uçağında kullanılan Searchwater radarlarının bir türü ile donatıldı. Helikopterlerin savaş, lojistik ve kurtarma operasyonlarındaki gerekliliğı teyid oldu.

Silah Ticareti: Ambargo nasıl delinir? Kimyasal ve biyolojik silah nasıl el altından satılır? Soykırım yapan diktatörlere gizli yardım nasıl gönderilir?

- Konumuz Viktor Bout. Başrolünü Nicholas Cage'in oynadığı Lord of War filmine büyük ölçüde ilham kaynağı olan o silah tüccarı.
- Viktor en büyük ölüm tacirlerinden biriydi. Gücünün zirvesindeyken 60 nakliye uçağıyla dünyanın her yerine yüzlerce ton silah taşıyordu; ABD veya BM ambargosu altındaki ülkeler dâhil: Sierra Leone, Liberya, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Angola ve Sudan...
- Sovyet Rusya'nın çöküşünden sonra çıkan bütün savaşlara "katkısı" oldu ama ... 20 yıl Interpol ve CIA'dan kaçtıktan sonra 2008'de Tayland'da tutuklandı. 2012'de ABD'de mahkûm edildi ve şu an Amerika'da, Illinois'deki Marion Federal Hapishane'sinde 25 yıllık hapis cezasını çekiyor.
- Viktor'un hayatı ve ticari başarıları, bazı "tesadüfler" üzerinden dikkatle incelenirse, CIA, MOSSAD, KGB gibi gizli servislerin işleyişleri hakkında ilginç bilgiler elde edilebilir. Biz de bunu yapmaya çalışacağız...
- Öncelikle basit bir soru soralım: Avrupa ve ABD hükümetlerince El Kaide'ye ve Afrika'daki iç savaşlara yardım etmekle suçlanan, Interpol'ün kırmızı bülteniyle aranan(?) Viktor Bout, neden 20 yıl boyunca tutuklanmadı? Ruslar mı yardım etti? Sahte pasaport? FSB (KGB'nin yeni adı) desteği mi aldı?
- Aslında cevap çok basit: Viktor Bout'un müşterileri arasında Birleşmiş Milletler, Amerikan ve Fransız orduları, Mi6, MOSSAD, CIA gibi gizli servisler vardı. Bunlar, resmî bütçe alamayacakları kirli işler için yıllarca Viktor'un uçaklarını kullandılar. Neden?
- ABD'nin (veya Fransa'nın) resmen düşmanı olan bir ülkeye yahut "dostu" olan bir ülkedeki terör örgütüne silah vermek yahut Amerikan silahlarının görünmesini istemedikleri bir savaş Rus silahlarıyla beslemek istediklerinde...
- Angola'daki petrol savaşını ve Sudan'ın bölünmesini hemen hatırlayacaksınız. Çin'e giden petrolü engellemek için Sudan'ın bölünmesi gerekiyordu. İç savaşı körüklemek isteyen ABD ve saz arkadaşları ellerine kan bulaşmasını istemedikleri için Viktor'u kullandılar.
- Yani sonradan "kötü adam" ilân edilen ve güya Interpol'ün kırmızı bülteniyle aranan Viktor'un uçakları Afrika ve Basra civarındaki ABD üslerine inip yakıt ikmali yapıyordu. Uydu telefonu kullandığı için her an yeri bilinen bu adamı 20 sene kimse tutuklayamadı... Yersen!
- Viktor öyle kalaşnikof, roketatar filan satan ufak bir tüccar değildi. Parayı bastırana balistik füzedan taarruz helikopterine, kimyasal silahtan zırhlı araçlara kadar her şeyi getirebiliyordu... hem de dünyanın her noktasına!
- Silah ticaretine başlamadan önceki hayatına bakalım ve birkaç "tesadüfe" dikkat edelim: Sovyet askeri istihbarat subaylarının eğitildiği Moskova Askeri Yabancı Diller Enstitüsü mezunu (GRU), daha sonra tercüman olarak Rus hava kuvvetlerinde.

- Viktor Bout, Rusça, Farsça, İngilizce, Fransızca, Almanca, Portekizce, İspanyolcanın yanı sıra Güney Afrika'da konuşulan Xhosa, Zulu dillerini öğrenmiş. 1987-1990 arası Angola ve Mozambik'te görevli. Yani öyle kelle koltukta silah ticaretine atılacak bir mafya üyesi değil.
- SSCB'nin çöküşü 1991'de dağılması sırasında başlıyor silah ticaretine; henüz 24 yaşında. Rusya o devirde askerlerinin maaşlarını bile ödeyemiyor. Rus ordusundaki subay ve askerler, ellerine geçirdikleri silahları çok düşük fiyatlara satıyorlar.
- Tabi şunu da unutmayalım; Viktor Bout'un silah alacağı askerî üslerin hemen hepsinde nakliye uçaklarının inebileceği pistler var. Sadece Rusya'da değil Bulgaristan, Romanya, Eski-çekoslovakya... Maaşlarını alamayan askerlerce korunan bu depolar korkunç silahlarla dolu.
- Viktor hemen 40-50 bin \$ buluyor(!) ve her biri 156 ton yük taşıyabilen 3 tane Antonov satın alıyor. Kayınpederin KGB'de üst düzey yönetici olması da bir başka tesadüf(!). Burada bilgilere bakmak değil okumak lâzım. KGB'nin patronu Yuri Andropov, çöküş sonrası için hazırlık yapıyordu. Nedir?
- Sovyet Rusya çöktükten sonra yeni bir devlet kurulacaktı. Altın, döviz ve silah stoklanmalıydı. Fakat bu hazırlık, Sovyet tarzı bir bürokrasiyle yapılamazdı. Bu sebeple KGB'ye sadık bir "iş adamları" topluluğu ihdas edildi. İşte bizim Viktor da bunlardan biri.
- Viktor'a para verildi; Rus ordusundan ucuza hatta bedavaya aldığı silahları, savaş bölgelerine satmaya başladı. Tabi kâr, Viktor'un değil KGB'nindi. Dikkatle bakarsanız, bugünkü Rusya'nın bütün stratejik noktalarında KGB kurmayları var... Putin dâhil!
- Viktor, uçakların takip edilmesini engellemek için ilginç bir yöntem bulmuş: Kara para aklayan bankaların anonim hesaplar kullanması gibi uçakların ait olduğu şirketleri sürekli değiştiriyor. Havaalanlarında rüşvet dağıtarak kayıtlarla oynuyor vs.
- KGB, Viktor gibi tipler sayesinde kâr edip kenara koyarken başka bir avantaj daha elde ediyor. Nedir? Balkanlarda ve Afrika'nın stratejik noktalarında siyasî etki sahibi oluyor. Zira çökmekte olan Rusya'nın buralara asker göndermesi imkânsız. Diplomatik güç de yok. Ama...
- Ama küçük çatışmaların neticesini Rusya lehine etkileyebilecek özel silahları oraya ulaştırmak mümkün. Üstelik düzenli orduyla müdahale etmenin getireceği sıkıntılara katlanmadan. Dikkat buyrun, Sovyetlerin çöküşünden sonra dünyanın belli noktalarında yeni savaşlar çıktı.
- Üstelik Viktor'un silahları savaş noktasına kadar ulaştırması, normal silah firmalarına karşı büyük avantaj sağladı. Çünkü Fransa veya Amerika'dan önemli bir silah aldığınız zaman bunun gizlice size ulaşması ayrı bir problem. Viktor ise tedarik + satış + eve teslim nakliyat... Hizmette sınır tanımıyor!
- Viktor'un, normal firmaların aksine ambargoları delebildiğini söylemiştik. Nasıl? Meselâ Angola'ya silah ambargosu var. Viktor uçağını Namibya'daki bir şirkete ait gösteriyor; uçak Namibya'ya indikten sonra tekrar kimlik değiştirip Angola'ya doğru yola çıkıyor.
- Fransızların da Viktor'dan yararlandığını da biliyoruz. Meselâ? Ruanda soykırımı sırasında! Uçaklar Fransız askerlerinin kontrolündeki pistlere iniyordu ama bunlar Rus Antonovlardı. Getirdikleri silahlar da Rus malıydı. Soykırım için dağıtanlar ve/veya göz yumanlar Fransız askeri idi ama...
- Ölen öldükten sonra geriye kalan izler, Fransa'yı suçlamak için yetersizdi. Meselâ piste inen uçakların veya silahlı katillerin resimlerini çeken gazeteciler, savaş karşıtı dernekler fazla bir şey ispat edemediler. Bu duruma isyan eden Fransız subaylar oldu fakat...
- Bu subaylar ya çakma "terfi" ile başka görevlere atandı yahut ceza ve gözdağı ile susturuldu. Bugün Ruanda konusunu araştırmak Fransa'da yasaktır. "Ulusal güvenlik" engeliyle bütün askerî yazışmalar, belgeler kapalı kapılar arkasına kondu. Saklanacak bir şey yoksa neden?
- Viktor, uçaklarıyla para, elmas ve insan da taşımaya başladı bir süre sonra. Bankalarda iz bırakmadan yüzmilyonlarca doların ülke değiştirmesini sağlıyordu. Seyahat yasağı olan yahut şu veya bu ülke polisinin aradığı kişiler pasaportsuz Viktor'un uçaklarında her ülkeye gidebiliyordu.
- Bu kadar faydalı bir insanı neden tutukladılar? Viktor Bout aşırı güçlenmişti. Atlantik çetesinin kirli işleri konusunda istihbarat toplayıp Ruslara veriyordu. Ruslar, silahtan kâr etmenin yanında Angola ve Sudan gibi stratejik yerlerde piyonlarını illettirtiler.
- Viktor Bout'un Tayland'da tutuklanmasından sonra Rusların çıldırması da bu tezi destekliyor. Bu tutuklama Moskova'nın beklediği bir şey değildi. Karşılıklı menfaat ilişkisine dayanan bir statüko vardı.

- Viktor'un tutuklanmasının resmî sebeplerinden biri, Liberya'daki katliamlara ve "kanlı diktatör" Charles Taylor'a destek olmasıydı. Ama Charles Taylor gerçekte CIA'nin ajanıydı.
- Bout, 1993'te Somali'deki BM personel ve teçhizatın nakliyesine katıldı. (Restore Hope operasyonu) 1994'te Ruanda'da Turkuaz Operasyonu'nda 2.500 Fransız askerini taşıdı. 2006'daki tsunamiden sonra bazı STK'lar, Afganistan – ABD arasında 2006'ya kadar uçmaya devam etti.
- Yine Viktor Bout, Irak'tan birkaç yüz uçuş ile ABD'ye ulaşım sağladı. Mart 2005'te, İngiliz Genelkurmay Başkanlığı'nın yanı sıra Irak'taki KBR, Halliburton ve FedEx firmaları için çalıştı. Ayrıca Birleşmiş Milletler ve Dünya Gıda Programı ile işbirliği yaptı.
- Yani ABD'nin sonradan göstermeye çalıştığı bir tür Al Capone değildi. Zaten Viktor hakkındaki BM raporları, Fransa ve ABD'nin tutuklama kararları çelişkilerle doluydu. Bu belgeler defalarca değiştirildi. Viktor defalarca "terörist" listelerine konulup çıkartıldı.
- Netice: Amerikalıların Viktor'u tutuklamasının gerçek sebebi silah satması değildi. Amerikalılar savaştan değil, Viktor'un rekabetinden rahatsız olmuşlardı. Fransızlar ise Afrika'da işledikleri suçları iyi bilen bu adamın serbestçe dolaşmasını istemiyorlardı.

Amerika'nın Fransızları laboratuvar faresi gibi öldürdüğü gün...

Amerika neden binlerce vatandaşını ve müttefiki(?) Fransızları laboratuvar faresi gibi kullandı? Fransa neden vatandaşlarını savunmadı? Deneyler sırasında ölenler ne oldu? İsviçre'deki hangi ilaç firması bu cinayetlerin üzerini örttü?

16 Ağustos 1951'de, Fransa'da küçük, huzurlu bir köy olan Pont-Saint-Esprit, toplu bir histeri ile sarsıldı. Her şey gizemli bir kolektif gıda zehirlenmesiyle başladı. Köydeki 2 doktora koşan hastalar önce sindirim sorunları ile geldi: Bulantı, kusma, titreme, kızarma...

Ertesi gün delilik ve halüsinasyon başladı. Hastaneye araba ile taşınan hastalar çılgınlık atarak sağa sola saldırıyorlardı. Hayallerinde korkunç hayvanların saldırısına uğrayan, mezardan sesler duyan, vücutlarının parçalandığını gören insanları sakinleştirmek imkânsızdı.

11 yaşında bir çocuk annesini boğmaya çalıştı. 24 Ağustos gecesi, yani 8 gün süren delilikten sonra insanlar pencerelerden atlamaya başladılar. Psikik tezahürler, Ekim ayına kadar sürdü. Netice: 15 ölü, altmış yaralı, psikiyatri hastanelerine kapatılan yüzlerce hasta....

Bilim adamları ne dediler? Olaydan çok kısa bir süre sonra, Eylül 1951'de pek saygın tıp dergisi British Medical Journal, bütün krizlerin çavdardaki bir mantardan kaynaklandığını yazdı. Hangi delillere dayanarak peki?

Kara yoluyla 6 saat mesafede bulunan İsviçre'nin Bâle şehriden bir ekip Sandoz ilaç firması tarafından gönderilmişti. Ekte LSD maddesini çavdar mantarından ilk defa sentezleyen (1938) doktor Albert Hofmann da vardı. (Sandoz 1996'da Ciba-Geigy ile birleşip Novartis oldu.)

Sandoz ekibi Pont-Saint-Esprit'e gittiğinde, dünyada sadece birkaç bilim adamı sentetik LSD'nin varlığını biliyordu. Daha önemlisi, 1951'de Sandoz CIA ile gizli silahlar geliştiriyordu ve Fransızların bundan haberi yoktu.

Neydi Sandoz ve CIA arasındaki ilişki? Sandoz, CIA'ya önemli miktarda LSD tedarik ediyordu. Ama LSD bazlı yeni silahların geliştirilmesi için araştırma, deney ve danışmanlık da yapıyordu. İşte zavallı Fransız köylüleri istemeden bu deneylerde kobay olmuşlardı.

CIA bünyesinde bu projenin ismi ve çerçevesi birkaç kez değiştirildi: Blue Bird, MK/ULTRA, Artichoke... Kimyasal maddeleri kullanarak ABD vatandaşlarını kontrol etmek, casusları sorgulamak ve yabancı ülkelerde isyan tetiklemek gibi amaçları vardı.

Fransa'daki kobayları kullanan projenin müdürü olan Frank Olson, biyolojik ve kimyasal silahların geliştirme merkezi olan Fort Detrick'te çalışıyordu. Fort Detrick'te halen Ebola gibi virüslerin araştırıldığı bir P4 laboratuvarı bulunmakta.

Bkz. [Fransa'nın Suudi Arabistan'a sattığı biyolojik silah laboratuvarının Yemen'deki salgın hastalıklarla ilgisi ne?](#)

Sandoz, uzun süredir LSD'yi CIA'ya satıyordu ama Amerikan ordusuna satmak tabi çok daha ilginçti. Zira bir kaç casusu konuşturmak için gereken az bir miktara kıyasla, onbinlerce düşman askerini zehirlemek için tonlarca LSD satmak arasında çok fark vardı.

Amerikalılar geniş çaplı etkiyi görmek için LSD'yi 1950'de New York metrosunda denemek istediler. Ama temkinli olmak için önce Fransız kobay kullandılar. O tarihten beri « Declassified » olan belgelerde ölümün hedeflenmediği, Fransızların kazayla öldüğü yazıyor meselâ.

Ölümlü Pont-Saint-Esprit "kazasından" sonra Sandoz ve Fort Detrick'teki araştırma ekiplerine yeni görevler verilmiş. Ama kimse çıkıp da "milleti kobay gibi kullanmaya hakkımız yok" demiyor... Biri hariç: Frank Olson bir süre sonra isyan edecekti ama kendisi de bilmiyordu... Anlatacağız...

CIA, FBI ve Sandoz, 1950-1953 arasında New York'ta bazen tek bir vagonu hedef alan deneyler yaptı. (Big City et Mad Hatter operasyonları). Sorumlu ajan George Hunter White'in yazdığı raporlar 1973'te imha edildi.

Ama imha edilmemiş birçok belge hâlâ var. Bu delillerin ciddiyeti sebebiyle, Hank Albarelli'nin kitabı "A Terrible Mistake" yayımlandıktan sonra Fransız gizli servisi DGSE müdürü Erard Corbin de Mangoux, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'ndan açıklama talebinde bulundu.

1950-1960 arasında CIA ve Fort Detrick araştırmacıları, New York, Los Angeles gibi büyük şehirlerin sokaklarından kimsesizleri ve fahişeleri toplayarak elektroşok, LSD, lobotomi ve insülin şoku gibi deneyler yapıyorlardı. Böyle binlerce insan kayboldu.

ABD ordusundan seçilen 6500 askere değişik dozlarda LSD verildi. Bunların içinden de ölen ve sakat kalanlar çok oldu. Psikolojik sarsıntılar sebebiyle önemli bir kısmı deneylerden sonra intihar ediyordu.

Fakat CIA evsiz, fahişe ve asker kobaylardan memnun değildi. Casus profiline daha uygun, zengin, sağlıklı ve üniversite mezunu kobaylar istiyorlardı. Bunun için New York'ta bir genelev açtılar. « Kızların » deneyden haberi vardı ve « müşteriye » gizlice LSD içiriyorlardı.

Peki neden Amerikalılar meskalin gibi maddeler yerine LSD ile uğraştılar? Biraz da bunu konuşalım...

Bütün gizli servislerin rüyası, sır saklamayı engelleyen bir makine yahut kimyasal madde. Bildiğiniz gibi yalan makinesini aldatmanın yolları var. "Gerçek serumu" denen kimyasallar da güvenilir değil. Geriye işkence kalıyor ama ölüm riski var, iz bırakıyor, mahkeme, skandal... sıkıntı.

Önce birkaç garip olaya dikkatle bakalım. 2ci dünya savaşından önce, Moskova'da yapılan bazı mahkemelerde rejim karşıtları işlemekleri suçları itiraf(!) ettiler. 1948'de Macar Kardinal József Mindszenty, komünizme karşı olduğu için tutuklandı, işkence gördü. Ama...

Ama göstermelik mahkeme sırasında hiçbir şeye itiraz etmedi; adeta bir robot gibi kendine yöneltilen suçları kabul etti. Kore savaşında esir düşen Amerikan askerlerinin %75'i Amerika'nın insanlık suçu işlediğini ilan eden belgeleri imzaladı ama daha acayip olan...

Bu askerlerin önemli bir kısmı esaretten sonra ifadelerini değiştirmeyi reddettiler. Bütün bu olaylar CIA'nin dikkatini çekti. Kimyasal yolla sert karakterli insanların direncini kırmak hatta siyasî görüşünü değiştirmek nasıl mümkün olabiliyordu?

1950'den itibaren CIA "Blue Bird" adlı bir araştırma programı başlattı. Kişilik kontrolü, sorgulama, hafıza silme, yalan söyletme... Bu arada CIA kurmayları Nazi Almanyası'nda bu konuda çalışan uzmanları kaçırpı ABD'ye getirmeye başladı.

Böylece Alman toplama kamplarında yapılan korkunç deneylerin sonuçları CIA'nın eline geçmiş oldu. Fakat CIA Rusların LSD ile yoğun olarak çalıştığını öğrenince bu madde üzerine odaklandı.

LSD (Liserjik asit dietilamid: $C_{20}H_{25}N_3O$), çavdara bulaşan bir mantar sebebiyle ortaya çıkıyor. Halüsinasyona sebep olan maddelerin en güçlüsü. En belirgin vücut tepkisi ise LSD etkisi altındaki insanın gözbebeğinin genişlemesi.

CIA tıpkı Nazi Almanyasında olduğu gibi deney için kobay yerine akıl hastalarını kullanmaya başladı. Ama bu insanlarda görülen davranış bozuklukları ile LSD'nin yol açtığı anormallikleri ayırmak zordu. Önce Amerikan askerleri üzerinde testler yapmaya başladılar. Sonra...

CIA kendi ajanları üzerinde deneyler yapmaya başladı. Tabi ajanlara sormadan. Çünkü sır saklama üzerine etkisini görmek istiyorlardı. Gerçekte önemi olmayan bazı bilgileri ajanlara "sır" diyerek verdiler. Sonra Rus ajanı rolü oynayan ekiplerce "yakalandılar" ve LSD verildi.

CIA kobayları hem sırları kolayca veriyor hem de ayıldıktan sonra sorgulama ile ilgili hiçbir şeyi hatırlamıyorlardı. Bu sonuçlar CIA kurmayları arasında büyük heyecana sebep oldu.

Tadı ve kokusu olmayan bu madde her türlü yiyecek ve içeceğe karıştırılabiliyordu. Sorgulanan kişi sadece askerî sırları değil özel hayatına ait şeyleri de anlatıyordu. LSD, bazen de kobayın derine gömdüğü kötü hatıraları su yüzüne çıkarabiliyordu.

Fakat LSD başlangıçta görüldüğü kadar etkili olmayabiliyordu. Bazen insanlar gerçekten deliriyor ve tamamen saçma sapan şeyler anlatmaya başlıyorlardı. LSD bazı insanlarda paranoya tetiklediği için anlatılan şeylerin doğruluğundan emin olmak zordu.

Gelelim bütün bu araştırma ve insan kobayların bilimsel ayağını yöneten Frank Olson'a. Resmî belgelere göre Olson'a bir eşek şakası yapılmış. Bir CIA toplantısında içki bardaklarına LSD konuyor ve Olson da bunlardan birini alıyor.

Bu pis şakayı(?) yapan, Bronx'a yerleşmiş Macar Yahudisi bir ailenin çocuğu psikopat doktor Sidney Gottlieb. Irak, Küba, Kongo ve bir çok Güney Amerika ülkesinde LSD ve botulinum gibi maddelerle suikastler düzenleyen hasta bir tip.

Arkadaşları kahkahalarla gülerken Olson birden durgunlaşmış. Sanki unutmaya çalıştığı bir şeyler yüze çıkmış gibi. LSD etkisi geçtikten günler sonra da aşırı durgun ve hüzünlü. Depresyon teşhisiyle bir hastahaneye kapatılması düşünüyor. Tam o sırada...

İntihar etmesin diye onu gözeten CIA ajanı uyuklamış ve Olson pencereye koşup kendini 10cu kattan aşağıya atmış. Ailesi bu açıklamayı kabul etmiyor. Muhtemelen aileyi susturmak için verilen 750.000 \$ bile mezarın 1994'te açılıp otopsi yapılmasını engelleyememiş.

Ceset mumyalı olduğu için her şey çok iyi korunmuş. Adlî tıp Frank Olson'un sol şakağında çok sert bir darbenin izini buluyor. Yani 1950'lerde CIA'nın ajanlarına tavsiye ettiği cinayet yöntemi uygulanmış, beyne giden damara darbe ve pencereden atma.

Neden öldürdüler Olson'u? Elinde binlerce masum insanın kanı bulunan Frank Olson, muhtemelen LSD yüzünden duygusal bir şok yaşadı ve bazı sırları gazeteci, hakim, savcı, senatör gibi "sakıncalı" kişilere anlatmaya meyilli bir pişmanlık içindeydi.

Fransa'da hiç haberi olmadan soğuk savaş için kullanılan ve ölen zavallı köylülerin hakkını kimse savunmadı. Çünkü 1950'lerin Fransa'sı fakirdi; Marshall yardımına muhtaçtı. Cinayetlerin iç yüzü anlaşıldı ama hiçbir Fransız siyasetçi ABD ile ilişkileri bozmak istemedi.

16 Ağustos 1951'de, Fransa'da küçük, huzurlu bir köy olan Pont-Saint-Esprit'de ölen insanlar, CIA raporlarında ufak bir "kaza" gibi gösterildi.

İtalyan mafyası Avrupa Birliği fonlarına nasıl el koydu?

- FETÖ'nün merkez kuruluşu Gladio'da garip şeyler oluyor. İtalyan mafyası Avrupa Birliği'ne ait fonlara nasıl el koydu? Brüksel'in Sicilya'ya gönderdiği müfettişleri kim öldürüyor? 1980'den sonra diğer aileleri kontrol altına alan 'Ndrangheta'nın ipleri kimin elinde?
- 30 Mart 1993'te Avrupalı bürokrat Antonio Quatraro Brüksel'de çalıştığı binanın 6 katından aşağıya atıldı ve polis aceleyle "intihar" kararı verdi. [Fransa – Tayvan arasındaki garip ticareti konuşurken, bu tür camdan "düşmelerin" mafya tarafından tercih edilme sebebini anlatmıştık.](#)
- 1953'te basılan ve 2003'te "declassified" olan bir CIA belgesi şöyle diyordu: "...Kaza süsü vererek insan öldürmenin en iyi yolu, 25 m yüksekteki bir pencereden sert zemine atmaktır. Önce sol şakağına çok sert bir darbe vurun. Asansör boşluğu, korkuluksuz pencere veya bir köprü uygundur..."
- Quatraro neden öldürüldü? Çünkü gırtlığına kadar bir yolsuzluğa batmıştı ve konuşma ihtimali yüksekti. Milyarlarca avro büyüklüğündeki bu olay, aslında buz dağının görünen ucuydu. Neden?
- Mafya cinayetleri, Palermo'nun arka sokaklarından Brüksel'e taşınalı çok oldu... Peki ama neden Sicilya'daki mafya gelip Brüksel'deki bürokratları öldürüyor? Ve neden herkese adalet dersi veren Avrupa birliği bu çeteyi engellemekten aciz?
- Bu acziyetin perde arkasına bakalım biraz. Türkiye'de yaşayanlar Brüksel'deki operasyonlardan habersiz ama Cosa Nostra, "Temiz eller operasyonu" ve Giovanni Falcone desek hemen herkes bir şeyler hatırlar değil mi?
- [Aldo Moro cinayetinden sonra](#) kurulan senato soruşturma komitesi üyesi Leonardo Sciascia şöyle demişti: "mafya yok etmek mi istiyorsunuz? Hristiyan Demokrasi partisini kapatmanız yeter". 50 yıldır İtalya'ya hâkim olan Democrazia Cristiana'yı kastediyordu.
- 1976'de, İtalyan meclisi, 13 yıl mafyayı soruşturan komisyonun 42 kasa dolusu belgesine "devlet sırrı" damgası vurdu; hem de oy birliği ile! Artık milletvekili bile olsa bu belgelere erişmek isteyen hem komisyondan hem de meclisten izin almak zorundaydı.
- Bu izin alınsa bile, 3000'e yakın dosyaya erişen kişi, iki jandarma erinin ve iki meclis görevlisini gözetimi altında ve okuyabilecekti. Video kaydı ve fotoğraf çekmek yasaktı; vekil yanında sadece bir defter ve kalem götürebilecekti.
- Kısacası İtalyan devleti içinde bir güç, FETÖ gibi paralel bir devlet, mafyayı koruyordu. Savcısı, hâkimi, polisi, kâtabi... Olup bitenler birkaç rüşvetle, tehditle açıklanacak gibi değil. Bunu çözmek için stratosfere doğru yükselmek gerek. Daha önemli cinayetlere ve kime yaradığına bakmak...
- İtalyan petrol kralı Mattei 1962'de mafya tarafından öldürüldü. Hemen 1963'te, Mattei'nin ENI adına imzalamak istemediği bütün petrol anlaşmaları imzalandı; ENI karteğe gebe kaldı ve Mattei'nin "7 Kız Kardeş" dediği küresel petrol çetesi, bir muharebe daha kazanmış oldu.
- İşte İtalyan mafyasının cinayetleriyle önünü açtığı güç bu yani petrol karteli. "Mafya" denildiğinde küçük esnafı haraca kesen, uyuşturucu kaçırmak için polise rüşvet veren tipler geliyor aklı. İtalyan devletine yerleştikleri de bir sır değil. Ama 1980'lerden sonra yeni bir şey oldu. Nedir?
- Yılda bin insanın öldüğü katliamlar gerçekleşti. "Klasik" mafya, sıradan insanları değil sadece rakip çetenin adamlarını vururdu. Oysa bu yeni savaşta siviller de öldü. Aynı çetenin adamları birbirlerini vurdular ve yeni bir mafya çıktı ortaya.
- Doğru tahmin ettiniz, psikopat Toto Riina liderliğinde küreselleşen 'Ndrangheta'dan bahsediyoruz. Yeni mafya, kara para aklama konusunda finans uzmanlarını işe aldı. Büyük devletleri bile kışkırtacak finansal operasyonlar yaptı. Ama ABD'nin izni ve desteği olmadan gerçekleştirilmesi imkânsız işlerdi bunlar.
- İşte başlangıçta bahsettiğimiz Avrupalı bürokrat Antonio Quatraro'nun İtalyan mafyası 'Ndrangheta tarafından ama CIA yöntemiyle öldürülmesi bu sebeple önemli.

- Avrupa Birliği'nin tarıma destek olmak için dağıttığı milyarlarca avro doğrudan 'Ndrangheta'nın kasasına giriyor. Yani mafya, AB'yi haraca kesiyor. Burada kaybedilen paradan daha önemlisi, 'Ndrangheta'nın daha da güçlenmesi.
- Üzerinde tek bir zeytin ağacı olmayan "zeytinlikler", hayatında tütün ekmemiş "tütüncüler", içi boş buğday siloları için Brüksel milyarlar veriyor. Denetlemek için gönderdiği müfettişler otoparklarda ölü bulunuyor. İşte bize parlatılan "süper hukuk diyarı, özgür Avrupa"dan bir kesit.
- Neyse. 'Ndrangheta'nın küreselleşme savaşı esnasında garip bir şey oldu: Eski mafyadan Cosa Nostra'nın kurmaylarından biri olan Tommaso Buscetta, Giovanni Falcone'ye her şeyi itiraf etti: Mafya nedir, nasıl çalışır, kim yönetir, masonlar, Vatikan ve CIA ile nasıl çalışır?
- Brezilya'da polisin işkenceyle konuşturamadığı Buscetta neden bu itirafları yaptı. Çünkü 'Ndrangheta Buscetta'nın çocuklarını, babasını, kardeşini ve damatlarından birini öldürdü. Buscetta'nın yeni mafyadan intikam almak için tek çaresi buydu.
- İtalyan devleti, Hristiyan demokratlar ve Vatikan konusundaki açıklamalar önemli ama bizce daha da önemli bir nokta var: Buscetta, mafyanın tepesinde, Giulio Andreotti'nin bile üstünde başka bir irade olduğunu söyledi.
- Bizim "stratosfer" dediğimiz bu irade, İtalya'da mafyaya terör siparişi veriyordu: Hem sağcı hem de solcu terör örgütleri adına tren garlarına bomba konuyor, vekil ve bakan kaçırılıyor hatta başbakan öldürülüyordu. Bazen de finansal operasyon çekip Ambrosiano gibi bankaları hortumluyordu.
- Yani İtalyan mafyası, para kazanmak için yasaları çiğneyen bir çete değil, İtalyan hatta Avrupa siyasetine yön veren bir gizli servisin maşasıydı. Bolonya garına bomba konması (85 ölü, 200 yaralı), başbakan Aldo Moro'nun öldürülmesi, solcu Kızıl Tugaylar'ın değil mafyanın işiydi.
- Kısacası [NATO, Gladio \(Stay Behind\)](#) kapsamında siyaset mühendisliği yapıyordu. Türkiye'nin yakın tarihini, FETÖ'nün komünizm ile mücadele kisvesi altında yaptıklarını bilenlere tanıdık gelecek.
- İşte Giovanni Falcone, bu stratosfere çok yaklaştığı için geçtiği yola yerleştirilen tonlarca patlayıcı ile öldürüldü.
- Peki CIA'nin hedefinde olan tek ülke İtalya mıydı? Hayır. Fransa'da Rüzgâr Gülü yine NATO kontrolünde aynı şeyi yaptı. Ama şimdi hedefte bütün Avrupa var. Brüksel'in tarım fonları. Bu sadece sahte çiftliklere verilen para değil. Nedir?
- Mafya'nın "çiftçileri" sahte stoklar beyan ediyor; ihtiyaç fazlası olan stok, sübvansiyon karşılığında çok düşük fiyata satılıyor. Mafyanın ele geçirdiği milyarlar CIA elinde birikiyor. Neye yarıyor bu para? 15 Temmuz gibi darbeleri fonlamaya tabi.
- Gazeteci yazar François Vitrani'ye göre "... Eğer bir gün devlet sırrı kalkar yahut Giulio Andreotti itirafçı olursa, mafyanın gerçek yöneticilerinin CIA ajanı olduğunu keşfedebiliriz ..."

Uluslararası silah ticareti nasıl çalışır?

- Hem özgür zannedilen bir ülkenin iç yüzünü, hem de küresel silah piyasasının çalışma şeklini görelim. Türkiye için fırsatlar ve tehditlerle birlikte...
- Silah ticareti başka şeye benzemez; büyük kontratlar imzalanırken birkaç mühendis ve iş adamı camdan düşebilir(!) yahut kendini sırtından vurarak intihar(!) edebilir. Üstelik bu mafya yöntemlerini çok "demokratik hukuk devletleri" kendi vatandaşlarına karşı kullanabilir. Neden böyle olur?
- Mesele para ve rekabet ile açıklanacak kadar basit değil. Nedir? Bir ülke masaya birkaç milyar dolar koyduğu zaman jeopolitik dengeleri değiştirecek silahlar alıyor olabilir. S-400 meselesinde gördük; ABD'den İsrail'e kadar her yerden ses geldi. Çünkü...
- Çünkü silah ticaretinde dönen para, güç pastasının çok küçük bir parçası. Silahlı çatışmada mutlak üstünlük veren silahlar, satış fiyatının çok üzerinde değeri olan altın, uranyum gibi kaynakları ele geçirmekte kullanılabilir. Petrol söz konusu olduğunda ise Amerikan dolarının değeriyle oynarsınız!
- Radarda görünmeyen, düşman uçaklarından hızlı gidebilen yahut atış menzilinün uzunluğu sayesinde isabet almadan düşmanı vurabilen uçaklar, Basra körfezi, Panama veya Süveyş Kanalı'na yakın bir ülkeye satılınca 5-6 milyar değil trilyonlar riske girmiş demektir.
- Buna ek olarak, satış sırasında ödenen yüksek komisyonlar, alıcı ve satıcı ülkelerdeki siyasi partilerin seçim kampanyalarını besler. Gizli kalması için vergi cennetlerinden geçen bu gizli kasalar sebebiyle Amerika, İngiltere, Fransa, Japonya kendi vatandaşlarını da öldürebilir.
- Hemen her ülkede iktidar değişince, yeni gelen eskinin kirli çamaşırlarını ortaya döker. Fakat bazı sırlar, asla açılmaz. Açmaya yeltenen öldürülür. İşte o zaman derin devlet görünür olur. Hatta bazen devletlerin üzerindeki küresel iradelerin ayak sesleri duyulur.
- Burada anlatacağımız mesele, Fransız derin devletini anlamak ve silah piyasasındaki masa altı oyunlarını keşfetmek için iyi bir fırsat. Hem silah ithal eden hem de savunma sanayiini geliştirmek isteyen Türkiye için çıkartılacak önemli dersler var.
- Daha evvel de anlattığımız gibi, makineler çalışırken varlıklarını unutturuz. Ancak bozulduklarında, içini açarız ve nasıl çalıştıklarını daha iyi anlarız.
- İster geri kalmış ülkede yaşasın isterse zengin bir devletin vatandaşı olsun; fakirler ölür; kolay ve ucuz ölürlər. New York'un "sıcak" bir mahallesinde bir zenci bıçaklanır yahut polis kurşunu yer. Fakat 3 farklı zengin ülkede, aynı proje için çalışan 13 mühendis camdan düşünce(!) işin rengi değişir.
- Fransa, 1991 senesinde Tayvan'a çok gelişmiş 6 savaş gemisi sattı. Tanesi 1.3 milyar € yani 3 tane yeni boğaz köprüsü yapılabilir! Personel eğitimi, bakım-onarım ile toplam fiyat 13 milyar € iken, Tayvan 16 milyar € ödedi. Aradaki fark? Komisyon! Neyin komisyonu peki?
- Hem alıcı ülkenin karar mekanizmalarını ikna etmek hem de satıcı Fransa'daki savunma bakanlığı veya cumhurbaşkanının veto koymasını engellemek gerekiyordu. Üstelik Pekin, Tayvan'ın bu silahları almasını istemediğinden topa girdi.
- Bunlar sıradan gemiler değildi; özel şekilleri sebebiyle radardaki görünürlükleri çok azaltılmıştı. Elektronik donanımları, hedef tanıma ve radar sistemleri de o dönem hiçbir gemide bulunmayan vasıflar içeriyordu. Yani Formosa boğazında dengeler Pekin aleyhine değişecekti.
- Dönemin cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Pekin'i kızdırmaktan korktuğu için "hayır" dedi. Tabi bu resmî bahaneydi; muhtemelen pastadan payını almak istiyordu. Yani Tayvan'a verilip kısmen geri gelecek para. Geri dağıtılan bu komisyon tipine "Retro-komisyon" denir. Nedir?
- Satıcı ülke, alıcı ülkedeki karar vericilere dağıtacağı rüşveti katarak fiyatı yükseltir. Toplanan rüşvetin bir kısmı alıcı ülkeye dağıtılırken bir kısmı satıcı ülkeye geri döner ve

veto hakkı olan siyasetçilerle uzmanlara "sus" payı dağıtılır. Retro-komisyon, geri ödenen rüşvettir.

- Retro-komisyon ahlâk dışı bir şeydir ama milyarlık kontratlarda istisnasız uygulanır. Son yıllarda OECD ve BM çatısı altında birleşen devletler, bu komisyonları yasaklayan anlaşmalar imzaladılar. Tabi göz boyama. Aracı kuruluşlar devreye girdi ve komisyonlar daha da arttı.
- Şimdi bahsettiğimiz cinayetlerden bir kaçına yakından bakalım: 10 Ekim 2000'de, Fransız gizli servisi DGSE'nin bir subayı olan Thierry Imbot, Paris'te 4cü kattan düşerek(?) öldü. Imbot Tayvan'da Fransa'nın silah ticareti dosyalarını takip ediyor ve ülke menfaatlerini savunuyordu.
- Amerika'dan ailesiyle Fransa'ya yeni dönmüştü. Gazeteci olan Amerikalı karısına telefonla defalarca "her şey yolunda" demişti. Paris'in en lüks yerinde ev tutmuş olması, maddi sıkıntı çekmediğini de ispat ediyordu.
- Parlak bir geleceği olan Imbot'nun intihar etmesi için bir sebep yoktu. Ölümünden birkaç gün önce de bir araba onu ezmeye çalışmıştı. Belki de bu yolla korkutmuştu. Polis her şeye rağmen "kaza" diyerek olayın üstünü örttü.
- Üstelik Fransız gizli servisi ajanı, kazayla düşen biri gibi hemen pencerenin dibine değil biraz ilerisine düşmüştü. Sanki ileri sıçramış yahut birileri tarafından camdan dışarı fırlatılmış gibi. Bir diğer tuhafılık, soruşturmayı yürüten savcılar rapora koyduğu şu cümle:
- "... Cinayet ihtimali zayıf çünkü Thierry Imbot'nun geçmişi ve şu anki görevi, hayati tehlike arz etmiyor..." Oysa Imbot, 16 milyar avroluk dev bir silah dosyası üzerine çalışmıştı. Ölenlerin içinde ne ilk ne de sondu. Dürüst bir savcının şüphelenmesi gerekirdi.
- Imbot gibi intihar süsüyle öldürülenlerin bir kısmı Kanada ve Tayvan'da. Ama her cinayete sanki aynı polisler ve savcılar bakıyormuş gibi takipsizlik veriliyor; acele ile "intihar" raporu yazılıyor. Kısacası farklı ülkelerin iç güvenlik ve adalet mekanizmalarına söz geçirebilen bir üst yapı var.
- Babası General René Imbot, 1985-1987 arasında Fransız gizli servisi DGSE'nin genel müdürüydü. Buna rağmen oğlunu koruyamadığı gibi, cinayetin gerektiği gibi soruşturulmasını da sağlayamadı. Neden?
- Imbot ertesi gün buluşmak üzere bir gazeteciden randevu almıştı. Ne anlatacaktı? Ne biliyordu? DGSE'de çalışan bir Fransız neden 10 yıl sonra bu "devlet sırrı" üzerine konuşmak istiyordu? Imbot'nun ölmeden önce yaptığı bir başka tuhaf iş, katili hakkında ipucu vererbilir. Ne?
- Derine gömülmüş ve 10 yıl önce üstüne beton dökülmüş bu meselenin bittiğini zannedenler, Tayvan'da iktidar değişince çok şaşırdılar: 1949'dan beri iktidarda olan parti seçimleri kaybetti ve Chang Chun-hsiung başbakan oldu. Bu, rüşvetçiler için tam bir felaketti. Neden?
- Chang Chun-hsiung, (muhtemelen) rüşvet almadığı için öldürülen yüzbaşı Yin Chen Feng'in ailesinin avukatlarından biriydi. Önceki hükümet, milyarlık rüşvetlerin soruşturulmasını engellemek için "ulusal güvenlik yasağı" koymuş ve soruşturmayı askıya almıştı.
- İlk cinayetti bu. Tayvan deniz kuvvetleri satın alma bölümünden yüzbaşı Yin Ching-feng'in tuhaf ölümü ülkeyi sarsmıştı. Plajda boğulmuş(!) olarak bulundu. Oysa cesedi boğulmuş insanlardan farklıydı: Akciğerlerinde su yoktu ve beyne kan götüren bir damara sert darbe almıştı.
- Yüzbaşı Yin Ching-feng'in ihaledeki görevlerinden biri, Fransa'daki gemilerin üretimini teftiş etmektir. Tayvan'da bazı arkadaşlarına ihalenin iptal edilmesi gerektiğini söyledi. Uzun ses kayıtları yaptı. Fakat cinayeti soruşturan savcıya bu kayıtlar verilmedi. Tayvan ordusu cinayeti örttü.
- Yeni Tayvan hükümeti, bu tedbiri kaldırdı ve soruşturma hızla ilerlemeye başladı. Tayvan ordusunda ciddi bir temizlik yapıldı. İsviçre bankalarında 40'dan fazla hesap açılmış, 500 milyon avro yatırılmıştı. Hesapların sahibi? Andrew Wang adında garip bir "iş" adamı.
- Andrew Wang, Tayvan ordusunun bütün silah ticaretinden komisyon alan, dünyanın her yerinde bağlantıları olan biriydi. Aynı zamanda kara para aklama uzmanıydı. Kendisiyle görüşmeye gelenlerin cep telefonlarındaki çipleri çıkartacak kadar da paranoyak biriydi.
- İsteddiği devlet başkanıyla randevu alabilen bu adama Fransa pasaport bile vermiş. Sahte isimlerle seyahat ediyor olması muhtemel. Fransız Thomson'un da temsilcisi olan Andrew Wang, yüzbaşının ölümüyle ilgili soruşturmaya tanık olarak çağırılınca ülkeyi terk etmiş.

- İhale sırasında Pekin'in itiraz etmesini engellemek için gemilerdeki elektronik silah sistemleri söküldü ve Thomson adlı bir firma aracılığıyla Tayvan'a satılması kararlaştırıldı. Yani Fransız firma DCN, Tayvan'a gemilerin sadece gövdesini satacaktı.
- Bu bir aldatmacaydı ama göstermelik bir aldatmacaydı yani amaç Pekin'i kandırmak değil Çinlileri, bazı bürokratları ve gazetecileri oyalamaktı. Zira Thomson kamulaştırılmış şirketti. Bu şirketin adını unutmayın; olayı çözecek anahtarlardan biri.
- Tayvan'ın soruşturmasının İsviçre ayağındaki Yargıç Paul Perraudin, Andrew Wang ve Thomson arasındaki 1999 tarihli kontratı ele geçirmiş. Kontratta %15 komisyon yazması, hem rüşvet hem de geri dağıtılacak rüşvetler olduğunu ispat ediyor. Neden?
- Çünkü bu tür kontratlarda %5 normal. %10 olursa rüşvet dağıtıldığını, %15 ise geri-rüşvet dağıtıldığını gösteriyor. Neden bu kadar çok para dağıtılıyor peki?
- Satıcı Paris'in, tehdit algılayan Pekin'in ve gemileri Güney Kore'den almak üzere olan subayların "ikna" edilmesi için 3 ayrı komisyon çetesi kurulmuş. Herkesin parasını aksamadan alabilmesi için de bir rüşvet koordinatörü atanmış: Andrew Wang.
- İsviçreli yargıç Paul Perraudin, Credit Suisse bankasındaki parayı dondurmuş. Hesaplardaki hareketleri inceleyen yargıç, sadece savaş gemileri değil Mirage savaş uçakları için de bol miktarda rüşvet dağıtıldığını fark etmiş.
- Burada durup şunu soralım: En tehlikeli teröristlerin, uyuşturucu kaçakçılarının hesaplarını bile kolay kolay açıklamayan İsviçre neden Tayvan'a yardım etti? Burada muhtemelen Amerika'nın parmağı var. Zira Tayvan silah pazarı ABD tekelindeydi. Fransızlara kızmış olabilirler.
- Başta anlattığımız Fransız gizli servisinden Imbot'nun ölümünü hatırlayın. Cinayetten uzun süre sonra konuşan bir arkadaşı, Imbot'nun kendisinden Tayvan'a gitmesini istediğini söyledi. Özel bir "görev" için Taipei'de Tayvan Deniz Kuvvetleri'nden bir general ile buluşacaktı.
- Arkadaşı Taipei'ye gitti ama general bir trafik kazasında(!) ölmüştü. Imbot, Tayvan'a gönderdiği arkadaşına savaş gemilerinin satışında acayip işler döndüğünü, çok tehlikeli bilgilere sahip olduğunu, her şeyi açıklayacağını ve korktuğunu da söylemişti.
- Peşpeşe gelen ölümleri görünce insan "acaba yüksek komisyonlar yüzünden birbirlerine mi girdiler?" diye düşünüyor. Yoksa Pekin bu gemilerin Tayvan'a verilmesinden rahatsız oldu da satışı engellemek için cinayet mi sipariş etti? Gerçek, çok daha acayip.
- Fransızlar öyle çirkin bir şey yaptılar ki, bütün rüşvetler geri ödense, katiller bulunsan bile bu sırrın saklanması gerekecek. Nedir? Anahtar soru şu: Fransızlar Tayvan'a dengeleri değiştirecek bir silah satarken Pekin'i nasıl ikna etti?
- 1990 senesinde Fransız Thomson firmasından küçük bir ekip gizlice Pekin'e gitti. Ellerinde 30-40 kg ağırlığında belge vardı. Ne belgesi? Tayvan'a satılan elektronik donanımın bütün ayrıntıları: Radarlar, şifreli iletişim anahtarları, füze-hedef kontrolü ve muhtemelen bir ARKA KAPI!
- Arka kapı yani Fransız mühendisler savaş gemilerinin Fransız ordusuna karşı kullanılmasını engellemek için harici bir sinyal ile gemiyi kör/sağır edebilecek hatta belki silah sistemlerini kilitleyebilecekti.
- Bu bilgilerin Pekin'e verilmesi, Tayvan'a satılan savaş gemilerini tamamen işlevsiz hale getiriyordu. Zira muhtemel bir çatışmada Çinliler Tayvan gemilerini dinleyebilir, füzeleri yanlış hedeflere yönlendirebilir ve radarları aldatabilirlerdi.
- Devlete ait Fransız firmalarının silah satarken müşterilerini bu şekilde kazıklaması, hatta belki silah yerine F-35 gibi bir Truva Atı vermesi, Fransa'nın silah ticaretine kalıcı bir darbe vuracaktı.
- Yüzbaşı Yin Ching-feng'in Fransa ziyareti sırasında keşfettiği ve ölümüne sebep olan sır da buydu: Ülkesi hem kazıklanmıştı hem de muhtemel bir deniz savaşında korunması gereken askerî sırlar düşmanın eline çoktan verilmişti.
- Bu sırrı öğrenenlerin bir kısmı vatansever kaygı ile Tayvan'ı uyarmak isterken diğerleri pastadan pay almak istediler. Hepsi öldü. Mühendis, siyasetçi ve iş adamı... Gemilerin üretimine katılmadığı halde olaya adı karışan Fransız şirketleri de var. Neden?
- Fransız ELF (Total Fian Elf) gibi enerji firmaları çok büyüktür; devlet içinde devlettir. Fransada'ki seçimlerde partilere maddî destek verirler; grev engellemek için sendikacı satın alırlar. Hatta ulusal gizli servislerin yapamayacağı kirli işleri halletmek için özel gizli servisleri de vardır.
- İz bırakmadan cinayet işlemek için bu gizli servislerin en çok başvurduğu yöntemler pencereden atma (yerel polis desteği ile intihar raporu alma), iş yerine radyoaktif madde

koyarak hızlı bir kansere yakalanmasını sağlama, ameliyat masasında tıbbî “kaza”, kimyasal yolla kalp krizi tetikleme.

- Sonuç: Özgürlük ve adaletini öve öve bitiremedikleri Batı’nın hassasiyetleri, bizimkilerden farklıdır. Bir eşcinsel başbakan olabilir yahut başbakan Vatikan’a, İncil’e yönelik sert eleştiriler yapabilir. Ama silah ticaretine çomak sokan cumhurbaşkanı bile olsa affedilmez.
- Özellikle Fransa’nın hassas noktası silah ticaretidir. Amerika için aynı şeyi söyleyebiliriz ama buna petrol ve dolar kontrolünü eklemek gerekir. Halka ait olmayan çakma merkez bankası Federal Reserve’i kontrol altına almak isteyen 4 ABD başkanı da öldürülmüştür. Ya diğer Batı ülkeleri?
- İtalya’da yine petrol yüzünden öldürülen Enrico Mattei bazı sınırların aşılmasındaki tehlikeyi göstermeye yeter. Bunun yanında Atlantik çetesi deniz yollarına karşı hassastır: Panama ve Süveyş kanalları ile ilgili birçok cinayet işlemişlerdir. Sonuncusu Mursi.
- Tayvan’a satılan savaş gemileri ile ilgili sırrı korumak için işlenen cinayetler yıllardır devam ediyor. Bu konuyu araştıran gazetecilerin de hayatı güvende değil. Biz ölenlerin isimlerini, görev ve cinayet yöntemlerini vererek bu silsileyi bitirelim.
- **Yüzbaşı Yin Chen Feng**, Tayvan donanması, satınalma sorumlusu, boğuldu (!). **James Kuo**, Fransız Société Générale bankasında Tayvan tersanesinden sorumlu bankacı, pencereden düştü(!). **G. Moine**, danışman, boğuldu (!). **JC Albessard**, Thomson Tokyo temsilcisi, kanser(!)...
- **Morisson**, Thomson Taipei temsilcisi, pencereden düştü(!). **Y De Galzin**, Fransız Matra şirketinin Taipei’deki operasyon sorumlusu, ameliyat kazası(!), Thierry Imbot, Fransız gizli servisinin Taipei temsilcisi, pencereden düştü(!). **Pierre Aigrin**, Thomson’un Taipei’deki görevlisi, Kalp krizi(!).
- **Komiser Rouaret**, Fransız polisi adına finansal soruşturmayı yürüten sorumlu, Kanser(!), JL Lagardère, Fransız Matra şirketinin genel müdürü ve Tayvan pazarlığını başlatan kişi, tıbbî kaza (!), Alfred Sirven, ELF (Total) sorumlusu, kalp krizi (!).
- Thierry Jean Pierre, Taiwan Connection kitabının yazarı – araştırmacı gazeteci, kanser (!), André Rigault, Fransız tersanesi DCN’de mühendis, iş yerinde kendini asarak intihar etti (!)

İnsanları kullanan bencil manipülatörler kimdir?

Çevrelerindeki insanları kâğıt peçete gibi kullanıp atan psikopatlar, zannedilenin aksine zeki insanlar değiller. Ama kullanacakları hassas kişileri iyi seçerler. Hatta hedef aldıkları zavallılar, genelde onları kullananlardan daha zekidir.

- Bu psikopatları nasıl teşhis edebiliriz? "Manipülatör" dediğimiz bu insanların bazı ortak özellikleri vardır. Öncelikle 2 farklı maske: Evde/iş yerinde yani insanları kullandığı yerde (içeride) çok sert, sokakta, misafir yanında yahut patron karşısında (dışarıda) çok yumuşak.
- Aman dikkat! Şizofren değil, içinde iyilik olan sert biri değil. Biri "iyi" diğeri "kötü" görünen iki maske. Buna ek olarak 4 taktik uygulamaları. Nedir?
- Birincisi cazibe/baştan çıkarıcı (cinsel manada değil). Bu ise taklit olarak tezahür eder: Ben de senin gibiyim, ben de o filmi çok sevdim, Ah! Aynı ben. Ah, tam ben de aynı şeyi söyleyecektim... Bu çok kullanışlıdır çünkü hepimiz anlaşılacak ve sevilmeğe isteriz. Ortak noktalar ilişkiye güven verir.
- Manipülatör psikopat bize ideal dost/âşık/iş arkadaşı gibi görünür. İkinci taktikleri nedir? Birinciden sonra devreye kendini acındırma girer. "Ben hep kazık yedim, tahsilimi/evlenmemi engellediler, çocukluğum kötü geçti, annem/babam/kocam/... olmasaydı bugün kim bilir nerede olurum..."
- Sürekli yakınma sonunda hedefindeki hassas insan merhamet eder ve onun dertlerini kendi üzerine almaya başlar. Parası yoksa para, vakti yoksa vakit... Hedefteki insan, kendi ilişkilerini, etkili ve yetkili dostlarını da bu psikopatın hizmetine verecektir.
- Manipülatör-psikopat için asla özeleştirilmez. "Ben sana sert davranıyorum çünkü sen şöylesin, böylesin, yani mecbur kaldım...". Bu tuzağa düştüyseniz kendinizi hep suçlu hissedeceksiniz. "Ah evet, kötü/kaba/sert yönünü tahrik eden benim, suç bende" diyeceksiniz.
- Yani 3cü taktikleri sizde suçluluk kompleksi uyandırmaktır. Ya 4cü taktik? Bu da ezme ve korkutma. Ama size sebebini göstermeden. Yani birden bire çok sert bir hava alır. Ama hangi "suçu" işleyerek onu bu hale getirdiniz? Bunu bulmak sizin "görevinizdir"! Bir örnek?
- "Evet hayatım, elbette arkadaşlarını görmeye gidebilirsin". Tabi dönüşte psikopatın surat bir karış:
 - Gitmeme mi kızdın?
 - Hayır, hayır. Yok bir şey.
- Tabi arkadaşlarınız sizi bir daha çağırdığı zaman bilinç altınızdan bir direnme hissedeceksiniz. Psikopatın sizi "terbiye ettiğini" fark edene kadar bu böyle gidecek. Taktikleri hatırlayalım:
 - Baştan çıkarma (ben de sana benziyorum)
 - Kendini acındırma (hayat bana hep vurdu)
 - Suçlama (hepsi senin suçun)
 - Korkutma yoluyla bilinç altını terbiye.
- Manipülatör-psikopatlar çocuk gibi kapris yapıyorlar ama büyük insan gibi görünüyorlar. Hassas, zeki ve çok detaylı düşünen insanlar, kendilerini suçlu buldukları için kolayca onlara alet oluyorlar.
- Çare? Çaresi uzaklaşmak. Tabi bir şirketten ayrılmak ile insanın psikopat kocasından/karısından ayrılması aynı şey değil. Ama en zoru annesi veya babası manipülatör-psikopat olan insanlar. Çünkü iyi-kötü ayrımını bir zalimden öğrenmeye çalışıyorlar.
- Manipülatörler tedavi olur mu? Olmaz. Özeleştirilmez için hastalığını kabul etmeyen hasta gibiler. Düzelmiyorlar.

ABD’de gerçekleşmiş bir darbe girişimi

Türkiye’de pek bilinmez ama ABD’deki bir general ve 500.000 askerle planlanan darbe girişimi oldu. 15 Temmuz’a çok benziyor. Sebepleri, yöntemi ve neticesiyle.

- ABD’de gerçek iktidar halkın seçtiği başkan veya senatörler değildir. Eğer bunlar gerçekten ülkeyi yönetmeye kalkarsa öldürülürler. Fakat...
- 1933’te bir grup iş adamı, General Smedley Butler’a darbe yapmasını ve faşist bir diktatörlük kurmasını teklif ettiler.
- General Butler’ın başkan Roosevelt’i öldürmesini isteyen darbeciler (o zamanki değeriyle) 3 milyon \$ ve 500.000 paralı asker hazırlamışlardı.
- Kimdi bu darbeciler? Roosevelt’ten ne istiyorlardı? Bunlar İtalya ve Almanya’daki faşist rejimlere destek olan ABD şirketlerinin patronlarıydı.
- Roosevelt’i öldürüp darbe yapmak isteyen firmalar: J.P.Morgan, la Chase National Bank, Dupont, Standard Oil, General Motors, Goodyear, Prescott Bush. Peki başkanın suçu neydi?
- Roosevelt’in sosyal yardım ve kalkınma programları yüzünden bu firmalar güç kaybediyordu: <https://www.youtube.com/watch?v=oMEI8bnbw1o>
- Fakat darbe başlamadan bitti. Çünkü General Butler, güleni terör örgütünün aksine vatansever bir adamdı. Kongreye şikayet etti.
- Roosevelt’i öldürmek isteyen bu patronlar sadece vergi ödemekten rahatsız değillerdi. ABD’yi her yere saldırtmak ve kâr etmek istiyorlardı.
- İnsan kanıyla dolar basan bu çete bugün hâlâ aktif: [ABD neden daha çok savaş çıkarmak zorunda?](#)
- General Butler, Amerikan ordusunun ulusal savunma değil özel firmalar hesabına soygun yaptığını fark edince 14 sayfalık bir kitapçık yazdı: **War is a racket**. Buradan indirilebilir: <https://ia802605.us.archive.org/29/items/WarIsARacket/WarIsARacket.pdf>
- Para basma yetkisini FED’den alıp devlete vermeye çalışan ABD başkanlarından 4’ü öldürüldü. Kennedy sonuncu. ABD bir demokrasi değildir.
- Amerikalılar neden soygun sisteminden kurtulamıyor? Savaş için harcanan 800 milyar \$ ile HER sene HER aileye yeni bir araba verilebilir!
- Amerikalılar uyanamıyor çünkü muazzam bir beyin yıkama var: [Dikkat Kitap: Amerika tedavi edilebilir mi?](#)
- Peki şunu da soralım: Bugün ABD’de bir darbe olabilir mi? Trump karşıtları para, silah ve adam bulsalar hükümeti devirebilirler mi?
- Evet, mümkün. National Geographic’in bu belgeselindeki gibi bir sabotaj yiyecek ve su tedarikini aksatabilir: ABD <https://www.youtube.com/watch?v=FYoXxVnTePA>
- ABD’ye düşman bir devlet olması gerekmez. Cebine 50 milyon doları koyan ABD’de darbe yapılabilir.
- Enerji, su, gıda tedariki aşırı derecede endüstrileşmiş ve kartelleşmiş olan ABD, darbe riski bakımından dünyanın en tehlikeli ülkelerinden biri.
- Roosevelt’e karşı denedikleri şeyi Trump’a karşı da deneyebilirler. CIA’nın suç ortaklığıyla Ses getiren birkaç suikast (gazeteci, şarkıcı, siyasetçi...) ve birkaç bombalı saldırı ülkenin YÖNETİLEMEDİĞİ hissi uyandırır.
- Hükümet isterse %60 oyla seçilmiş olsun, evde tencere kaynamayınca herkes faşist olur ve bir kurtarıcı beklemeye başlar.
- Halkın aşırı gergin ve silahlı olduğu ABD, sadece darbe değil iç savaş tehlikesiyle de karşı karşıya.

Tavsiye makale:

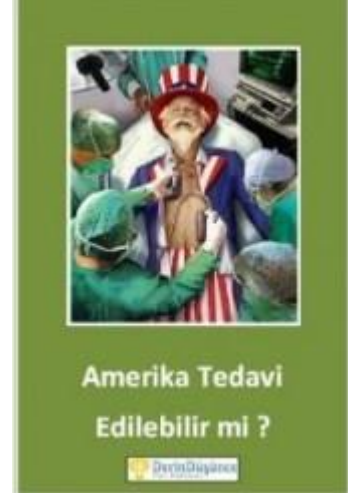
- [Türk ordusu neden \(artık\) darbe yapamıyor? \(Darbe Tekniği – Curzio Malaparte\)](#)
- [ABD’de Terör Korkusu Aforizmaları »](#)

- [Hollywood-Pentagon Aforizmaları »](#)
- [Amerikanca / American Language / اللغة الأمريكية »](#)
- [American Way of Life / tarik-al hayat el emrikiya / طريقة الحياة الأمريكية »](#)
- [Terörist / terrorist / террорист / ارهابي »](#)
- [Diktatör / Dictator / диктатор / دكتاتور »](#)

Bu konuda e-kitap:

Amerika Tedavi Edilebilir mi?

Bayrak yakmanın ve Amerikan/İsrail mallarını protesto etmenin dışında bir şeyler yapmak gerektiğini düşünenler için yapılmış bu çalışmayı ilginize sunuyoruz. ABD desteği son bulmadan Ortadoğu'nun psikopatı İsrail'in saldırganlığı bitmeyecek ve Ortadoğu'ya huzur gelmeyecek gibi görünüyor. Vietnam'da ve Latin Amerika'da yaşanan katliamlar Ortadoğu'da devam ediyor. Ancak ne askerî ne de ekonomik olarak bu iki ülkeye üstünlük sağlayamayan insanlar Afganistan'da, Filistin'de, Irak'ta ABD bombaları altında can vermeye devam ediyorlar. Barışçı yollarla bir şeyler yapmaya niyetli, **"yangına gagasıyla su taşıyanlar"** ise Amerikan kamuoyunu uyarma çabasında. Fakat ne yanmış yıkılmış okullar, ne de kolları bacakları kopmuş bebek fotoğrafları Amerikalıların vicdanını uyandıramadı.

Amerikalılar neden bu kadar gaddar? Dünyanın geri kalan kısmında yaşayan insanlara karşı niçin bu denli acımasız?

Amerikan'ın bu saldırganlığı sıradan Amerikalılara da büyük zarar veriyor aslında. Sadece Irak'ın işgali için harcanan yüz milyarlarca dolar ile ülkelerini baştan yapabilir, zengin-fakir demeden herkese yüksek kaliteli sağlık ve eğitim hizmeti götürebilirlerdi. Oysa milyonlarca Amerikalı sefalet içinde yaşıyor. Kimi ekonomik kriz yüzünden kimi Katrina kasırgası gibi bir doğal felaketlerden dolayı evini, işini kaybetti. Devlet ise bu insanları yüz üstü bıraktı. Neden? Bu 37 sayfalık kitap klişelerin ötesinde bir bakış açısı öneriyor. [Buradan indirebilirsiniz.](#)